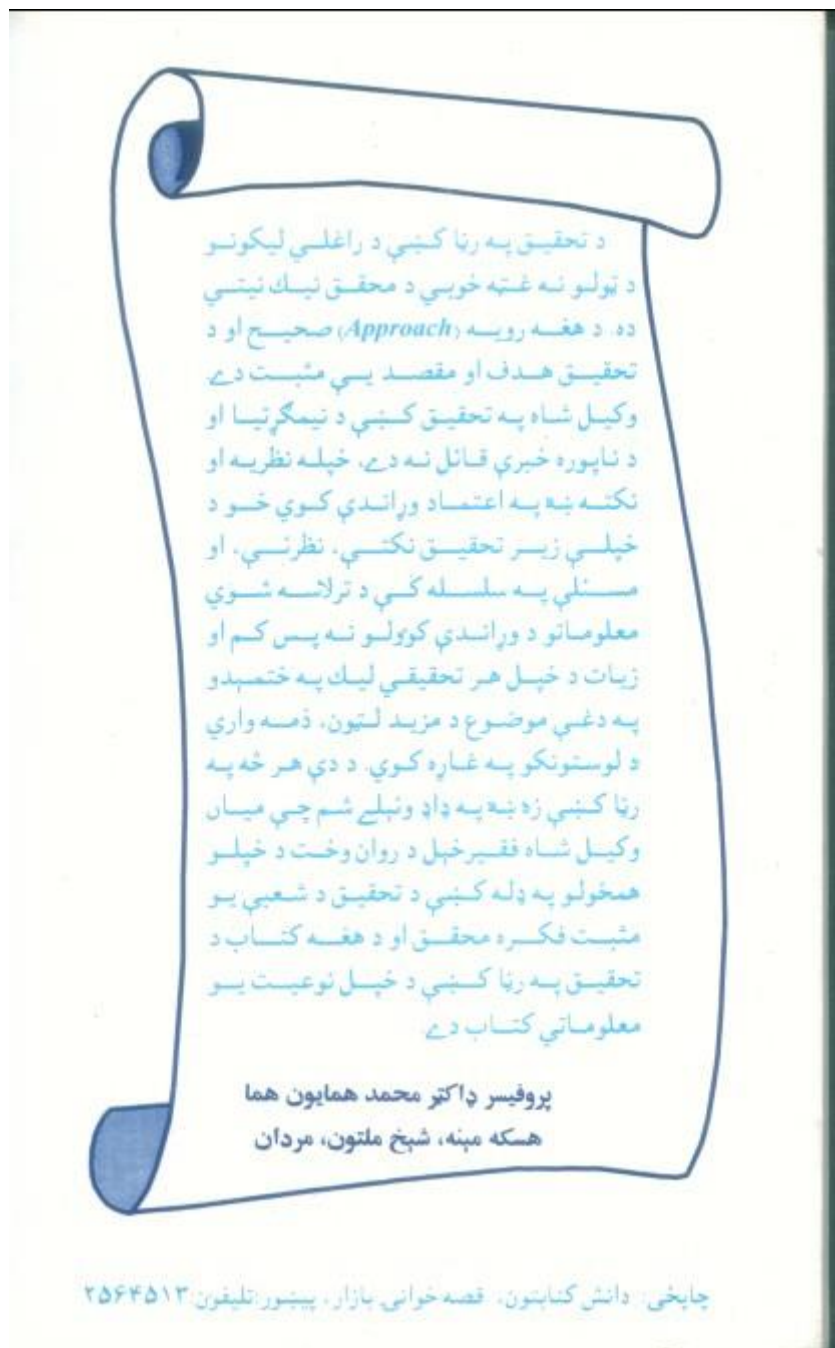

د تحقیق په رڼا کېږي

Ketabton.com

میان وکیل شاه فقیر خېل

چاپځی: دانش کتابتون، قصه خوانی بازار، پېښور، تلیفون: ۲۵۶۴۵۱۳

د تحقیق په رڼا کېښې

میان وکیل شاه فقیرنچل

ٲول ٲقوننن نلکونکي نل

نکاب نوم _____ ن نٲق ٲن رنلکنٲن

لکونکي _____ ميان وکل شاه فقير ٲنل

ن ٲال _____ ٲٲٲٲٲٲ

کتابت _____ مٲم نسل ٲلٲوا ٲنٲن

ن ٲال ٲائے _____

ٲلنہ (ٲٲ) روٲن

نلشر _____ سلن نل نل شاه ، مٲم آصف

سلننن شاه

تروٺے

دخچکے مورپلارپه نوم
په کورچي نورشه
دچاپه دُعاکانوچي زه دُ
رناپه لتون يم

مياک وکيلک شاه فقيرخچک

شمبر	يک	پج
۱ -	د تحقيق په رڼا کښې - يو عمومي تاثر او نورې خبرې	۶
	ډاکټر محمد همايون هـا	
۲ -	د کريم داد الف نامه او د هغې شرح	۲۲
۳ -	د سعيد خټک يو شعر	۳۶
۴ -	صديق څوک د سے	۴۶
۵ -	ابراهيم څوک د سے	۶۵
۶ -	نوم ورک شاعر محمد سعيد او د هغه قلبي اشار	۸۰
۷ -	پښتو کښې روچينه منظوم طبي لغت	۹۶
۸ -	نوشحال خان خټک او حکمت	۱۱۲
۹ -	فقير جميل بېگ جمال خان (د شاعر په چټ	۱۳۸
۱۰ -	په تحقيق کښې د ماخذ اهميت	۱۴۷
۱۱ -	پښتو نثري ادب	۱۶۰

د تحقیق په رڼا کېنې

یو عمومي تاثر او نورې خبرې

زۀ د خپلې داتې تجربې په رڼا کېنې وایم او ددې فن ما هرانو هم دا خبره ښه په وثوق سره کېدې ده چې تحقیق د ادب یو کرکېڅنه شعبه او یوه ډېره گرانه لارۀ ده په دې کې کېڅنه لار د تګ د پاره ډېره لویه سینه او زړۀ چا و دودون غواړي کله ناکله یو محقق په مودو مودو دیوې نکتې په لټون وي او حقه وخت چې دیو او دود منزل نه پس خپل ځان هغه ته نژدې وگڼي نو یو ناسایه دهغه د مغروضې په ضد دیوې نوې نکتې په انکشاف دهغه ټولې تواری او شواهدون په اوبو لاهوشي او هغه چې د نوم ځای نه ورومې کام اخته وي په بېرته هم په هغه ځای ولاړ ښکاري نو ځکه نو د تحقیق دې گران کار ته هم هغه بنیاد مزرۀ یو څه شي چې هرې ناشونې ته وړاندې نه په ذهنی توګه تیاروي د تحقیق دلارې خنډونه زړۀ نه بائیلې، د موصلي ځاوند وي او د تحقیق په لاره هر تیاره گت ته ښه په روڼ تشدې وړاندې کېږي. ما په خپل کتاب د تحقیق فن کېنې دا حقیقت په گوته کړه دس چې د تحقیق د کار د گران والي سره

۱. بیخي یو تکنیکی عمل هم دے د تحقیق کارهله کتور ثابتیدے
شي چي دا عمل ددې دپاره د جوړولارو په رڼا کېنې سرته
ورسول شي ځکه چې د تحقیق ادا نه په کوتلي دلیونو ،
قلبي مسودو ، دستاویزاتو او په زړو چاپي موادو ولاړه
وي دیو محقق د خپلي مطالعې په رڼا کېنې د زړو نظریو
رد مقصدوي هغه نوې نظریې وړاندې کول غواړي او
ددې لارې د نوو لاروو دپاره د غور و فکر نوې نوې سکتې
را منځ ته کوي په څه موضوع یو تحقیقي کار پخې هم قطعې
او حتمي نه شي کتلی کېدے د تحقیق سره هېښه نوې مسئلي
را پيدا کېږي او د زړو مسألو حل را اوجي د حل تحقیقي کار د ماضي
په خواله د مستقبل د محققینو دپاره دیوې رابطي کار وړکوي
دوره اهم تکنیکی کار که پخې د تحقیقي رسمیاتو دپورې کوونو
نه بغير وکړے شي نو دا رنگ نور و محققینو ته ددغې تحقیق
د استناد دپاره اساسي ماخذونو ته په رسېدو کېنې گرانې
پېښېږي او یا ورته بیخي اوله رسي او په نتیجه کېنې دغه
تحقیقي کاوش یو بې اعتباره دستاویز وگرځي -

زمونږ د پښتو په ادب کېنې د تحقیق د لارې سواره
دېر لږ کسان دي او که چا په دې صنف کېنې څه کار کړے ده
نو دهغې دېره لږه برخه د تحقیق د اصولو سره سمون لخواړي
زمونږ تحقیق کارانو د سرکاري ادارو د پښتني او د لاس امداد
نه بغير په یو اچي سر او ښه په نېک نیتي د مقدار

په لحاظ ډېر درانه کارونه کړي دي. ښمېره وړک قلعي ښخې
 ې مدون کړې او د پښتو ادبي تاريخ گڼ تياره گڼونه ې رڼا
 کړي دي نو کم اوزيات دغه ټول تحقيقي کاوشونه د تحقيق
 د پاره د تيا کلي شوي اصول او درسميا توپه کنډه ډېره په
 گرانه پوره نځيري نوڅکه د عالي سطحې د تحقيق معيار سره
 سمون نه توري او په دغې لحاظ زمونږ د پاره پرې کږه تړل
 لوكو قي گرانه پرېوزي -

زمونږ په تحقيقي ادب کېنې د داسې غېږ معياري تحقيق گڼ
 مثالونه بيا موندل شي - زه دلته د دغې مثالونو د يو په يو
 ذکر په ځاې د دغې پخپله دا مجموعي تاثر وړاندې کووم چې
 په دغې تحقيقي کاوشونو کېنې ځنې ځنود وړاندې نه د يوې
 تيا کلي شوې مفروضې په بنياد په هر طريقه ښه په منمو
 بندې ډېر ځوانۍ نظريې رد مقصد وي په تحقيق کېنې دا رويه
 د دغې کار د بنيادي اصولو په ضد کېنل کېنې ځکه چې تحقيق
 د نيتونو تيرې نه مني - د تحقيق په لاره د ډېرو نظريو رد
 څخه شجر ممنوعه نه ده، خود دې رد د پاره نېک نيتي بنيادي
 غوښتنه ده - دغه ترديدې نکتې که چېرې د تحقيقي سفر
 په دوران کېنې په عمومي ډول منې ته راشي او د تحقيق د
 يو زور بھارت د پاره د نوې رډې بنياد گومي نو د څه مصالحت
 کوشن له څخه دهغې نه ډډه د بنيادي اصولو نه خلاف خبر ده -
 په تحقيق کېنې دستاويزي ثبوت د اهميت وړ وي او عقلي

دلائل ثانوي درجه لري - که چرې د انصاف په نظر او وکتې
شي او زمونږ د رانه تحقیقي او شونډه د تحقیق د دغې بشپړې
اصولو په رڼا کې او سنجولې شي نو په دغې پېمانه به زمونږ
د تحقیقي ادب یو لویه برخه غیر معیاري ثابت شي -
زمونږ د پښتو د تحقیقي ادب یوه لویه برخه په روایتونو
اېوانه ده - په تحقیق کې د روایتونو، اهمیت په چل ځاښه
ځکه چې په اسلامي طریق تحقیق کې د روایت د منلو د پاره
کوم اصول منضبط کړي شوي دي هغه د مره کلک شور وږند
دي چې په هغې د عمل نه پس د تحقیق په نتیجه د شک و شپې
صحت گنجائش نه پاتې کېږي د حدیثونو په سنجولو او د روایتونو
کې د علم حدیث ماهرانو د روایت هم دغه پاڅنه اصول د
نظر لاندې ساتلي دي، او د ثقه او مستند اهادیثو یو لویه
برخه یې راغوره کوي ده چې د اسلامي فقه د پاره د بشپړ کار
وړکوي نو که چرې په ادبي تحقیق کې د روایت
د سنجولو هم دغه بنیاد او کړنلوی شي نو د تحقیق پرې معیاري
کېږي هم او مستند کېدو پرې هم شي نو زمونږ په تحقیقي
ادب کې پکار راوستی روایتونه ته سند لري او نه تسلسل
او دغې روایتونه د تحقیقي ادب یو لویه برخه غیر معیاري
کوي ده - د زړو دیوانونو ترتیب و تدوین او بیان په هغې
یکلې شوې مقدې د دغې رنگ مثالونه دي چې د تحقیق د
اصولو په معیار د دغې اثار سنجول د وخت یو اهم مسوئله ده -

پښتو د تحقيقي ادب د دغې ښکېرې او ناپوره کارونو د سرته رسولو، زموږ تحقيقي کارونه، د تحقيق د عالمي اصولو په معيار د سنجولو او نوې تحقيق د معياري کوولو د پاره په انقلابي بنيادونو کار پر ضروري دے او د دغې اهم کار د پاره، د داسې زلمو ضرورت دے چې هغوي په يوه لېونی جذبېه تحقيق د خپل ژوند مشن او گړتوي او د پښتو د فخر وړ قلمي تاريخ، د پښتو شتمن کلاسيکي ادب او د دغې ادب ارزښتناک آثار، دنيا ته په داسې ډول وړاندي کړي چې د تحقيق د منلي شوي اصولو په کنډه پوره کېدو په بنسټ د هر حال او هر چاته قبول وي او د هغې په نتيجه خپل پر دو هيجاته د شک و شبهي گنجائش نه پيدا کېږي -

زمانه خيال مياں وکيل شاه فقير خپل هم دغه رنگ زلمو خنې يو کېدے شي - لکه چې ما په ابتدا کې ويلي دي چې تحقيق د پاره، د زړه زور، بنيادي شرط دے نو وکيل شاه لڅپه زلمے دے د هغه د تحقيقي کاوشونو نه (دنده لگي چې د زړه زور چې هم ښه زيات دے او هغه دغه توانائي د تحقيق غوندې زړه سترې کار ته په کومه لېونی جذبېه وقف کړي ده هغه به په دغه ميدان کې د هغه د ناموري سبب او گړتوي او دې سره سره به د تحقيقي کاوشونو د پښتو د معياري تحقيقي ادب هم شتمن من کړي د هغه يو غټه نوي دا هم د دغې د خپل کول د نورو ليکونکو پشان چې په يو وخت د ادب په

شيار لسو پېرو پېښې ته د دې ايني او په يوه خله د تحقيق،
 تنقيد شاعري افسانې او ډرامې په توري کښې يو کي ته
 وحي بيگه د خپل طبعي رجحان له مخه صرف د تحقيق ميدان
 نغوښ کړې د دې روځپل ادبي ژوند د ابتداء نه هم په دغې
 صنف کښې ې خپلې هلې ځلې جاري ساتلي دي د خپل دغې ذهني
 استقامت په ډاډې په کال ۱۹۹۷ کښې د ميان محمد الله فقير خپل
 ديوان پرې د ژوند زمانه ې ۱۳۱۰ هـ نه ۱۳۹۴ هـ تر پنځه نهار
 کړې ده مدون کړو او د تحقيق په اصولو پورې د خپلې يوې
 درې معلوما تي متدې سره چاپ کړو د ميان وکيل شاه دغه مقد
 که يو پيله د ميان محمد الله د ژوند او کار په حقله بنيادي معلوما
 تراهم کوي نو ورسره د هغه دوختونو په هغې پېښو هم رڼا
 غوره وي چې دوستونکو د پاره ډېر زيات تاريخي ارزښت
 لري -

په روانو وختونو کښې د علم و فن حدونه ، دانساني فکر
 امکانې بورجونو ته رسېدلي دي او بيا په هغې کښې د هر علم
 او فن ډمه گڼې شعبي او د هغې دومره ې شمېره برخې جوړې
 شوې دي چې په مجموعي توگه په يو علم او فن دره پورې کار
 ممکن شوي نه. د علم و فن د دغې خود ورو دا ټول له مخه،
 تخميس دن صبا دوختونو يو بنيادي ضرورت د پوهه خلق
 يورون علم، يا په مجموعي توگه ټول فن ته د لاندې وټوپه مانا
 د کار د پاره د هغې يوه برخه خوښه کړي او په هغې کښې ټول عمر

ڇپي هلي ٺهڻي جاري ساتي ميان وڪيل شاه فقير ڇپيل د وخت په دڀ
 ضرورت ڊپر بنه پوهه دے نو ٺڪه هغه د تحقيق و تدقيق په
 عمومي شعبه ڪنڀي د ٺان ڊپاره د ځٺڪو په قامولي ڪنڀي د ڇپيل
 جڏا مجد ميان ڇپيل ڀڳ (۱۰۲۳-۱۱۱۶) او دهغه ڪورني ڀڳي په
 فقير نيل ميان ڪانو ياد ڀڳي د تاريخي او ادبي ڪارنامو په حقله د
 پلٽڻي او برسر تي خصوصي، ڊپلي ٺانگه (SUB-BRANCH)
 نو بنه ڪڙي ده - د ميان محمد الله فقير ڇپيل د ديوان، تدوين او په هڻي
 مقدمه، د وڪيل شاه د دڻي رنگ د تحقيقي ڪاوش ورومير نمونده
 او اوس د دے د تحقيق په رڻا ڪنڀي دهغه يوداسي هڻه ده ڀڳي دهڻي
 په لسو ليڪونو ڪنڀي شپڻ: مفهونوته د سعيد خٺڪ يوشعر، سدتي
 ٺوڪ دے، ابراهيم ٺوڪ دے، فقير ڇپيل ڀڳ د شاعر په چٺ،
 ٺو شحال خان خٺڪ او حڪمت او په پڻتو ڪنڀي په مڻي نيلوم طي لغت هم
 دهغه د ځوٽي د تحقيق د دغه ڊپلي ٺانگي سره تعلق ري - ميان
 وڪيل شاه په دڀ حقله ره ڊپر خوش بخته ڪنم ڀڳي هغه د تحقيق
 د طبعي رجحان سره ڊپڻتو ديوي درڻي علمي ڪورني سره تپون ري
 او بيا هغه ڇپيل ملاچستونه ديونسي تڻاخر د احساس لاندڀي
 او د قام ولي په يوه لپوني جذبه د ڇپيل قام د پيا ورو شراو
 د تعارف او دهغوي د علمي او ادبي ڪارنامو لپون ته وقف
 ڪري دي -
 ڀڪار د ده ڀڳي د وڪيل شاه د نذر لاندڀي تحقيقي هڻه ڊپر
 دياندڀي د نوستونکو هڻي ته راغلي وے، هڪه ڀڳي هغه دڀ ڪتابت

شوي مسوده زما د تاثيراتو د پاره پوره يو کال آکاهو راکړي
 وه خو زه په دې دوران کې د خپلې يوې اوږدې ادبي تحقيقي
 منصوبې په تکميل کې بوخت ووم او په منځ منځ کې د بیک لوست
 څخه نور هنکامې کارونه هم د اړخه اړونده نوڅکه د دې کتاب
 اشاعت په دې زما د تاثيراتو زما د خوا هڅه په ضد د هسپاريا
 په وجه ډیرل شو، دا د وکیل شاه حوصله او په نجله دې درنه
 تحقيقي څخه زما د بیک اخستو څخه اراده بلکه فېمېله وه چې هغه
 د خپل ناقلاړه خوږي او حساس طبيعت باوجود - تر دې مره
 اوږدې مودې پورې سا راښکله او په يو برنور د اړانه احترامې
 بڼه زغم زما لیک ته انتظار وکړو - سره د دې مره هسپاريا زه
 نه شم وپېله چې زما دا تار تارین تاثيرات به دهغه د دې د مره
 ژور او په خواري لیکې علي او تحقيقي کاوش د پېژندګنې
 وود هغه د دې مره اوږد انتظار څخه حق ادا کړي او که نه نو دا په
 يقين سره وپېله شم چې زما دا نیمګړې شان لیک به د تحقيقي په
 ډګر دهغه د خواري او د شواخون نه ډک زړه ستري مزل يو
 چې پلوه منته ضرور او منله شي -

د تحقيقي په رڼا کې - کومه کتابت شوي مسوده ماته
 راکړې شوې ده په دې کې تردې وخته لس تحقيقي لیکونه شامل
 دي په تحقيقي کې د ماخذ اهميت د کريم داد الف نامه او دهغې
 شرح او د پښتو شري ادب په سرخطونو د دې عمومي موخو
 لیکونو په پرته لکه چې وړاندې ذکر وشو شپږ مضمونونه

د فقير جېل ميان ڪانو د علمي ڪورنڊي، د ځنڀي شاعرانو د څرندڙ
پيلٽنڀي او د ادبي ڪارونو د توضيح او تشریح د هغې سلسلې ڪري
دي ڀڄي د وکیل شاه د ځپيل ٿيڻ د مشرانو په حقله د تحقيقي ڪاڍ
مرکزي او بنيادي نڪتہ وي -

د تحقيق په رٺا ڪنڀي د يڪونو په بنياد موٽڻ د وکیل شاه
په حقله ښه په ڄاڻ وٺيل شو ڀڄي هغه د ځپيل ڪول په تحقيق
ڪاڍا نو ڪنڀي يوداسي نوار ڪنڀي محقق د ڀڄي د ځپيل هر ڀڄي تحقيقي
هڻي دپاره، د بنيادي معلوماتو (انمونڊولون نه پس هغې ته
په ڀڄي شواحنون يو منطقي ترتيب ورکري او بيا ددغې معلوماتو
په ڄاڻ ځپيل تحقيقي مفروضه ښه په پنځو دليلونو او د
دستاويزي حوالو په ذريعه يوداسي مثبت نتيجي ته اورسوي
ڀڄي د هغې په منلو ڪنڀي تر هغې هڻڻ څه باک نه ښکاري ترڅو
ڀڄي د بل يو محقق له اړخه دهغه نه په زياتو پنځو دليلونو او
په مستند دستاويزي حوالو د هغې رد ممکن شوه نه وي -

د تحقيق په رٺا ڪنڀي دا غونڊا ڪري شوي ڪم اوزيات ٿي
يڪونه وخت په وخت د پښتو په مجلو ڪنڀي چاپ شوي دي او
په دي ڪنڀي د وړاندې شوي د تحقيقي نتيجو په ضد تر اوسه
هڻڻ څه ليک نه دے دا غل ټوٽه ڪه د وکیل شاه دغه ځپيل ٿي
دي وختونو قطعي ثابتي شوي دي - اوزما په خيال نوم وري
شاعر محمد سعيد اود هغه قلبي آثار، «سعيد خٽک يو شعر -
صديق ٽوڪ دے ابراهيم ٽوڪ دے او په پښتو ڪنڀي روميے

منظوم طبي لغت دوکيل شاه داسې تحقيقي کاوشونه دي چې د مغزو
د اثبات او د ناوياته انکشافاتو په وجه د تحقيق په ډگر يو
تاريخي ارزښت لري -

انکشاف د نوو تحقيقي مفروضو پېشکش، د هغې بيا په
منطقي ډول اثبات او د پخوانو تحقيق شوې نکتو په حقله
د نوي تر لاسه شوي معلوماتو په رڼا کېني مدلل بحث او مثبت
نتيجه زما په خيال د تحقيقي کار بنيادي هدفونه دي - دوکيل
شاه
دا کوشش وي چې هغه د خپل تحقيق دپاره نوې نوې
مسئلي ولټوي - د تحقيق په بنياد د پخواني ادب تيار کولو
روښانه کړي او د کلاسيکي دور د نوم وړو شاعرانو په
حقله د شوي تحقيقي کار په باب له نوې نکتې را منځ ته
کړي -

د نظر لاندې کتاب کېني هغه په زړه شخوندنه دي
وهي بلکه ښه په شعوري ډول ئې دا کوشش کړي د
چې د تحقيق په ډگر د ادبي انکشافاتو نوي ښکي بل کړي
په دې لړ کېني هغه د ځنوزرو شاعرانو په حقله شوي تحقيق ته
به خپل کوشش تر لاسه کړي د نوي معلوماتو په رڼا کېني کتلي دي -

دکريم داد الفنامه او دهغې شرح - د سرخط لاندې يک
په دې انکشاف اړوله د چې د کريم داد ابن انون دروزن د واصلته الحق
نومي الفنا ئې شارح حافظ عثمان نومي بي د چاپ په حقله ډېر نوي
تحقيق کاران د څه مصدقه معلوماتو په وړاندې کولو کېني پاتې

راغلي دي - زمونن درلهي محقق د زكروشوي الفناي د يوي
هڻي نښي په بنياد ستايل شارج په وروبي حل د مجهوليت د
تيرونه په تراهركولو د انون درونه د اولاد ځني ثابت كړي
دے -

"سعید خټک یو شعر" د سرخط لاندې په خپل ليك كښي
وكيل شاه د پښتو د سترو تحقيقات كارا نو همپس خپل اوصديق الله
رښتين دهغه د يو شعر نه اخذ كړي دا نتيجه چې په دې كښي د
نو شحال بابا نه علاوه دهغه د زمانو ذكر دے نېغ په نېغه په
ردكولو د قرآنونو نه دا ثابته كړي ده چې سعید خټک د دې شعر

ه خان كه اطلس د اشعارو اودلي دي
د دې وروڼو وروڼو توي كي هم نيكلي دي

په دويمه مصرعه كښي د نو شحال د وروڼو ذكر دے -
د وكيل شاه په خيال د خان نه مراد كنه چې ښكاره ده نو شحال خان
خټک د چې د خپلي كورنۍ ټولو شاعرا نو په خپل كلام كښي
په خان ياد كړے دے نو په دويمه مصرعه كښي دهغه زمانو
ته اشاره نه ده بلكه دا دهغه دې وروڼه ميان جميل بېگ ،
شېر خان او مير باز خان ياد كړي شوي دي - د ميان جميل بېگ
نه پرته تر اوسه د نو شحال خان خټک د دوه نورو وروڼو د
ادبي جنيت په حقله څه دستاويزي ثبوت منځي ته نه دے
راغلي نو زمونن درلهي محقق قياس دهغه د دليلونو په رښا
كښي د يقين برید ته ورنژدې شوے دے او دا رنگ هغه په

دې ليک کښې د تحقيقاتو د سروجې اصولونه مخه د زېرې نښې
په رديوه نوې نکتې را وړاندې کړې ده او دهغه دا نوې نکتې
خصوصاً د نوحاحال خان خټک د ورونيو شېر خان او مير بازر خان د
شاعرانه حيثيت په حقله دهغه يقيني لجه د تحقيقاتو کارانو د پاره
د غور و فکر نوې لارې پرانزي -

صديق شوک دے، او ابراهيم شوک دے - د يونو عييت
دوه جدا جدا تحقيقي يکون، دي زلمي محقق ددغې دواړو پخوانو
نوم وړکو شاعرانو د پېژندگلو د پاره د تحقيقاتو يوشان تکنیک چل
کړے دے - د صديق او ابراهيم په نومونو ددغې دواړو شاعرانو
د ژوند حالات او زمانه، د وختونو په تير وکښې ورک پاتې شوې
دي نوځکه د پېژندو تحقيقاتو کارانو دهغوي په حقله چلوکي کوي
د يو بل نه متضاد راے وړاندې کړې ده او په دوي کې يې يو
هم دځه کوتلې تحقيقاتو په رڼا کې ددغې شاعرانو د ځاے
ځاينې او د قام قبيلې په حقله په يقين سره ځه نه دي
وييلي وکيل شاه ورومې محقق دے چې دېر په شوانخون او
د خپل قام ددغې دواړو شاعرانو د موندې د لټون په يوه جذباتي
هڅه دهغوي دکلام د داخلې شهادتونو په مټ دکله هغه ورته
هرڅو د خپلې علمي خاکساري په وجه حتمي او قطعي نتجه
وايې يوه کوتلې راے قائمه کړې ده او د بنه پخو ديلونو په
بنیادې دا ثابته کړې ده چې صديق او ابراهيم دهغه د حبيد
امجد ميان جميل بگ رامن دي

د پښتو روښې منظوم طبتي لغت د سرخط لاندې ليک کښې دا
انکشاف شو د دې په هغه په لاس راغلي د مفردات افغاني
د نايي نسخه د پښتو په ادبي تاريخ کښې وروښې منظوم طبتي
لغت د دې او دا لغت ميان تجمل شاه فقير خپل تصنيف کړې د دې
ثبوت کښې د پښتو د يو صاحب ديوان شاعر ميان محمد الله فقير خپل
روښې د دې -

نوم ورکې شاعر محمد سعيد او د هغه قلمي آثار، دا ليک خپل
ميان کانو د يو گڼ نامه شاعر محمد سعيد (۱۲۶۳ هـ تا ۱۳۱۱ هـ) کښې د مردان
د کاتنگ په علاقه کښې د اوډيگرام نوي کلي اوسيدونکې و د ژوند
او کار په حقله يو ډېر معلوماتي مضمون د دې په خپل دې ليک
کښې ميان وکيل شاه، دا انکشاف کړې د دې کښې ميان محمد سعيد ابک
خپل د خوشحال خان خټک نه پس د پښتو دويم شاعر د دې منظوم
سفرنامه کې تصنيف کړې ده دا مضمون، د نوم ورکې شاعرانو د
د ټپون د جذبې او په هغوي دکار يو ډېر ارزښتمنه نمونه ده.

د تحقيق په رڼا کښې راغلي کښې د کومو ليکونو ذکر او شو
په دغې هر يو کښې د مخه نوې خبرې کوشش شوي د دې اوڅه
دا سې نظريه مسئله او نکتې را وړاندې کړې شوي ده کښې په
هغې د مزيد تحقيق امکانات شته د دې - په کتاب کښې کښې
دا سې ليکونه هم شته د ذکر شوي مضمونونو د عمومي مزاج، او
دنگ نه قدرې بدل ښکاري - په دا سې نمونه ليکونو کښې د
پښتو نثري ادب د موضوع په اعتبار او معلوماتي ليک د دې

نوا اندازې تدریسي دے . د موضوع د غوښتنې له مخه د معلوما
په پېشکش کېنې قدرې تفصیل او د خوشحال خان خټک نه پس
د جدید دور د مشر په زکریه دا لیک نور هم وقیع شوی و .
په تحقیق کېنې د ماخذ اهمیت د ناڅې مضمون کېنې د تحقیق
د فن دیو بنیادي توکي په حقله په دغې موضوع یکلې شوي
کتابونه ډېرې معلوماتي خبرې را ټولې کړې شوي دي ددې لیک
نه اندازه لگي چې وکیل شاه د تحقیق د فني غوښتنو څنې پخپله
هم ښه خبر دے او غواړي چې د تحقیق دلارې نوي لاروي -
په دغې لارو د تگ نه وړاندې ددغې فن په ضرورتونو ځان
پوهه کړي -

خوشحال خان خټک او حکمت او فقیر جمیل بېگ د شاعر په
حیثیت د تحقیق د رنگ سره د موضوعاتي انداز لیکونه دي او په
دې کېنې د موضوع په مناسبت زمونږ د پښتو د ادبي نړۍ د
دغې دواړو سترو سترو کار په خصوصي اړخونو ډېر ا هم او
بنیادي معلومات وړاندې شوي دي ، د میان جمیل بېگ په
حقله یکلې شوي مضمون کېنې زمونږ ددغې څې غوښت پاتې
شوي شاکمیت په ادبي اړخ د وړاندې کار د پاره ډېر ا هم مواد
بیا موندل شي -

اوس یو څو خبرې ددې تحقیقي لیکونو د ژرې په حقله او بیا
به دهغې په رڼا کېنې د وکیل شاه د بیان د سلوب د قدر وولو
کوښش کووم د تحقیقي لیکونو د پاره د بیان اسانه ، د شاعرانه

اڀو پڇڻ نه عاري ٿي به اود معلوماتو د پيشڪش پراڻه راست طريقيه
ضروري وي. د تحقيق ٿي به رنگين بياني نه زغبي اونه شاعرانه
صنعتونو پاسته داره وي حڪم چي داسي وڌڻي نومعنويت او
صنعت گري د تحقيق مقصد ته په رسيد و کني گران و ا لے پيدا
کوي او اهدافي گڏوڏ يا پس منظر ته لار شي نو حڪم د تحقيقي
نوعيت هغه يکونه زيات اڻ ٿري وي چي په کني په ٿي به ڌ
لوسونکو د مرعوب کوڙو په ڄاڻي تحقيق ته پا ملرنه شو چي
وي په تحقيق کني د ڄي تيق بنیادي اهميت ضروري
حڪم چي د محقق تذبذب دهغه په خيل کار د ڄي يقيني تاش
ورکوي. البته په تحقيق کني ڌ هم چوما ديگر نيست په شان
فرعون رنگه دعوي او يوه تحکمانه رويه هم د تحقيق په
نتائجونني اڻ بر بيا سي. تحقيق کڻ هر ٿو يوزر ڌ ستري
او پيچيده عمل دے نو د تحقيق مواد د پيشڪش د پاره مناسب
يک ڊول (PROSE STYLE) ڄان ته يوه گرانه مسئله ده او
د ڄي چل د لاند چي کوڙو د پاره يوه اونده تجزيه ڊر به ضروري
ده -

مياں وکيل شاه فقير خيل زلمی دے، د تحقيق کي پڇڻه لار
هغه ڄان ته پڇڻه مونبه کري ده په ڄي صنف کني د نوي
نوي موضوعاتو په ڄي نچل تحقيق ته دخلقو د پام راگرځولو
شوق او جذبه ٿري. او د ڄي د پاره چي هغه کوم يک ڊول
نچل کري دے هغه ساده اوروان دے او د وخت د ٿي ڊوسره

په نور هم صفا او ساده شي. زمونږ ددې محقق د يك بنيادي
تكنيك د تمهيد طوالت د څه چې په كېنې هغه د يوې خبرې په
تكرار او د يوې ټكې د مترادفاتو په پرله پسې راوستو د كوشش
كوي چې د خپل تحقيق بنيادي نكته ولوستونكو زړه او ذهن
ته پرېسي، كله ناكله د هغه د يك په تكراري اسلوب د ټكو
په معنويت كې فرق پيدا شي خو د تحقيقي نكته د اهميت
په وجه مفهوم يې بيا هم ذهن واخلې. د تحقيق په رڼا كې
د راغلي يكونو د ټولونه غټه خوبې د محقق نيك نيسي ده.
د هغه رويه (approach) صحيح او د تحقيق هدف او مقصد
يې مثبت د ځي. وكيل شاه په تحقيق كې د نيمگړتيا او د
ناپورې خبرې قابل نه د ځي، خپله نظريه او نكته بڼه په
اعتماد وړاندې كوي خو د خپلې زير تحقيق نكته، نظر يې،
او مسئلې په سلسله كې د ترلاسه شوي معلوما تو د وړاندې
كوولو نه پس كم او زيات د خپل هر تحقيقي يك په ختېدو په
دغې موضوع د مزيد لټون، ازمه واري د لوستونكو په غاړه
كوي. ددې هر څه په رڼا كې زه بڼه په ځاډو پېلې شم چې
ميا وكيل شاه فقير خېل دروان وخت د خپلو همولو په ډله كې
د تحقيق د شعبي يوشبته فكره محقق او د هغه كتاب د تحقيق په رڼا
كې د خپل نوعيت يو معلوما تي كتاب د ځي.

پروفېسر ډاکټر محمد همايون هما

هسکه مينه شېخ ملټون - مردان

د کریم داد الف نامه او دهغي شرح

پښتو ادب کښې په مختلفو دورونو کې لومړي لومړي عالمان شاعران محققين
مورخين تېر شوي او په دغه مختلفو دورونو کې ځان له ستر مقامونو منډلي
په دغه دورونو کې دويم دور دے چې په يولسمه او دولسمه صدۍ هجري
باندي محيط دے په دغه دويم دور کې موز د دوو د لوسره مخالف يوچر يوه
ډله دستر صوفي او پير بايزيد روښان ده چې په روښاني ډله يادېږي او بله
ډله دانوند دروېزه او دهغه د پير سيد علي ترمذي ډله ده چې روښاني ډله
مخالفت کښې په وجود کښې راغله او داپه هغه وخت کې جوړه
شوه چې هرکله ستر صوفي بايزيد روښان دتموف طريقته وده
او وجود علمبردار جوړ شو او د روښاني تحريک بنيادې کېښو او
بيا ې دخپل نقيب العين سرگندولو دپاره په پښتو ژبه کې خپل ايښ
نوې کتاب وليکلو چې په هغې سره د پښتو په سيمه په دیني او
مذهبي حلقو کې هلې ځلې او بي آرايې پيدا شوې او پير روښان
پير تاريخ نوم سره ياد کړے شو او ددې کتاب په زد کې ددوې
ډلې ستر عالم انوند دروېزه بابا د مخزن په نوم په پښتو کې
کتاب وليکلو او دغه دواړو کتابونو په پښتو ادب کې لوړ مقام
اوموندلو او په دغه دور کې د پښتونثري او منظوم ادب په

دریغه موبز د دین د مختلفو اړخونو او اصطلاحاتو نه متعارف شو
او شریعت - طریقت - معرفت - قربت - وصلت - وحدت - سکونت
لارښودنه یې راته په خپله پښتو ژبه کې اوکړه او پښتو ادب په
دیني او عرفاني لحاظ په دغه دور کې وده اوکړه په دغه دور کې
داخوند دروېزه زوے اخوند کریم دادهم نوے علمیت او چشیت
لرو په ۱۹۲۵ هـ کې زېږېدلے وو د خپل پندرتمنیفات او تالیفات
یې هم را جمع کړي او ورسره د خپلو گڼو تصنیفاتو او تالیفاتو څو
هم ووپه ۱۳۷۲ هـ کې شهید کړے شو او په کابجو سوات کې یې
مزار دے چې په شهید بابا شهرت لري هسې خوددک د پرتغنیفات دي
چې په هغې کې ددوي دیوان هم شامل دے خو په پښتو ادب کې یې
"الف نامه" زیات شهرت سوندلے اخوند دروېزه بابا هم الف نامه
یکلي دغه شان ددوي په کورنۍ کې مصطفیٰ محمد او عبدالحلیم
هم الف نامې یکلې خوددې ته ځکلې د الف نامو روښاني شاعرانو بنیاد
اېښود دے چې په هغې کې دارزاني - مرزا انصاري - علی محمد
مخلص - دولت لوانېي غوندې لوی لوی شاعران شامل دي -
اخوند کریم داد چې کومه الف نامه یکلې دا یې د ځنځن سره یوه ځه
کړې ده - د الف نامې په باره کې د افغانستان سر محقق گران او
محترم زلمي هېوادمل صېب په خپل کتاب "په هند کې د پښتو ژبې
او ادبیاتو د ایجاد او ودې پړاو نه" په صفحه ۱۸۴ باندي
یکي -

په الف نامه کې شاعر له خپل مشرې سره سم د الف یا

هر توري په يو بېت يا پېتونو کېنې تشريح کوي د مروفو
دغه ډول اسرارو ته توجه لرل په ځينو مذهبي اورمخني
لارو کېنې يو اصل گڼل کېږي -
د مثال په توگه مونږ ولته وکړيمداد د الف نامه د بيلو بيلو څو خرونو
د يو يو شعر نمونه ورکولو - نکه

الف :- الف طالبه الف يو کوره له هيمه
د دې دواړو معنی هيمه
ب وجود ظاهر په بي شه
عين هغه عکس هغه شه
ت توحيد دې ته گوره
چې جيوه کا نور د لوده
ث ثبوت دے د ذات دے
کل دا غېر ثبوت دلالت دے

دغه شان په دې حساب سره د هر حرف لاندې يو تفصيلي کلام
ليکل شو دے د کريمداد د الف نامه شرح ليکلې شوې ده چې
د ربوکسان ليکلې يوه شرح د حاجي عبداللہ قصوري - کلمات
الوافيات ده دوېمه د حاجي بهادر کوهاتي مفتاح الدقائق ده
او درېيمه شرح د عثمان ده درې دريې شرح په باره کېنې د
افغانستان سر محقق گمان زلسي هېواد مل مېب د خپل کتاب " دهند
د کتابخانو پښتو خطي نسخې " په صفحه ۲۸۹ باندې د شرح مخزن
سر خط لاندې چې ليکي -

ددغي شرح په پيل كېښي د كړيمداد ۱۰۷۳ هـ ق مړ د
الف نامه شرح را غلې او ترالف نامه روستو ډي د مخزن
ځنې نورې كېښې شروع كوي دي د شرح په دې نسخه
كېښي د كړيمداد الفنامه د "ن" ترتيبې پورې را غلې ده
او نوره برخه ډي د مخزن د نورو مطالبو شرح ده - شرح
په پارسي ده شرح په پيل كېښي كومه مقدمه نه لري چې
د شارح نوم ته دې اشاره په كېښي وي د نسخې په پاڼې كېښي
د عثمان نوم را غلې او ما په شك د شارح په توگه معرفي كړه
نو باوري پرې نه ټيم -

او بيا ورپسې د دې كتاب په صفحه ۲۹۰ باندې هېواد مد صېب يكي -
مؤن: ته د كړيمداد د الفنامه دوه شرح نورې هم معلومې
دي چې دغه شرح مقدمه لري او شارحينو په مقدمه كېښي
ځانونه معرفي كوي مگر په دې نسخه كېښي مقدمه نشته
او په پاڼې كېښي را غلې دي -

" اللهم توما قطني محفوظا كن عثمان "

په همدې اساس ما دا شارح په توگه معرفي كړه د
نو باوري پرې نه ټيم -

او بيا ډي د دې عثمان باره كېښي د ټول بل يو كتاب چې د كړي مخكېښي
را غلې " په هند كېښي د پښتو ژبې او ادب يا قوايچاد او ودې پراوڼه
په صفحه ۱۹۵ باندې د عثمان د سرخط لاندې يكلې
اروا ښاد قاضي محمد عمران خان تونكي (۱۹۲۹ - ۱۹۸۶هـ)

په خطي مجموعه کښې د مخزن الاسلام يو شرح شته چې د
شرح شارح په غالب گمان عثمان نوميښي او د شرح په
پاڼې کښې راغلي «اللهي توحافتي محفوظ کن عثمان»
د شرح مخزن د دې نسخې خاوند قاضي محمد عمران خان
د قاضي عمرخان بن عبدالحليم زوے دے او د عبدالحليم
په زامنو کښې بيا دوه تنه ياد شوي چې يو عمران او بل عثمان
دانو وودالف نامې د شرح ياره کښې چې عثمان ليکلي متعلق د گران زلمي
هېواد مل مېب ليکنه او تحقيق - د محترم هېواد مل مېب د دې ليک او
تحقيق په مرسته کښې او په رڼا کښې شواهد چې خه ليکل دکريم
او کېدے شي چې زما دغه ليکوسره نور نوي معلومات را برسېره شي.
او دا ليکل به هم د دغې شرح په رڼا کښې وي کومه شرح چې په رياست
تونک هندوستان کښې د قاضي محمد عمران خان په خطي مجموعه کښې
هېواد مل مېب ليدلې کتلې ده دا به د گوان هېواد مل مېب د پاره د
نوشته باعث او گونجې چې دلته ده دا انکشاف وکړم چې کومه شرح
دوي په رياست تونک کښې ليدلې کتلې او لاتر اوسه په دې سيمه
په سره معلومه نه ده هم دغه شرح د عثمان په قلمي شکل کښې سره
د يو تفصيلي مقدمې د ماسره په خپله ذاتي کتابخانه کښې موجود ده.
هېواد مل مېب وايي چې د تونک د شرح نسخه مقدمه نه لري خو
زما سره موجوده نسخه مقدمه لري خو دغه مقدمې يو څو
پاڼې شلېدلې دي او د خوش قسمتي په دغه شلېدلې پاڼو کښې
د مطلب «قر پاڼې موجود دي په کومه سره چې مونږ پرې خپل مرام

تہ رسو اودایہ ینہ ۱۰۱ سرہ وٹیلے شوچی ددی شرح شارح عثمان
دے اودگون سرلحقق ہوادمل صہب ہفہ شک پہ یقین کنہی بدیوی
چی واقعی عثمان ددی شرح شارح دے ددی مقدی نہ بہ دلہ کنہی
ہفہ اقتباس ہو جسے او ویکلو پہ کوم کنہی چی دوی یعنی حافظ عثمان
دشرح سبب بناقی چی ہفہ ختہ اسباب دی چی دا شرح او یکلی شوہ
دوی یکی -

سید علی ترمذی قدس اللہ سرہ العزیز بانون حاجی البدعت و یقیم
السنت عارف باللہ درویزہ رسیدہ بود نور رحمت اللہ علیہ و این
با علم ربانی شہبازاں مکان نیے حقیق انون کریم سدا علیہ الرحمۃ
رسیدہ است او بہ بزر عالم وحدت معنی سی حرف ماہر زبان افغانی
بیان کردہ و آن معنی ہما حقائق و معارف الاهی بودند و آن حقائق
و معارف الہی روکش و واضح بہ طالبان حق نہ بودند پس
احتیاج بہ شرح ان معانی افتاد کہ معنی آن سی حرف واضح
در روکش شود بہ طالبان حق این یک سبب شرح شد و
دیگر سبب شرح این است کہ بسیار مومنان طالبان اشان
واسل حق اند برای آنکہ آن اشان واسل حق مارا بحق وصل
کنند و آن اشان واسل حق پوشیدہ است بحکم این حدیث
قدوسی اولیائی تحت قبائی لا یعرفہم غیرہی پس
تعنیف شد این شرح کہ پوشیدہ نیست پس بہت ہر
کسے کہ این شرح رسید و این شرح را از اول تا آخر در
مطالعہ آورد بہ کرامت مرات و پنجمہ در ان شرح است

دا وهغه اقتباس د كوم نه چې معلوم شو چې حافظ عثمان د
دې شرح شارح دے او هغه چې د شرح په آخر کې د اللهی تو
حافظی محفوظ ~~محمد عثمان~~ « كوم الفاظ ليکلي او گوان هېواد من سبب د
دې الفاظو په رڼا کې دے شارح ياده وي اوس نو د سبب
دا ضعه شوه چې نه يواځې په دې الفاظو ليکلو بلکه په دغه ذکر
شوي د مقدماتي اقتباس نه نو بالکل ښکاره شوه چې عثمان دا
شرح ليکلي - لکه چې لیکلي و شي لي شوي دي چې د کويحداد د
الفنايي دوه شرحي موري هم شوي دي چې نومونه کلمات اولوايات
او مفتاح الدقائق دي نودغه شان حافظ عثمان هم دې خپلي شرح
ته نوم اېښود دے دلته به هغه اقتباس راواخلو په کوم کې
چې دې شرح ته نوم ورکړے شوے دے دوي ليکي -

و نام بناده شد اين شرح را شرح واصله الحق با مريدانکه
حق سبحانہ تعالیٰ مطالعه کند اين کتاب او عمل کند اين کتاب را به
سبب اين کتاب بخود وصل کند و حق محو شدن شده است
معنی و بين دارد رسيدن بحق و وصل و قرب حق و قفا في الله بين
معنی است که محو شدن شده است

د دې اقتباس نه معلومه شوه چې د دې شرح نوم " واصله الحق "
دے د دې نه پس په دې مقدمه کې د دې کتاب د ابوابو ذکر دے
چې اول باب د علم توحيد دے او دغه شان ورپسې نور بابونه

بر ان عمل کرد و مداومت نمود بآن امید است از حق سبحانه
و تعالی که بوسیله این شرح ان طالب را بخو و صل کند به سبب
انکه وسیله بحق علم و عمل است پس سبب این شرح علم و عمل
حاصل کرده و وصل حق عبارت از کم شدن شده در حق

و در حق سبب دیکو دادے چھی پہ دھی د خدائے پاک پہن ند نده
او در حق دنیا و دودا هس خک دھی دپاره د عمل او در حق د پینڈ نو
او غوشتونکو مومانو انسانانو ته واضحہ شی او حق سره ملگری شی
او در حق شرح سبب هم دا وو چھی د حق طالبان ته دا شرح اور سی
او نور و خلقو ته دهم د فائد او د عمل علم سبب او کو چھی دا مقدمه
د پرہ تفصیلی ده خو پہ دھی مقدمه کبھی چھی کوم اقتباس سره د
گردان محترم زلمی هېواد مل صب هغه شک چھی عثمان شارح دے
او که ننه په یقین کبھی بد لېږدی هغه به دلته دا و پم چھی هغه
د ارتگه دے -

پس هرگاه که طالب حق و صل حق را حاصل کرد به سبب مطالعه بسیار
این شرح و سبب عمل این شرح این بنده دلیل را که از هستی
خود بریده است و به هستی حق پیوسته است و فاکپائی
دوستان خداست که مسمی است به حافظ عثمان غنی عنده بر عا یاد
کنند که حق سبحانه تعالی از ورا فیضی شود و بریدار خود مشرف کند

دي دمقدمي د طوالت په وجه دلته كېني مادمقدمي نه هلته په
 لهائ هغه حصي او ليكلي دكومې نه چي نونه معلومات موبن ته تر
 لاسه كېني او كېدې شي چي په دې مقدمه كېني نور هم خه داسې
 وي نو تر كومې چي ما دا اوكتله مونورپه كېني د شرح متعلق د
 عثمان خپل خيالات يك دي ددې مقدمې نه پس دالف نامې شرح
 شروع كېني چي د بسم الله الرحمن الرحيم نه پس ليكي -

ای طالبه الفایو گوره له هیمه

شرح ای طالب حق اگر طالب حقى صدقا طریقہ طالب این است اول
 وجود و ذات و صفات خود را همه نفی کن و وجود صفات حق را
 ثابت کن پس اذال وجود و ذات و تمام مخلوقات را نفی کن
 وجود خدا را ثابت کن

دغه شان ددې شرح په پاڼې هم هغه الفاظ راغلي كوم چي محترم
 زلمي هېواد مل صېب په خپلو کتابونو چي ذکر ي په دې مضمون كېني
 راغلي ليكلي نودلته دغه آخريني اقتباس ليكم چي په كېني حافظ
 عثمان په دې شرح ختمېد و د لوسته خدائے شكر ادا كوي -

الحمد لله على تمام حمداً دائماً بديوام الله تعالى والصلوة
 على نبي محمد سيد العالمين صلوة مستمرة باستمرار الله تعالى
 الهى تو حافظ محفوظ كن عثمان عثى را زدين غير حق
 در هر دو سرائے بحرمت نبي محمد سيد الكل مع الكل صلى
 عليه وسلم بعد و معلوم الله تعالى و معدور الله تعالى و

عنی تابع کذالک بتاریخ شهر شعبان روز جمعہ این کتاب
باختتام رسید تمام شد -

۱۱۱) قیاس مادلتہ پہ دې وجه درج کرو چي محترم هېواد مل
صېب کوم اقتباس د ټوټي نسخې نه درج کړې په هغې اوپه دې الفاظو
کښې حقه لږ ډېر فرق دے لکه په هغې کښې "تو ما فظ محفوظ کن عثمان
تو از دیدن * درج دے اولته زما سره د نسخې په آخر کښې "د تو او په
ثانے عشی را از دیدن دغه شان په هغې کښې "در هر دو جهان * یکلې
اوپه دې نسخه کښې "در هر دو سرانے * یک دے -

دغه شان د کتاب لیکلو نېټه په هغې نه ده یکلې اوپه دې نسخه کښې
بتاریخ شهر شعبان روز جمعہ این کتاب باختتام رسید یکلې شوعه چي میاشت
او ورځ ترې معلومېږي ټوکال چي نه دے یکلې -

په دې شرح کښې د شېبې و پانېو اضافي یک هم شته چي د الف
ناهي د شرح سره حقه تعلق نه لري بسکه د الف ناھي شرح چي ختمه شي
نودا عبارت په تفصیل سره د بسم الله الرحمن الرحيم نه شروع کېږي
چي ددغې سرنامه دارنگه ده -

بسم الله الرحمن الرحيم

پس ای غلام قادری اگر طالب سلسلہ عالیہ قادری بر مجاہدات شاقہ
انحضرت نگاہ کن و بر نکات ان حضرت کہ منزل آسمیاتند کوشش
دل نا پیوستہ دار که انحضرت پتہ میسر مائید -

اسے غلام بر توباد صدق و صفا اگر این ہر دونی بودند تقریب حق

سواء و تعالیٰ مرترا ہرگز میسر نمیشود ای غلام نفقہ کن پس از ان
اعتراف کن از آنکہ ہرکہ عبادت فدائی عزوجل کند بغیر علم است
فساد بیشتر آزاں بود کہ سبب اطلاع

د حافظ عثمان متعلق بہ مقدمہ کبھی نور معلومات نیشته چھی
دے د کوم خانے دے نوکوان محترم زلمی ہبواد مل صیب د خیل کتاب
”د هند د کتابخانہ پبنتو خطی نسخی“ او بیل یو کتاب ” بہ ہند کبھی د
پبنتو ڈبی او ادبیاتو د ایجاد او ودی پراؤ نہ ” کبھی لیکھی چھی انوند
عثمان او انوند عمران د انوند عبد الحلیم بن عبد اللہ بن انوند درو پڑ
اولاد کبھی دے او بیاد اہم لیکھی چھی یہ تی نک کبھی د عثمان شرح مالیدلی
کبھی او د شرح دارو انباد قاضی محمد عمران تہونکی پہ خطی مجموعہ
کبھی پرتہ دہ د غتہ محمد عمران د عثمان د خیل خاندان سرہ تہری او
وائی چھی پہ دے نسبت سرہ عثمان زموئن د خاندان سرہ تعلق لری او
کبری داری د ارنگہ ملا و پری - و نسخی خاوند د قاضی عرفان بن عمران
بن عبد الحلیم زوی دے او د غتہ عبد الحلیم پہ زامنو کبھی دوہ تہ
یاد شوی یو عمران او بیل عثمان -

د دبی بیان تہ معلومہ بی چھی د عثمان متعلق معلومات نیشته
چھی دے د چاہہ اولاد کبھی دے نوکے موئن دے اضافی عبارت تہ غور
او کوہو مو موئن ختہ نا ختہ اندازہ لکولے شو چھی عثمان د چاہہ اولاد
کبھی دے د خبر دہم کول غواہم چھی زہ ختہ وائیم د عثمان متعلق نو
د زما خیل یو سوچ او تحقیق کہدے شی د ختہ ختہ خبرہ تہ دہ کہدے

شي ٻي غلط وي ڪه مون پڌري په دي يوه نيمه ڪوبه سوچ اوکرو
لکه ٻي وايي -

پس اسي غلام قادري اگر طالب سلسله عاليه قادريه برمجيات شائق
انحضرت نگاه کن

نوداسي معلوم ٿي ٻي ٻي عثمان هم د سلسله قادريه سره تعلق لري او
دغه شان اڻڻوڻ درو پزه هم د تصوف په څلورو طريقو کښي دسلسله
قادريه سره تعلق لري لکه ٻي. ارواڻياد عبدالجليل اثر افغاني صيب
روحاني رابطہ په صفحه ۵۱۳ د اڻڻوڻ درو پزه په بيان کښي يکي
اڻڻوڻ درو پزه د پيښ بابا عليہ الرحمہ د بند نه لاس نيوه
کږي ده ٻي بياروستو هغه ٻي خپل خليفه او ماڙون کږي
په څلورو طريقو يعني قادريه - سهرورديه - چشتيه او
کبرويه کښي اجازت ورکوي او په پنځمه طريقه شطاريه
کښي هم خليفه او مجاز کوي وو -

په دي اقباس او عثمان په اقباس ڪه غور وکړي شي نو داسي
معلوم ٿي ٻي ٻي عثمان د اڻڻوڻ درو پزه بابا د طريقه قادريه سره تعلق
دهغوي په وجه ساقی - ولي ٻي زما په خيال ددي تعلق ساتلو
وجه دنيکه او نمسي ده او په دي وجه عثمان د خپل نيکه کريم داد
د الف ناهي شرح يکي او زما د تحقيق ياد ٿي په دوسره دگسرين
محترم زلمي هېو دمل صيب هغه شک ٻي عثمان بن عبد الجليل بن عبد
اڻڻوڻ درو پزه په اولاد کښي دس په يقين کښي بدل ٿي او د قاضي

عمران خان ٿونڪي دغه خبره رد ڪوي چي عثمان زمونڙن په خاندان ڪنڀي
 دے۔ وس ددي شرح باره ڪنڀي به بن ليڪل وڪرو۔ شرح په توره
 سياهي په خه نستيڪ ڪنڀي ڊڀره څڪلي ليڪي شوي ده اوسره سياهي
 هم په ڪنڀي ڄاڻي په ڄاڻي استعمال شوي په ددي شرح ڪنڀي انوندا ڪوئيداد
 په محقق سره ياد ڪرے دے اود الف ناهي دشعر نه ڄاڻڪنڀي ڄي "قولم"
 الفاندي په سره سياهي ليڪي اود دغه شان ڄي شرح په "ش" سره په سره
 سياهي ليڪي ڊڀاڻو شمير ڄي ۱۸۰ دے په هر مخ ۳۱ ڪنڀي لري ڙبه پارسي
 ده ڪاغذي ڊڀيل دے دشرح په اقتدا ڪنڀي مقدمه ده اوپه آخر ڪنڀي ڄه
 وڙهائڻ درج دي چي دا هم په دغه شپڙو اضافي پاڻو ڪنڀي يڪ دي۔
 ددي قول بحث خلاصه داده چي ڪومه شرح سر محقق گران زليهي هيواد مل
 مپ په رياست ٿونڪ ڪنڀي د قاضي عمران خان په خطي مجموعه ڪنڀي ڀيدلي
 ڪتي اولاد تراوسه په ددي سيمه معلومه شوي نه ده دغه شرح در اقم ش
 په قلبي شڪل ڪنڀي په ڪنا ڄاڻ نه ڪنڀي موجود ده دا شرح مقفل مقدمه لري
 ددي مقدمي په رڻيا ڪنڀي مونڙن دا وڙهيل شوي چي عثمان ددي شرح شرح
 دے اوعثمان انوندا دروڙه بابا په اولاد ڪنڀي دے اود گران هيواد مل مپ
 دور ڪري شوي شجري عثمان بن عبد الحليم بن عبد الله بن انوندا دروڙه
 مطابق صهي ده نه چي د قاضي محمد عمران ٿونڪي د خاندان سره تعلق لري
 په ددي مقدمه ڪنڀي عثمان ددي شرح نوم "واصله الحق" اڀنودے دے دغه
 شان ڊڪوئيداد الفنامه د عبد الله قصوري "ڪلمات الوفيات" د حاجي
 بهادر ڪوھاڻي "مفتاح الدقائق" اود عثمان "واصله الحق" په نومونو
 شرح معلوم شوي دا وو ددي شرح متعلق زما تحقيق چي مي د خپلو قدر

لوستونکوپه مخکې وړاندې کړو چې د محققینو د پاره د تحقیق موجب او گړی -

کتابونه

- ۱- عثمان واصله الحق شرح الف نامه کریمداد قلمی نسخه د میان وکیل شاه فقیر خیل په کتابخانه کې -
- ۲- هېواد من زلمی دهند د کتابخانو د پښتو خطي نسخې د افغانستان د علومو اکېډمي کابل ۱۳۷۴ هـ ش -
- ۳- هېواد من زلمی په هند کې د پښتو ژبې او ادبیاتو د ایجاد او ودې پړاوونه لاهور ۱۳۷۳ هـ ش
- ۴- رضا محمد افضل د پښتو غزل پښتو اکېډمي پېښور ۱۹۷۸
- ۵- اخوند دروېزه مخزن پښتو اکېډمي پېښور ۱۹۷۹
- ۶- اثر افغانی عبدالحلیم روحانی رابطه و روحانی ترون دارالاشاعت
باچور ملکنی اچنسی -

د سعيد خټک يوشعر

د خټکو د کور فخر پښتو ادب ته ځان ورکولو کښې د پوره لويه برخه ده او په دغه کور کې کېږي د پروفېسوري شاعران - ليکوال - اديبان - عالمان زېږېدلي په هغې کښې د ټولونو سترو او عظيم مقام نوشحال بابا موندلې او ورپسې اشرف خان هجري - عبدالقادر خان ، سکندر خان خټک - صدر خان خټک - گوهر خان خټک و غېره او دغه شان د نوشحال روښه روږونه مکه فقير جميل بگ - د هغوي زامن محمد صديق ، محمد ابراهيم و غېره او دې پسې نور نسا نسي په دغه نژدې زمانه کې بلکله په دغه زمانه کې هم په دغه خاندان کې سعيد خټک هم په شاعري کې طبع آزمای کړې ده او يو د پرېښه صاحب ديوان شاعر ټېښوے - چې ديوان يې گوان او محترم محقق ښاغلي همېش خليل صېب چاپ کړے ، دې لويه کارنامه ده - د سعيد خټک متعلق ځنې محقيقينو خپله رايې قائمه کړې چې دے د افضل خان خټک زوی دے - او ځنې محقيقينو يې په دلائلو سره رد کړې - دا ځانله يو تفصيلي بحث غواړي که لوستو خداے ته منظور شو په دې به بحث کوؤ - د سعيد بابا حالات په تيارو کې پراته دي تر اوسه پورې چاته هم دده د ژوند متعلق واضحه معلومات

نيشته خوهر چا د قياس په تله تسلې او چي چاهم خه يکلي بس هغه
 سند گنلې شوې . حالانکه تحقيق پرې پکار دې چي دغه لوسته شاعر
 متعلق معلومات را برسېره شي که نور هم خه معلومات نه وي نو
 پکار ده چي دده د شعرونو په رڼا کښې خپلونه ر تحقيق او شي چي
 ټوک دے . گني دغه شان به ټي ټوک د افضل خان خټک زوي ياده وي
 او ټوک ټي د چابيل چاخکه چي اکثر زمونږ د خپلوند والو ته د چا نوم
 روکي شاعر د ژوند حالات معلوم نه شي نو افضل خان خټک
 خو چرته تله نه دے زربه ټي د هغه زوي کوي وې پرې سرخو بکوي
 چي لاديوان به ټي گوري د بيل بيل شعر جائزه به ټي اخلي د تحقيق په تله
 به ټي تلي نو داسې بنه نه ده چي چا پرې شاعر يالوسته خاندان پورې
 او ترې لکه چي کاظم خان شېدا پادري هيوږ و ټي چي د افضل خان خټک
 زوي دې نوبس د هغه زوي شو . علي خان چي تراوسه پورې په لويه
 شخړه کښې زمونږ عالمانو گډ کوي او آخر ټي د افضل خان زوسته ترې پور
 کوي . سعيد خټک سره هم دغه لويه او شوه د افضل خان زوي ټي
 کړو . ددې قولو په ديوانونو کښې چرته بل داسې لوسته شته چي
 ثابته شي چي دوي ټوک دي خو بس د چاپېرچل حالاتو مطابق ټي په
 قياس سره ثابت کوي .

د سعيد بابا په ديوان کښې يو شعر دے چي هغه په دارنگه دے .

خان که اطلس د اشعارو و دني دي

د ديو دريو روڼو ټوکي هم بکلي دي

لر په ديوان د سعيد نظر کره

په ريسمان د شپي گنډلي دي

دا شعرونه د ديوان سعيد مرتبه هېښ خلیل ادره اشاعت سرحد ستمبر ۱۹۴۷ په صفحه ۳۵۲ د ربا عيا توبه حصه کېني ليکلي شوي دي په دې مختلفو پوهانو څېړندو لونيځپله څپله راځي د ځپند تحقيق په رڼا کېني پېښ کړي لکه د شال په توگه به د دې ديوان په صفحه "د" باندې د سعيد خټک د سرخط لاندې د سرزې يو اقتباس پېښ کړو په دې اقتباس کېني هېښ خلیل مېب ليکي -

دغه رنگ يورباغي کېني د خو شمال خان خټک د شاعري

په حقله د ځپلو خيالونو اظهار په دې شان کوي -

او د دې ته پس ې دغه بره ليکلي شعرونه رقم کړي د دې

شعرونو په لمن ليک (هاشيه) محترم هېښ خلیل مېب ليکي -

غالباً د دې دريو روڼو نه مراد اشرف خان هجري ،

عبدالقادر خان خټک او سکندر خان خټک وي اگرچې د

نوشال بابا په زامنو کېني صدر خان - گوهر خان هم

شاعران وو خو پښتو ادب کېني کوم مقام چې وړاندې

دريو روڼو ته حاصل د هغه پر اوچت د -

دغه شان د افغانستان يو بيل ستر دروند گوان او محترم محقق -

شاعر - عالم هديق الله رښتين مېب اوس اوس د اپريل ميس ۱۹۹۶

کڼه ۵-۳ مياشتنۍ مجله پښتو* چې د پښتو اکېډمي پېښور نيورسي

نه نورې پي په صفحه ۸۰ "علي خان قامولي" سرخط لاندې د
خپل تحقيق څو پر داسې بيان له وي

اوس چي د سعد الله رسعيد خان ديوان چاپ شونو د
دې شعر نه پوره معلومېږي چي علي خان د سعيد خان
روردې په قام خټک او د افضل خان زوښ دے. سعيد خان
په يو رباعي کښې وايي -

ه خان که اطلس د اشعارو اودلي دي

دې درېو روڼو توکي هم ښکلي دي

د خان نه مطلب د خوشحال خان دے او دې وروڼه سعيد

خان - علي خان او کاظم خان دے چي درې واره د شعر

ديوانونه لري -

د انو وو ددغه شعر باره کښې د صدیق الله ريښتين ښځې نه
دې شعر باره کښې دغه دوو محققينو خپله راځي ورکړي او کېدے
شي چي نور هم پرې چاڅه ليکل، تحقيق کړے وي او زما د
نظر وړاندې نه وي نو تر کومه چي په دې شعر باندې تحقيق
شوے نو که دغې ته په غور وکتے شي نو ددغه دواړو پوهانو
د تحقيق له رويه ددغه شعر متعلق مختلف راځي قائمه کړے
شوي لکه همېش خلیل صېب د خوشحال بابا زامن اشرف خان
هجري - عبدالقادر خان خټک، سکندر خان خټک ياد کړي او ريښتين
صېب د خوشحال بابا نمسي د افضل خان زامن علي خان - سعيد
خان - کاظم خان ياد کړي دلته کښې دواړه پوهان د يو بل رد

کوي - نو خبر دا نو تحقیق دے په تحقیق کښې خوچې دریا ب ته
غوپه وهې نو مغرې نو به ترې دا او باسې ددې شعر متعلق
زه هم دخپل علم او پوهې په رڼا کښې مختصرشان څېړنه روانه
کول غواړم کېدے شي چې داسې نه وي تجربات مې په دې وجه
او کروچې زمانه ځنګښې وېرو عظیمو پوهانو محققینو ددې شعر
متعلق خپله خپله راځي ورکوي نوکه زه خپله راځي پېش کړم نو
کېدے شي چې ددې نه ژوره بڼه او دقیقه څېړنه اوشي او څه
حقیقت میدان ته راشي زه چې کوم مړاځي یا څېړنه وړاندې کوم
هغه دارنگه ده اکثر شاعرانو په خپلو شعرونو کښې دخپل ځاندا
ژوند یاد هغوي د زمانې نورو حالاتو متعلق اشارې کړې وي -
چا واضح اشاره کړې او چا په ابجدو چا د معنی په شکل کښې
اشاره کړې وي او چا که چرته هم څه شعر لیکي وي نو اکثره
داسې هم کړي وي چې دخپلې مدعا بیانولو ته ځنګښې روستو
یعني د سیاق و سباق په توګه ځې پېش کړي وي لکه د شال په طور
نو شحال بابا د خپلو زمانو دخپل پلارنیکه روڼو متعلق پوره پوره
تفصیلي قصائد لیکلي لکه نو شحال بابا وايي -

چې د پلار د مرګ مې تېرشو پوره قرن
د صغری په میاشت او مېره د مامور
یوزر اتیا کڼونه د هجرت وو
چې د مور په خوا مې او مې مشر کور

که په دې شعر غود او شي نو پوره پته لگي چې نو شمال بابا د
چا ذکر کړې لکه د سرمصرعه چې کومه ده - چې د پلارد مرگ مې
تېرشو پوره قرن * ورپسې ترې مصرعه کېنې د خپلې مور د
مړون نېټه لیکي او دغه شان نور مثالونه هم دېرشته زما د
دې مثال ورکولو مقصد دا دے چې هرکله هم چاڅه داسې شعر
لیکلی چې دهغې نه دیو واقعي یا څه تاریخي خبره سرکندېږي
نور هغې نه مخکېنې روستو هم هغه شاعر یا لیکونکي ترې شعر
لیکي ځکه چې د مخکېنې روستنې تابع وي اوس به ددې خبرې
په تتبع کېنې ددې شعرو ضاحت کوو او راځي به لیکو ددې شعر
له لکه څنگه چې وړاندې اووېښلے شو -

گران هېش خلیل صېب د دویمې مصرعې نه اشرف خان هجري ،
عبد القادر خان سکندر خان اخیستے او دغه شان محترم رښتین
صېب علي خان - سعید خان کاظم خان مراد اخیستے - حالانکه که
په دې شعر موزن د تحقیق په نظر غور او کړو نو دا وړ ضمیمه
ده چې د سعید بابا په دیوان کېنې د رباعی دغه دوه شعرونه
ځان له درج دي نه ترې مخکېنې څه واقعه یا خبره شته او
نه روستو چې ددې مصرعې سره سمون او خوري خو بس ځانله
بیله لیکلي شوي رباعی ددې په دې شعر

ه خان که اطلس د اشعارو او دې دي
د دیو دریو روڼو توکي هم ښکلي دي

که غور او کپے شي نو دې شعر رومني مصرعه باندې مو
 ټول متفق يوچي د "خان" نه مراد نو شحال خان خټک دے او شاعر
 دهغوي دا شعار و صفت کوي او اکثر ددغه خاندان شاعرانو
 نو شحال بابا په "خان" کلمه سره ياد کړے - او دا لفظ يې د نو شحال
 بابا د پاره په خصوصي توگه طبعي ادبي لجه کښې استعمال کړے نو
 هر کله چې د دې خان نه مراد نو شحال بابا دے او موږ ټول يې منو
 نو ورپسې مصرعه "د ديو دريو رونيو توکي هم ښکلي دي"
 ته مراد خټکه علي خان - سعيد خان کاظم خان - عبدالقادر خان ،
 اشرف خان هجري سکندر خان شو وې چې د خټکي مصرعي ته
 نو شحال بابا مراد دے او چې هر کله دغه شان خبره کېږي چې د "خان"
 يعني نو شحال بابا شاعر ښکلي دي نو ورپسې "د ديو دريو رونيو" نه
 دغه مختلف الخيال نومونه خټه توک لري .
 زما په خيال نو دا داسې کېدے شي چې د سعيد خټک "د ديو دريو
 رونيو" رونيو نه مراد د نو شحال بابا رونيو ته مراد وي لکه چې
 نو شحال بابا وايي -

يو ي سکه روږدے چې يې لار د حق نيولي
 دو رونيو يې نور دي يو په نم دوهم يې نم

کليات نو شحال

نوچي هر کله د نو شحال بابا د دې رونيو شته چې دهغوي نومو
 د رونيو دي - د سکه روږدے يې مراد فقير جيل بگ دے د دې دواړو

مور خلوزی وه دوه روښه ئې مېرته (ناسکه) دې چې يو چکے
 شمشېرخان چې مورې اسيره وه بل رورې ميربازخان چې مورې
 مهمندزې وه دنوشار د ملک ميرباز نور وه - چونسکه سعيد باب -
 ددغه زماني دے په دغه خاندان کښې تعلق لري ددغه خاندان
 د علم و فن نه پورې پورې اشنا او واقف دے نو هغه حکه يکي
 چې د خان اشعار بنکلي دي خو "دديو" يعني د خان د ديو
 روڼو اشعار هم بنکلي دي حکه چې مخکښې د خان ذکر دے او ورپې
 وايي "دديو" نو په دې "دديو" سوچ پکار دے ولې چې دسباق و
 سباق نه پته لگي چې مخکښې ذکر شوي سري روښه يادوي که
 چرې اشرف خان هجري عبدالقادر خان خټک - سکندر خان خټک
 ئې مواد دے نو بيا به ئې د خان نه پس دويمه مصرعه کښې په
 واضحه داسې ليکلي وؤ -

"دديو درېو زامنو توکي هم بنکلي دي"

نو شاعر ته معلومه ده چې دغو شحال بابا دغه درې واړه روڼه
 هم ښه شاعران وؤ او شعرونه ئې ليکلي وؤ چې په دغه روڼو
 کښې ئې خود فقير جميل بېگ د شعرو شاعري علم و ادب سره د
 تعلق متعلق واضحه اثار موجود دي - چې د منظومو شعرو نوسره
 سره ئې د فارسي گرانقدر نسخې په بشپړ و حالاتونو کښې پښتو
 اکېډمي کښې د دل تذکرة الاولياء - نور محمد يه په نومونو قلعي
 پوتې دي باقي شوه دوه نوم، روښه شمشېرخان او ميربازخان نو
 کېدے شي چې چرته د دوي ادبي اثار ووايي خولا تر اوسه

په لاس نه دي راغلي او سعيد بابا ته هغه زمانه ڪنهن معلوم وو
نوڪله ٿي "خان" د دري روڻو بيان ڪرڻ دے - او دغه شان
د پرڇپڻ نڊوال اوس هم دا وائي ٿي ٻي دعوشحال بابا نور هم د پر
کتابونه وو نو پته نيشته ٻي ڇه شول ڪڍڻ شي ٻي چا سره
ڪورو نو ڪنهن پرا ته دي او بنا ٿي نه - زما ددي تحقيق خلاصه
دارنگه ده ٻي د سعيد بابا ددي شعر نه د خان دري روڻه فقير
جميد بگ - شمشير خان او مير باز خان مراد دي نه ٻي د خان زمان
اشرف خان - عبد القادر خان - سڪندر خان يا د خان نسي علي خان.
سعيد خان ، کاظم خان - او عجيبه خبره نو داده ٻي هر ڪله سعيد
خپله شعريڪي نوبيا و ٻي په دغه در پورو نو ڪنهن خان حسابه
وي دري روڻه نو پکار دي ٻي نور وے - سعيد بابا په ڪنهن نه
دے شمار و ٻي ٻي شعر خود هغه دے - دا وو زما ددي شعر متعلق
ڇپڻ نه خود ته ره بيا يو ڪل دا خبره تڪرار ووم ٻي زما دا ڇپڻ نه
يا را ٿي ختمه نه ده او نه صحتي ڪڍڻ شي خود ڇپڻي پو ٻي په رڻا ڪنهن
تر ٻي زما دغه مراد وو - ڪڍڻ شي ٻي نور قدر مند پوهان محققين
تر ٻي نه بنه او صحتي ڇپڻ را و باسي -

کتابونه

- ۱- دیوان سعید مرتبه همیش خلیل اداره اشاعت سرحد
پېښور، جون ۱۹۶۳ ر
- ۲- تاریخ مرمع و افضل خان نیک د خدائے بخنلی دوست محمد
په نوټونو سره دیونیورسټی بک ایجنسی پېښور له اړخه چاپ
- ۳- دیوان خوشحال خان دوست محمد کامل مېب
- ۴- دینتو میاشتنی مجله گڼه ۲ - ۵ ټیټه اپریل می ۱۹۹۶ ر
دینتو اکډمی پېښور یونیورسټی له اړخه چاپ -

صديقُ شوڪ دے

پنجونو پښتنو شاعرانو کښي د صديق په نامه گڼ شاعران
تښ شوي دي او په گڼو تذکرو کښي ئي ذکر داغله دے لکه
د مثال په توگه پښتانه شعراء درېم ټوک کابل چاپ کښي ستر
محقق ارواښاد عبدالحی جيبی په صفحه ۷۷۷ کي -

محمد صديق یونخوږن ژبي مټي شاعر وو چي د ۱۳۶۲ هـ ق
کال لغواوشا کښي مرثوے دے او وائي چي د ښوي
په گريگ کښي ښخ دے -

دده یو غزل ښاغلي جيبی صاحب موندلے دے مطلع ئي دارنگه ده
داشکر دے چي يار داغ داغ
زلال دو سال مي دوبار داغ داغ

بل صديق چي زور منظوم طبي بياض ئي د پېښور، يونيورسټي پښتو
اگېډمي کښي په سلسله وار په غـ ۲۲۶ موجود دے ټول ۹۶ مخونه
لري په هر مخ ئي ۱۰ شعرونه ليک دي د مياشتني ابا سين پېښو
اکتوبر ۱۹۹۰ په حواله ستر شاعر اديب ښاغلي رومان ساغرخنده
هم د دې طبي بياض منظومه خطي نسخه شته د دواړو نسخو په
ابتدا کښي دغه شعر ليک دے -

د حاجي عبدالله زوييه

۱۷ صديقه تحقيق بوييه

اول رنج او دارو زده كره

دغه پس ې ووايه كره

د۱ صديق د ۱۳۰۰ هـ واو شا تېر شوه د د پېښور خوروشا

اوسېدو - بل يو صديق چې اروا بنا د عبدالحى جيبې پښانه

شعراء اول ټوك كښې په صفحه ۲۸۳ ذكر كړې دے -

د صديق وژوند حالات او ديوان مونږ ته نه دے رارسېد

ولې چې كوم لږ نمونې اشعار ې مونږ اوليدل ددې نه

معلومېږي چې دے يو جوشي اورند شاعر دے دده

كلام كښې د عشق او عرفان جلق برېښي او د تصوف

بڼې بڼې شكې په روان شعر كښې بيانته وي -

ددې صديق غزلي د پادري هيوز په كليد انفعالي كښې يك دي په

پټ سټوډي پښتو اېډمي پېښور يونيورسټي كال ۱۹۸۲ كښې

راغلي دي ديوان صديق ې ۵۰ ۵۰ س ې مونږ دے شوه او

په كابل كښې د افغانستان د علومو اكاډمي د ژبو او ادبياتو ۱۰ نټې

ټيټپ له اړخه د ارواښاد خېبر نوال دوست محمد شنواري په سرزه

تخته په كال ۱۳۵۸ هـ ش او ۱۹۷۹ كښې چاپ شوه خو تر اوسه دا

معلومه نه شوه چې صديق ټوك دے كوم هماغه دے د چاڅه

دے د كومي كورني سره تعلق لري لکه دوست محمد شنواري د

ديوان صديق په سرزه كښې يكي -

صدیق هم زمونږ د هغو پنځو ايسو شاعرانو څخه
د ډېرې سوانح او پوره واقعات ېې مونږ ته
نه دي معلوم -

د وخت د تېرېدو سره سره د ډېرو نوم وړو شاعرانو حالات
د تحقيق په رڼا کې معلوم شوي او معلومېږي يې که څنگې
وېشلې شوي ډېرې ارواښاد جيبې ېې ديوان نه وو موندلې خو
اوس دغه د ډيوان صدیق چاپ شو - د صدیق د ژوند حالات
تر اوسه په پرده کې پراته دي خو زه غواړم ډېرې د صدیق
د ژوند حالات دهغه ځای ځای ځای کړم د کورنۍ تعلق د خپل تحقيق
په رڼا کې ېې ځای کړم خو دا هم لیکم چې زما دا تحقيق ختمې او
آخري نه د ډېرې شې ډېرې نوم درانه محققين يکوالېږي د خپل
تحقيق په رڼا کې راتې ښکاره کړي او اصل مرام ته اوږسي د ډېرې
ډېرې پنځوانې شاعران تېر شوي ډېرې مالمانو محققينو پرې
بڅولنه کړي او ډېرې بنوښتونه رسېدلې او څوک د دغه
بڅولو باوجود هم لا متنازعه دي پښتو ادب کې د خوشحال
بابا کورنۍ ته ډېر لوی مقام حاصل د ډېرې خوشحال بابا د ډېرې
کله د هغوي گڼ زمانې چې پښتو ادب ته ېې په نثري او منظوم
توگه لويه برخه وربخېلې دغه شان د خوشحال بابا دورې چې
بېگ جمال خان او پدې روحاني دنيا کې په خواجه جمال الدين
او فقير بابا شهرت لري هم په فارسي ادب کې او هم په پښتو
ادب کې نثر او شعر دواړه وېشلې او يکله نو هر کله چې دغه

ټوله کورنۍ ددې فن نه وا کټه ده نو د فقير بابا زامن به هم
لکه دخپل ټوټه د زمانو د شعرو شاعرۍ او پښتو ادب فارسي ادب
نه آشناوې - او دغه شان به ېې خپل خانداني روايات مرگون
ته نه وې ورکړې او هم دغه شان تراوسه دغه کورنۍ په
پښتو ادب کې ستر مقام او خپل نوم ژوند او نور ساتلې د
په سنکه دنو شمال بابا نوم د سياست او مرستې سره سره
په ادب باندې هم خور ورد د او دهغه ورور جمال خان رحيم بېگ
روحاني دنيا خپله کړې ده نو په دې وجه په پښتو ادب کې
ېې نوم تياره کې پروت د د راقم د خپلې په دنيا کې
صديق چي ديوان لري او چاپ د د جميل بېگ د جمال خان زوي
د د او دا خبره زه د خانه نه کوم بلکه دکلو او مقبولو شهادتو
په دنيا کې دلته لیکم او هغه شهادتونه دا رنگه دي - د
فقير جميل بېگ د جمال خان د زمانو متعلق تاريخ مرصع د افضل خان
ختک کې بیک دي چي د شعري ديارلس زامن وو خور ېې بيبياني
وې راقم هم د جمال خان په نوم کې شمار د د او د فقير بابا
په مناسبت سره ېې اولاد ته فقير خپل ميان کان وايي چي پښتونخوا
په گوټ گوټ کې يراته دي د راقم سره دخپل خاندان مستنده
او مفصله شجره نسب په قلبي او چاپي شکل کې پروت د د چي د
انجمن اتحاد جمال خپل رفيع خپل پحشۍ اکوره خټک له اړخه
د ميان فردوس شاه فقير خپل په زيار او ډېر کواو سره چاپ
شوه د دغه شجره نسب فقير خپل له مخه د فقير بابا د مشرۍ

ټوله کورنۍ ددې فن نه وا کټه ده نو د فقير بابا زامن به هم
لکه دخپل ټوټه د زمانو د شعرو شاعرۍ او پښتو ادب فارسي ادب
نه آشنوي - او دغه شان به ېې خپل خانداني روايات مرگون
ته نه وې ورکړې او هم دغه شان تراوسه دغه کورنۍ په
پښتو ادب کې ستر مقام او خپل نوم ژوند او نور ساتلي دي
په سنکه دنو شمال بابا نوم د سياست او مرستوب سره سره
په ادب باندې هم خور ورد او د هغه ورور جمال خان رحيم بېگ
روحاني دنيا خپله کړې ده نو په دې وجه په پښتو ادب کې
ېې نوم تياره کې پروت دے در اقم د خپلې په دنيا کې
صديق چي ديوان لري او چاپ دے د جميل بېگ د جمال خان زوي
دے او دا خبره زه د خانه نه کوم بلکه دکلو او مقبولو شهادتو
په دنيا کې دلته لیکم او هغه شهادتونه دا رنگه دي - د
فقير جميل بېگ د جمال خان د زمانو متعلق تاريخ مرصع د افضل خان
ختک کې بیک دي چي د شعري ديالو زامن وو خور ېې بيبياني
وې راقم هم د جمال خان په نوم کې شمار دے او د فقير بابا
په مناسبت سره ېې اولاد ته فقير خپل ميانگان وايي چي پښتونخوا
په گوټ گوټ کې يراته دي در اقم سره دخپل خاندان مستنده
او مفصله شجره نسب په قلبي او چاپي شکل کې پروت دے چي د
انجمن اتحاد جمال خپل رفيع خپل پشمي اکوره خټک له اړخه
د ميان فردوس شاه فقير خپل په زيار او ډېر کواو سره چاپ
شوے ددغه شجره نسب فقير خپل له مخه د فقير بابا د مشري

پنجي "رابعه بي بي" پنجه زامن وو چي نومونه ئي دارنگه وو
محمد صدیق - محمد اسحاق - محمد ابراهيم - محمد عتاق - محمد صالح
محمد صدیق په ټولو روڼو کني مشر وو د فقير بابا د وقات نه
پس د پلار سجاده نشين وو مزار ئي دخپل پلار د قبر د چارو وار
نه په مغرب کني ځان له چار ديواره کني دے په خپل ځاندا
کني د فقير محمد صدیق په نامه شهرت لري د پربنه عالم شاعر
صوفي ولي الله تير شو دے راقم هم د محمد صدیق په اولاد
کني شمار يي -

د جمال خان بابا د اولاد په باره کني ستر ماهر الساب
اروا بناد عبد الحليم اثر افغاني په خپل يو مقاله اخلاقامه په
خوشحال ديويو جلد ۳ شماره ۱۰ پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي
کال ۱۹۸۷ صفحه ۲۵ باندې يکي -

افضل خان داڅو نه کوي چي محمد اسحاق محمد ابرا
د محمد صدیق کثران روڼه هم دده د پلار محمد اشرف
خان نه هم مشران وو هم د پربنه شاعران وو -

د صدیق د ديوان باره کني د افغانستان ستر څېړنوال گران هېواد
مل زلمی په خپل يو تاليف دهند د کتابخانو پښتو خطي نسخي
چي د افغانستان د علومو اکېډمي له اړخه په ۱۳۶۳ هـ ش او
۱۹۸۴ د کني چاپ شو په صفحه ۸۱ باندې يکي -

ديوان صدیق :- ويونکي ؛ صدیق - د تدوين کال نامعلوم
د ليک کال او کاتب نامعلوم - خط نستعليق -

یک دود: خټکي - کاغذ نرے کشمیرے -

ددې کتاب په گڼو غزلو کېنې د خټکو ژبه لجه استعمال شوې ده
ددې پورته یک نه معلومه شوه چې د صدیق د دیوان یکه دود
خټکي دے او په دې لحاظ هغه خټک و و که چېرې بل قوم سره
چې تعلق لرلو نو خامخا به چې د هغه قوم ژبه استعمالوله.
دا نو و و د یکهوال په نظر کېنې د صدیق خټکوالې ثبوت - اوس راځو
د دیوان د غزلو په تناظر کېنې د صدیق د زمانې د قوم د ځای
ځای کېنې او سټک پېژندنې طرف ته چوستکه د صدیق د زیږونځای
نېټه پوره نه ده معلومه نو د دیوان په یو غزل کېنې چې
نومره ۱۳۶ لري او په صفحه ۱۰۷ باندې یک دے په هغې
کېنې د خپلې زمانې او سیاسي نظریې او پېژندونې په باب
څه معلومات راځوي په دغه غزل کېنې د پېژندونې او مغولو تر
پنځه (۱۰۸۳ هـ ق) کال د محرم د میاشتې دویمه (۱۶۸۲) کال
د اپریل ۳۰ نېټه د خپېر مشهور جگره یاده وي چې د مغولي
لشکر مشر د کابل صوبېدار محمد امین و و په دغه جگره کېنې د
د بېنمن فوځ ماتي او خورې چې د دوشحال بابا په قول څلوېښت
زره فوځ په کېنې هلاک شو په دغه وخت کېنې صدیق ځان
هک بولي ددغې جگرې او هکوالې متعلق وایي -

حق د پېژندونې که اوس بیا د ننگ د پاره
سور په شهزاده کا دغه تورخوښې نېټې

وراڻدي زه هڪ ووم چي پري ڊوب محمد امين شو
 جبه بنه شهيدان وو ڊپر مغولي شو پري ڊپر
 په دي شعر ڪنبي دشمنان نه مراد اورنگ زيب دے - دي سنه
 معلومه شوه چي صديق په دغه وخت ڪنبي هڪ وو ديوان
 صديق سرزه ڪنبي ستر تحقيق اروا بناد دوست محمد شنواري د
 صديق د هڪواڻي متعلق په صفحه (ز) يڪي -
 د هڪ د ڪلچر مڃه معلوم ٿي پي دے به (۱۶-۸) ڪن وو
 په دغه حساب به د (۱۰۷۰ ه ق) د ڪلوني په حدود و ڪنبي زير بندے
 وي. د دغه جگه ڪي ڪال (۱۰۸۳ ه ق) وو په دغه وخت ڪنبي
 صديق خان هڪ بولي اروا بناد دوست محمد شنواري په دي حساب
 د صديق د زير بند ٿي ٻيٽه ۱۰۷۰ ه ق بنا ٿي او هم دغه زمانه د
 فقير جميل بيگ زمانه وه د فقير بابا د زير بند و ٻيٽه هم سڄي معلومه
 نه ده ٽوڪ ٿي دنو شمال بابا مش ڪنبي او ٽوڪ ڪتر دنو شمال بابا
 د زير بند و ٻيٽه ۱۰۲۲ ه ده نوڪه جميل خان چوي مش وي نو
 د زير بند و ٻيٽه به ٿي ۱۰۲۰ ه يا ۱۰۲۱ ه وي اوڪه چري مون
 ٿي ڪتر واخو نو د زير بند و ٻيٽه ٿي ۱۰۲۲ ه ده دوقات ڪال
 ٿي ۱۱۱۶ ه معلوم دے او د ڪال ٿي د ايجد و په حساب هم د
 شعرونو په رڻا ڪنبي يڪله شوه - نوڪه چري ۱۰۲۳ ه ٿي زير بند
 وي نو د قياس په روسه ڪندے شي چي واده ٿي دشو يا دوشو
 ڪالو په عمر ڪنبي ڪه وي نومس ڪله چي فقير جميل بيگ واده د
 شو ڪالو په عمر ڪنبي ڪه وي نو ۱۰۲۳ ه سره چي شل ڪاله جمع ڪري

نو ۱۰۴۳ هـ زمانه ترې را اوځي نو معلومېږي چې په ۱۰۴۳ هـ کې
 يې واده کړې وي او چې محمد صديق يې ددغه روښني واده نه
 پېدا کېږي نو د پورته شعرونو په رڼا کې صديق ۱۰۷۰ هـ
 کې هلک دے نو په دې حساب سره ۱۰۷۰ هـ ته چې ۱۰۴۳ هـ
 ترې کړې نو د پلار عمر يې په دغه وخت کې ۲۷ ر شپږ
 څلوېښت کاله جوړېږي او د صديق عمر په ۱۰۷۰ هـ کې (۲۴)
 کاله دے او هم دغه وخت د هکواله وخت وي ددې نه هم
 ثبوت ته رسي چې دا صديق د فقير جميل بېگ زوی دے -

دا نو يې وو د زېږېدني او زمانې حال او س گورو چې صديق
 په دغه غزل کې دخپل هماغه هابېگي باره کې څه يکي -
 درېغه که وطن په تورو غرونو د صديق دے
 مه واي په نوښهر مکې مې واي اشقر
 او بل يو شعر کې ددې غزل يکي -

که د زېږه رضا دې ده چې بجنون گورم
 تر بجنون صديق بترشته په نو شهر

او دخپلې علاقې باره کې دخپل يو غزل نومره ۲۰۵ صفحه ۲۴۵
 باندې يکي -

چې د زېږه په زازې نه پوهېږي څه کړم
 په خصلت کې مېمندي کړې خداے دنورې
 د انارو سرې دانې پېښندے نه شي
 خداے وتاته کړې اناروکې زيرې

دا ٺٺور واره شعرونه بحث غواري او پي بحث پرې اوشي
نوهله به ترې نيجه را وځي په رومني شعر کښې صديق نوبنار
او اشغور ياد کړي او بل شعر کښې ئې صرف نوبنار ياد کړي. نو
ددې نه معلومه شوه چې دا هم دغه صديق دے کوم چې د
جميل خان زوې دے او نو شمال بابا واره دے ځکه چې ددوي
کله اکورے او چشپي او خواو شاعران قې وې او حکومت ئې تر
لوې پورې وو دا علاقې په نوبنار کښې شاملې وې او په
دې وجه صديق دخپل کلي چشپي او تنگار وچې دغه هم د
دوي جاېداد او کله وو ذکر په دې وجه نه کوي چې دا واره
کلي دي نوهله کله چې دا واره کلي په دغه لويه علاقه نوبنار
کښې شمار دي نو په دې وجه ئې د نوبنار ذکر کړي دے کېدے
شي چې دا اشغور ذکر په وجه ځنې يکوال او لوستونکي ديو بل
صديق چې د چارسدې هشنغر ملک وو په تاريخ مرصع د
افضل خان خټک کښې ذکر راغلي او هغه ذکر د تاريخ مرصع په صفحه

۳۹۰ او اقتباس ۳۲۴ کښې داسې ليک دے

پي نامرغان کابل ته اورسېدو گماشته ئې

د فوځ په معرفت د صديق چې د چارسدې

ملک وو د بارک شاه زوې په تحصيل روان کړه.

ددې نه معلومېږي چې دا صديق بل صديق دے د چارسدې

ملک دے په چارسدې اشغور کښې سکونت کوي ځکه چې نامرغان

گماشته دده په معرفت چارسدې ته راشو دے په نوبنار

کٻي نه اوسين بي د شاعري ذڪر ٿي هم نيشته شاعرنه دے صديق
 که ذکر د اشغور کوي نوضوري نه ده پي صاحب ديوان صديق د
 ددغه شعر په وجه د اشغور وي دا معلومه شوه پي دا صديق
 د فقير جميل بگ زوي دے د افضل خان خټک د ناکرود او جگړو
 د لاسه پي رغا هر ټه په تاريخ مرقع کٻي درج دي دتور و غرونو
 ارمانی د اشغور په لور هم راغلي دے د دي صديق اولاد د
 اشغور په شهر پاؤ نو مې کٻي کٻي په کن تعداد کٻي د فقير
 ميان گانو په نوم ٺان له يو چم کٻي همشته دي صديق په
 دغه وخت کٻي په اشغور کٻي ناست دے او د خپل وطن نونبار
 دتور و غرونو ارمان کوي او ٺکه وايي

ع در پنه که وطن په تور و غرونو د صديق دے

موبزه صرف په دي صديق د اشغور کول نه شن داسي خو د
 صديق د تره زوي سکندر خان خټک په خپل يو شعر کٻي وايي

ره سکندر په جانہ کور کٻي فاقه نه يم

هميشه د خپل وطن اميد رجا خورم

دا شعر سکندر خان په دغه وخت وايي پي دے دغه وخت د
 وخت د آفرېديو علاقې جينا کور نو مې کٻي کٻي د وچي د هغه
 ٺايب به افضل خان په اکوري حسلي کولې نو ايا موبزه د دي
 شعر نه مراد دا اخلو پي سکندر خان د جينا کور وو ٺکه پي په
 شعر کٻي ٿي جينا کور ياد کړے نونا۔

هېشه د خپل وطن اميد رجا خورم
دغه چې هم ياد کړي نو دغه شان صدیق هم د تورو غرونو ذکر
کړه دے او دې شعر سره به څه کوو -

تر بچنون صدیق بترشته په نوشهر
دلته یو بیکارا او واضح شوت د صدیق د ځان د هغه په دې
شعر کې موجود دے

په چې د زړه په رازې نه پوهېږي څه کوم
په خصلت کې مهسندے کړي خدای د لورې
په دې شعر کې صدیق د لورې ذکر کوي او د لورې هم دغه
علاقه ده لکه خوشحال بابا هم په یو شعر کې وايي
په تیراه په سوات په لورې درېه در شوم
بیام کوم لوري ته ته بیایې اسمانه
او دغه شان صدیق د لورې د علاقې ذکر کېو تشبیه د امارو سرو
د نوسره کوي کومې علاقې ته چې لورې وايي یا چې کوم کلي په لورې کې
آباد دي د هغې متعلق دوست محمد کامل اروا نباد د تاریخ مرصع په نوټونو کې په ۱۹۱۱ کې
څاوري ته نزدې مغرب رویه څخه شمال ته د سړاې
اکوړه جنوب څخه مشرق ته د منهي مشرق ته
دا قول ځایونه د خټکوپه لورې په تحصیل
نوشهر کې دي -

ستر محقق سرفراز خان عقاب خټک په خپل تالیف تاریخ خټک مطبع

حمیدیتہ پریس پبلسور چا پکال ۱۹۴۵ء کنبی پہ صفحہ ۱۸۲ دتوہ
سرخط لاندی تفیلی بحث کپے دے چي دلته کنبی لڑ غولدی یو
دود کربنی دا خلم -

خوره کادوسرا اہم مقام نلسام پور ہے یہاں اور شیدو
ریں اکورینین سے یں پشمی میں فیر میں بیگ کی اولاد سہی ہے
پہ دہی علاقہ کنبی پلوسی - د پھرو او پی رک کنبی اگو گوری پہ کنبی
تعداد خنکل پہ شکل کنبی ولا پی دی او دد غہ خلتو د آ صدن ذریعہ
دہ - دتو و د صدیق د حائے حایگی بارہ کنبی بحث او ددی بحث
نہ معلومہ شوہ چي دا صدیق دختکود علاقہ و و او فیر بابا
ہم ددی علاقہ سرہ نسبت لرو -

دلته پہ بل یو شہادت دتو شمال بابا سرہ دیونج نسبت د
ورارہ او ترہ دھفر دیو شعر پہ دنا کنبی یکم ہند شعر دارنگہ
دے - دا شعر دیوان صدیق پہ صفحہ ۱۵۸ پہ ۱۹۸ نمبر غزل
کنبی یک دے -

دا غزل د خان ددی غزل جواب دے
کہہ دا ساستر کی را و جا با سم خان سے

پہ دہی شعر کنبی صدیق دتو شمال بابا د خان " توری پہ احتراپی
ہجہ کنبی یاد کپے دے او دہ شکارہ خبرہ دہ چي دتو شمال بابا د
کورقہ تولو شاعرانو دتو شمال بابا دا احترام او عزت پہ تو کہہ د خان
پہ ہجہ سرہ پہ تیلو شعرو نو کنبی یاد کپے دے نکہ عبد القادر خان

ختک چي دنوشحال بابا زوي دے دخيل پلار ديومشهور شعر په
جواب کښې وايي -

دا غزل په پښتو ژبه چي بيان عبدالقادر کرو
دروغترن يم که بي خان واي بل يو پښتون هسي

اودغه شان اشرف خان هجري په خپله مرثيه کښې وايي -
له حيايه تن د خان خور لے نه شي
په دا نوي که هر ټورمکه بي حيا ده
کامگار ختک هم دنوشحال بابا ذکر د خان په نامه کړے دے لکه وايي
دا غزل چي کامگار او دے په پښتو کښې بي له خانه
نه دا هسي کښې نه دے هېڅ شاعر په خپل ديوان
سعيد ختک هم وايي -

خان که اطلس دا شعارو ودي دي
د ديو درې روڼو ټوکي هم ښکلي دي
دغه شان کاظم خان شېدا دنوشحال بابا ذکر خو حايه د خان په
احترامي نامه سده کړے دے لکه وايي -

د افغان له شعرا په شېدا باندې
د ادب په مقتضي د خان شرف دے
شېدا خان * په دي کامير د شاعران
که مرر وده ئې عرض دي تا انشا شي

ددي مثالونونہ ثابتہ شوہ چي صديق هم ددغه کورفي
 شاعر دے د نوح شمال بابا نوم په ، احترام سره سکه دهغه د زمانو
 په خان په شعر کي ا خلي نور چاکه ذکر کړه نو نوح شمال يي یاد کړه
 خو چو زمانو او وروپروني د خان په نامه یاد کړه چي په دغه کي
 دخپل سکه دور جمال خان زوي صديق يي هم د خان په نوم ياده وي
 دخپل خاندا يي رقابت په وجه د مغلو سپکه او نفرت په خپلو
 شعرونو کي څرگنده وي او دغه نفرت په وجه هغه پښتو
 ته هم سپک گوري کوم چي د مغلو تک نوازي سکه په خپل يو غزل
 کي په صفحه ۱۰۷ باندې ليکي

توره شري بنه ده نيمه لنگ نيمه په سر
 ورک شه د مغلو د بخشش منديل په سر
 واپه لپوني شول پښانه چي پسي زغلي
 ننگ و ته يي شا کړه له مغولو غواړي زر
 حق پښتو د که اوس بيا ونگد پاره
 سور په شهزاده کا دغه تور خو يي په سر
 رواندي زه هلک ووم چي پرې دو ب محمد مين شو
 بنه بنه شهيدان وو پر مغول شول پرې دېر
 هېڅ نه دي نابوده يوسفري دننگ په کار کي
 نوم يي د زمري دے تر شمال دي ز بستر

خُني که منصب خوري نولا کور په نپيل وطن دي
 پسي شوي د مغولو حمزه کوره گيرېي خسر
 حال د پښتنو د ننگ په کار کښې را ښکاره شو
 واره هېڅ کاره نه يې حيا تا مرد بشر

په دې شعرونو کښې ئې زيات رنگ د خوشحال بابا د خيال ښکاري
 صديق هم هغه پښتو غندنه کوي ده کوموچې د مغولو په سرو
 پښو پسي منډې وهلي او خپل ننگ ئې په هغوي خرڅ کړه وو
 او د دې شعر نه ئې خو هغه خاندان يې جذبې غېرت ښکارېږي او په
 دې وخت ارمان کوي چې

نه مومند اېمل شته نه خوشحال دريا شته

نه لښکر غلجي - له پښتو خاين شرغړ

او دغه شان د خپل ننگيال توپيال تره خوشحال بابا وينه د صديق په
 رگونو کښې تېره شوې ده او صديق هم د ميربي خلتو سانه کوي
 ده په دې ختمه څېر نوال دوست محمد شينواري په خپله سريره
 کښې بيکي -

په کلاسيکي ادب کښې صديق د لورې پورې شاعر د په
 اشعارو کښې ئې دېر داسې غزلې شته چې په نازک خيالۍ کښې د حميد
 او شېب شاعر او شېبول دي د مثال دپاره د ديوان په غزل
 ۱۱۰۶، ۳۰۹ کتلې شي نو صديق باندې د خوشحال ننگ زيات ښه

شي صديق دتوري مہر پتوب شجاعت مہن شاعر دے سکھ وائی

مہر پتی پتہ مہر پتوب سرہ یاد مہر پتی

د نامردو کلہ شوک وائی سندری

د زمري نامہ پرې کسېر دہ زمري ^{دہ}

کوان بہ خان کاندی دتورو پتہ مہدان شوخ

مٹلہ چي اروا بناد جيتي او اروا بناد دوست محمد شيناري ويشلي

دي چي صديق د تصوف او سلوک نہ اشنا دو صوفي شاعر ہم

وو بولدتہ کبني مونر گورو چي صديق واقعي د تصوف اولوک

د درونو نہ تہر شويے وو دھغلہ صوفيانہ شاعري کہ اوکتے شي نو د

شعرونو نہ معلوم پي چي صديق مريد دي تصوف ہم کرے وو يعني صد

ديو کامل پير نہ بيعت ہم کرے وو او مريد ي اختيار کوي وہ

سکہ دا لاندی شي شعرونہ مونر تہ بناي -

ہر چا وتہ خوابہ ترني شکر دي

د صديق وٹيل د پير لہ برکتہ

د مريد تعظيم د پير عزت طلب دے

د استاد طلب نہ ئي مردودہ

تسامي قباحت د وي کہ باور کسہ

چي مريد د خپلہ پيرہ شي مردودہ

او د غہ شان د ديوان پتہ صفحہ ۲۵۰ وائی -

۱. چي ثابت په شريعت شي
 ۲. نو سالک د حقيقت شي
 ۳. د توحيد د يوه کسري بله
 ۴. چي روان په طريقت شي
 ۵. بې پرواه به د فتن کړي
 ۶. چي د پير په معرفت شي
 ۷. د تلقين ذکر حاصل کړه
 ۸. چي مشغول په محبت شي

د دې شعرونه معلومېږي چي صديق د صوفيت او د تصوف
 درجو - منازلو د پيروي او مريدۍ او اډا بونه پوره پوره واقف
 دے او په تصوف کښي د يو استاد حيثيت لري صفا حله چي د
 صديق پلار فقير جميل ميان هم يو ستر روحاني مقام لري او د
 جذب و مال په مستي کښي ست د لويې الله په معرفت او د
 حق رڼا موندلو د پاره سرگودانه وو او د شريعت او طريقت
 نه پوره پوره خبر وو په دغه وجه صديق هم د دغه مکتب
 طالب علم وو او په دغه مکتب کښي لکه د پلار لور مقام لرلو.
 د دې دومره تفصيلي بحث نه پس موږ ته معلومه شوه چي
 صديق گمنامه نه دے سوانح چي معلوم شو صديق ختيک دے
 د هو شحال بابا دسکه رور جميل ميان (جمال خان) مشر زوي دے
 د دغه زماني دے د هو شحال بابا د شعرونو رنگ پورې اثر انداز

دے - دعو شحال دوخت دجگري ستائنه جي کري چيله علاقه او
 کلي جي هوريه او نوبار بشپل دے - او دهور جي کري جي ستائيني
 دي و مغوبد جي ويلي دي دعو شحال بابا په شان جي - د
 مپرتوب بهادري شجاعت ستائني کري - او شنگه جي جي دترة
 د اهل خان او دريا خان سره د هغوي د مپرتوب په وجه مينه
 ده نودغه شان جي د اهل خان - دريا خان او خپل ترة
 خوشحال خان سره خپله مينه بکاره کري - د تصوف د مختلف
 منازل و درجونه واقف او ددغه مکتب استاد کامل دے او
 صوفيانه اشعار جي هم ويلي تبه جي ختيکو اله ده که چري د
 بل خاندان سره جي تعلق وے نو په ديوان به جي د بل چا
 رنگ زيات وو نومعلوم مپرتوب جي د خپل ترة په وجه جي
 په شعرونو د هغوي رنگ زيات دے او د پلار په وجه جي د
 تصوف رنگ ددي تبولو شواهد و نه معلوم شوه چي صديق
 د جمال خان رحيم بيگم فقير بابا زوي دے دعو شحال بابا واره
 دے او صاحب ديوان شاعر صديق دے و بده مرغه د دوي
 د پندر حالات لايه تيار کي جي دي نو په تبه تبه جي د زوي
 حالات دا وه د صديق تعلق دراقم را جي او شپنه بوي
 الله دي او کري جي نور تحقيق پري اوشي او نور معلومات
 دا برسپده شي -

کتابونه

- ۱- هېوادمن زلي د هند د کتابخانې پښتو خطي نسخې د افغانستان د علومو اکېډمي ۱۹۸۲ء
- ۲- فقيرخېل فرودس شاه ميان شجره نب فقيرخېل ميان کا انجمن اتحاد فقيرخېل پشاهي اکوړه خټک ۱۹۹۱ء
- ۳- رضا محمد افضل پروفيسر پټ ستوري پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي ۱۹۸۴ء
- ۴- نوح شحال ريويو جلد ۳ شماره ۱ پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي ۱۹۸۲ء
- ۵- د صدوق ديوان د شينوارې دوست محمد سرزړه شخړه د افغانستان د علومو اکېډمي ۱۹۷۹ء
- ۶- ديوان د سکندر خان خټک د دوست محمد کامل مقدمې سره ادره اشاعت سرحد قصه نواني پېښور ۱۹۶۳ء
- ۷- عقاب خټک سوفراز خان تاريخ خټک حيدريه پريس پېښور ۱۹۶۵ء
- ۸- ديوان اشرف خان هجري مرتبه هېش خليل شاهين برقي پريس پېښور ۱۹۵۸ء
- ۹- جيبسي عبدالحي پښتانه شعراء اول ټوک يونيورسټي بک رېجنسي ډېر بازار پېښور
- ۱۰- خټک افضل خان تاريخ مرقع دوست محمد کامل نوټونو سره يونيورسټي بک رېجنسي خېبر بازار پېښور

ابراهيم ټوک دے

ابراهيم ټوک دے - دکوم ځانے دے - د چاڅه دے - دکومې زمانې دے - د يو ټوسوالونه دي چې ددې پخواني شاعر په باره کې پېدا کېږي نو زمونږ لیکوالو ډېر په آسانه حل کړي دي - هغه ځکه چې ځان ته دومره سرتوب ول نه دي پکار بس نو چې د څېړنې د کتابونو پاڼې وکول پکار دي - څېړدے که نور د علم ټکي پرې بيا اډانه کوي - خواږې د پاره بيا کتابونه راخلي او هغوي پرې هم پي ټوکه لیکي د ټولو نه مخکې به زه دلته د ابراهيم باره کې د مختلفو لیکوالو محققينو د کتابونو د اقتباساتو په شکل کې د هغوي د پېژندنې او د هغوي د زمانې - د شاعرۍ او خاندان باره کې دلته او لیکم نو بيا له زه د خپل تحقيق په رڼا کې څه لیکم نو په پوهېدلو کې به لوستونکو ته اساني وي - په دې نوم باندې ډېر شاعران تېر شوي دي - نو دلته چې دکوم ابراهيم ذکر کېږي د هغه غزل په "چمن ې نطير" کې راغلي دے - د پخوانو شاعرانو د غزلو يو خطي مجموعه ده - يو انگرېز محقيق پاړسي هيوز* د دغه خطي نسخې نه په خپل کتاب "کلید افغاني" ددې شاعر هم يو غزل راخستے دے د کلید افغاني په سر کې د افغانستان د

ستر محقيق عبداللہ خد متگار په هر شاعر تعلیقات درج دي هڼو
ليکي -

د چمن بي نظير د شعر د شاعر په باره کښي يو احتمال
دادے چي نوموړي دي د کالو خان دغه ابراهيم
شاه وي حکه چي دي د کلید افغاني د تدوين
د زمانې د شاعر وخوا اولسي شاعر وو او د
فياض کيسه چي په کلید افغاني کښي راغلي ده
ده تکميل کړې ده د دي نوموړي شاعر په باره
کښي نور حقه معلومات چاته هم نشته - (۱)

ستر محقيق پوهاند محمد افضل رضا صاحب د ابراهيم باره کښي د پټ
ستوري کتاب پښتو اکېډمي پېښور چاپ کال ۱۹۸۶ په صفحه
۹۳ باندې ليکي -

دا قم المحروف محمد افضل رضا ته پټ ستوري د
تحقيق په لړ کښي د محمد ابراهيم د لاس ليکي د
انون قاسم فوائد اشريعت نوم کتاب په لاس
ور غلو چي په پښتو اکېډمي کښي موجود دے
په آخر کښي ليکلي دي

"محمد ابراهيم متوطن ختيگ مصري بانډ"

۱۱۱ پادري هيوژ کلید افغاني کابل چاپ صفحه ۱۱۹ د چاپ نېټه
۱۳۵۶ کال د زمري ۱۵ -

اوصا کله چي صفي الله ختيک د باندي مليا د مصري
 باندي نوبار تحصيل وو نو کيد ۷ شي چي ابراهيم
 حقه ورخي په مصري باندي کني هم تېري کړي وي
 او حکه ي صفي الله ختيک په تېر وشوؤ عالمانو
 کني ذکر هم اوکړو۔

د ابراهيم باره کني د افضل رشايې د وېشانته پس صفوي د ستر
 محقق ارواښاد عبدالعليم اثر افغاني صېب يک هم په دې کتاب کني
 هم په دغه صفحه ۲۹۳ يکي۔

د ښاغلي اثر د يک مطابق ابراهيم د سوات د
 مشهور بزرگ پير پونده مېږ په اولاد کني يو
 ډېر لوي عالم روحاني بزرگ او د پښتو ژبي
 د پخواني طرز اسلوب په يکونکو کني د موزوني
 طلبي شاعر او اديب تېر شوه د ۷۔

په بل حله کني هم په دغه صفحه ۲۹۳ د پټ ستوري کتاب
 پښتو اکېډمي پېښور چاپ کال ۱۹۸۶ د اثر صېب يک يکي۔
 او د ابراهيم د ليکلو طرز د انجون دروېزه د بک
 په سپړوي کني د ۷ هر کله چي صفي الله ختيک
 په مياشت د صفر المنظر ۱۲۷۳ کني دده ذکر د
 تېر و شوؤ عالمانو په حيث سره کوي د ۷
 او د ميان صېب محمد عمر د شملکو زوي عبيد الله
 ميان گل د خپل کتاب هفت پېگړ په ديا چله

کښې دده ددې قيصې نوم ياد کړې دے او حضرت
ميان گل په ۱۳۲۳ هـ کښې وفات شوه دے نو
وېلے شي پچې حاجي ابراهيم بابا د ۱۳۰۰ په زمانه
کښې تېر شوه دے -

اوس راتو د بناعلي محقيق پروفيسر محمد افضل رضا صيب د بل کتاب
"د پښتو غزل" چاپ پښتو اکېډمي پېښور کال ۱۹۷۸، صفحه ۱۴۴
باندې يک ته هغوي ددې نوموړي شاعر باره کښې ليکي -

ابراهيم د سوات اوسېدا ونکے وو - د پير پر بنده
صيب په اولاد کښې وو د ۱۳۰۰ هـ په زمانه کښې
تېر شوه دے د زقوم بادشاه اوسېد الملوک
قيصې هم يکلي دي - قلبي ذخيره ې په
قبر کښې کښې دفن ده لاندېښه يو غزل ې
کلید افغاني کښې نقل کړې شوه دے - غزل ې
د پښتو د قديم غزل ټولې ټوټې لري ټوټې
غزلې ې راقم الحروف پټ سوري * کتاب کښې
درج کړي دي -

د افغانستان ستر محقيق او نوميال يکوال ارواښاد عبدالحی جيبی
صيب د ابراهيم په باره کښې دخپل تاليف پښتانه شعراء اوله حصه
چاپ پښتو ادبي مرکز سرانے نورنگ بنون کال ۱۹۸۴، صفحه ۷۵
باندې ليکي -

ابراهيم هم د هغه شاعرانو نه يو دے کوم چي په

گمناوی کڻي مردے - حالات او دیوان ٿي نه
دے پاڻي دده بس دکلید افغاني په ذریعہ یو
غزل تردي وخته ژوندے پاڻي دے او دے
مون دهنی په وجه دیو بنه شاعر په
چٿ پښتو -

۵

چي د عشق سودا په سوکرم کله مرد یم
سر پر بسکپه په میدان کڻي د عشق فرد یم
د عشق نوم حُکله په ما باندې سهي شه
وچي شونډي وندي سترگي کونه زرد یم
د یادداشت بھرہ به بیاموم امید دے
لکه تن چي شغول شوے په یاد گو دیم
که ٻي سراو مال دیار په مینه لار شي
خدا ٿي دې نه کړه که پري گوم یا پري سو دیم
تعلق هستي ٻي دواړه پسي شا کړه
جریده د عشق په لار کڻي روان فرد یم
دامن واخله چر ٻي گود اوده نه شي
خسته پروت دیار په در کڻي لکه گس دیم
بپردان د عشق له سوزہ خیر نه شو
بواہیم حُکله منت بار د اهل درد یم

۶۹

د افغانستان بل ستر محقيق هېواد مل زلمې هم د ابراهيم باره
کښې يکې -

ابراهيم از شعراى قديم پښتو است پادى هيو ز غزل ابراهيم
دا از چمن به نظر رگيد افغانى تمجب کرده ابراهيم غزليات
عشقى يروود تذکره نويسان، پښتو شعر و شرح حال ويدا
ضبط کرده اند از دست -

۴. بي دردان د عشق له سوزه خيږنه شول
ابراهيم حککه منت باد و اهل درد يم (۲)

دانو وو د ابراهيم په باره کښې د مختلفو محققينو د - تاريخ په رڼا
خه پر شان پېژندنه چې څوک وو د کوم زمانې وو - شاعر وو
بزرگ وو صوفي وو په دغه تېر شوي تحقيق باندې پر شان
سوچ پکار ده او چې په اختصار کې حاج واخلو نو معلومېږي
چې دغه ټول حقيقتونه د تضاد ښکاري او په يو وخت مختلف
بيا نونه بيان شوي دي بناغله افضل رقما هېب په يو ځای کښې
يکې چې د يو خطي نسخې له مخه متوطن ختيک د مصري بانډې
نومبار وسېدونکې ده او په بل ځای کښې د اثر هېب په وېسنا

۲. زلمې هېواد مل فرهنگ زبان و ادبيات پښتو چاپ وزارت

تعليم و تربيه کابل کال ۱۹۷۷ صفحه ۷، ۸

متفق دے چي د سوات د پير پوند، اولاد کني دے او هم صفه غزل
چي يکي کوم چي جيري صيب يکله دے -
البتہ ارواڻاد جيبي صيب به گننامہ شاعرانو کني اچو لے
دے او هغوي ته چي حالات نه دي معلوم دهغوي دا يک د
قدر وړ دے -

دا حئي چي بز د خپل نظر په تله او تلو هر چاته
حق حاصد دے چي خبرته او کوي زه خبرند وال نه يم خو
دنه د ابراهيم باره کني د خپلو معلوماتو په رڼا کني خپله يو نظريه
لرم - او خپل دې يکاته حتمي نه دايم - دنه راقم الحروف د
تپرشري يک او تحقيق په رڼا کني څه معلومات او د خپلو معلوماتو
د زخيز کوي يو کول غواړي - او لوستونکو ته د ابراهيم په باره کني
خپله خبرته پيش کول غواړي -

د ابراهيم غزل په چمن بي عدیل وگنښن بي تمثيل کني چي دميان
انځورکالا خپل تاليف دې کني دکوهم شته ميان انځورکالا کتاب
په ۲۵ رمضان ۱۳۰۱ هجري کني يکله دے او په دې کني درخوانو
غوره هغه شاعرانو ذکر کړے دے کوم چي دنوشحال بابا، رحمان بابا
وغیره، تر وخته وو -

خبرته چي هر کله څوک کوي نو داخلي او خارجي شهادتو
ضروري دي د چاپېرچل حالات او دنزدې زمانې حالات د
هغې نه پسته حالات نو تحقيق بيا هله پکار دے دا سپي نه چي
بي توکله بي تحقيقه کله د سوات او کله دمصري بانو چي راقم الحروف

چي کومہ نظریہ د ابراہیم بارہ کبھی پیش کوی ہفہ بہ دبرہ درج
شوی شہادتونو یہ تلہ تلی او پیش کوی بہ ئی -
میاں انجمن چي دکومو شاعرانو نو ذکر یہ خیل کتاب کبھی کرے
دے تو ابراہیم ئی دکومو شاعرانو یہ زمانہ کبھی اپولے دے د
دہ غزل دکومو شاعرانو د وخت سرہ قافیو ردیفونو سرہ سمون خوری
نوددی نہ معلومہ شی چي دے دہفہ وخت شاعر دے نو، سوچ
بہ موزن تہ یو لار اویشائی ز موزن رهنمائی بہ وکری او بیابہ موزن یہ
دغہ لارچیل مرام تہ تگ کوو دغہ زمانی یہ شاعرانو کبھی نو شحال با
ہم یاد شوے دے پنتو ادب بانڈی ددہ او دوی دخالدان لوی
احسان دے - نو شحال بابا نہ را واخلہ زامن - نمسی کوی ئی ہم
دپنتو ادب خد مت کوی لگیادی - او پنتو ادب تہ وده وکوی -
دغہ شان د نو شحال بابا مشر رورچي یہ جمال خان - جمیل خان
نواجہ جمال الدین نومونو بانڈی یہ مختلفو موقعو یاد شوے
ہفہ ہم نکہ رچیل رور دتوری او قلم خاند دو او یہ ادبی میدان کبھی
رچیل رورخو شحال بابا تہ روستونہ وونو بن صرف فرق دا وچ جمال خان
بابا د تصوف، سلوک، معرفت لارچیلہ کر ددی شہر با وچ جمال تہ بابا شاعری
ہم کوہ د شاعر یہ بارہ کبھی افضل رضا مہ پتا سوری نو کتب او دافغانستان نویسی
اوستریکوال عبداللہ خد شکار بختائی یہ پستانہ شعراء پنجم
توک کبھی یہ رومنو صفحو کبھی نو سرہ د ہفوی دشعرونتو
غزلو دہر یہ وساعت سرہ کرے دے - دوی خطی نسخی د تذکرہ
الاولیاء او نور محمدیہ یہ نومونو یہ فارسی ژبہ کبھی یکٹے یہ

پښتو اکېډمي پېښور کېږي پرې دي دغه شان الرشيف سټي
 افغانستان کې هم يو خطي د فارسي نسخه پرته ده چې وس
 وس هغوي د مناقب شېخ رحيمکار په نوم چاپ کړې ده زما دې
 مطلب د دے چې دغو شمال بابا سکه دور هم په ادبي ميدان کېږي
 د چانه روستو نه دے نو دغه شان د جمال خان بابا زامنو هم خپل
 خانداني روايات قائم او برقرار ساتلي دي - نکه د جمال خان بابا
 زوي محمد صديق چې د هغري نه پس سجاده نشين هم وو د هغوي
 ديوان چې دکابل نه د ديوان صديق په نوم چاپ دے -

راحم خپلې مدعا ته چې ابراهيم زما په نظر کېږي څوک
 دے توکومه چې زما تحقيق دے نو ابراهيم گمنامه نه دے د جمال
 خان بابا زوي دے سکه د خپل توه او پلار شاعروو - صوفي وو
 بزرگ وو - لوستونکي به وايي چې تا سره څه ثبوت دے دته به
 زه د خپل گران مشر ميان فردوس شاه فقير خپل د مرتب شوې شجر
 نسب نه خواله ورکړم -

لس
 د جمال خان بابا څلور بيبياني وې د هغوي ديار
 زامن وو يه هغه بيبيانو کېږي د بي بي رابعې
 چې په قام اسماعيل خېله وه پنځه زامن وو
 چې نومونه ئې په دې رنگ دي -

- ۱- محمد ابراهيم ۲- محمد اسحاق ۳- فقير محمد صديق ۴- محمد عناق ۵- محمد صالح (۳)
 - ۳- فقير خپل فردوس شاه ميان شجره نسب فقير خان خپل فقير خپل
- ناشر انجمن اتحاد جمال خپل چشعي اکوړه خټک د چاپ کال ستمبر ۱۹۹۱ م

دا رو ښه ثبوت ڇي دغه شاعر ڇي ذکر ښي به څهمن ښي عمديل وگڼن
ښي تمثيل ميان انحرکون او کيد افغاني کښي ياد ښي شيرز کړي
دے گننامه نه دے گننامه حکه دے ڇي چا تحقيق نه دے کړي د
فقير جيل بېگه جمال خان زوي دے حکه ښي هم په دغه کتاب کښي د
يوې زماني د شاعرانو په قطار کښي ځاي کړي دے.

دغه شان بناغلي افضل رفنا بې بي ڇي هغه د مصري بانډي
متوطن ختيگ ڇي د تمثيل نوښاد يو کلي دے اوسېدو نکه وو د مصري
بانډي لږ محل وقوع مصري بانډه په اکوري کښي د سيند په څار
ده بلكه دا هم وپيل شي ڇي اکوري او مصري بانډه کښي فرق
نه وو بلكه هر کله ڇي سيند يعني اباسين خيل رخ بدل کړو نو
مصري بانډي ښي جدا کړه اشرف خان هجري هم دا په خپلو شعرو
کښي په تاحت هم ياده کړي ده د جمال خان اولاد په پشمي - اکوري
نهل پوره - نظام پور - شېدو او دغه شان په نورو خواوشا
کلو کښي آباد دے - دا هم يو ثبوت دے کېدے شي ڇي ابراهيم بابا
په مصري بانډه کښي سکونت اختيار کړي وي حکه ڇي مصري بانډ
او دغه قول نزدې خواوشاکي خود غويي ملکيت او جابدا د و
دلته به زه د ثبوت په توگه د ارواښاد ستر محقق عبدالحليم
اشرفاني بې بي يو ليک ته د لوستونکو پاملرنه را وگرځوم هغوي په
خپل يو مضمون ڇي سرخط ښي "اخلاقاً نه" دے کښي ليکي -

افضل خان دا ذکر نه کوي ڇي محمد اسحاق - محمد ابراهيم
د محمد صديق کشران روښه هم دده د پلار محمد اشرف خان

نه هم مشران وو هم د پرېنه شاعران وو په شال
 کښې د فقير ابراهيم پشتمې "سهروردي يو غزل
 راوړم -

چې د عشق سودا په سرکړم کله مرديم
 سر پرېکړه په ميدان کښې لکه فرديم
 چې دردان د عشق له سوزه خپرونه شو
 ابراهيم حکه منت يار د اهل درد يم (۴)

هغوي يکې په دې غزل کښې مصرعه جريده د عشق په
 لار کښې روان فرديم دا بنا ئې چې ابراهيم په مقام د فرديت کښې
 وو چې د فنا ئې الله مرتبه ده چرته د مقام فرديت خاوند ابراهيم
 او چرته د افضل خان پلار محمد شرف خان هجري بکن افضل خان
 چې ذکر نه کوي -

دا وو د اثر صيب يک - دلته کښې اثر صيب هم د دغه ابراهيم
 بانه کښې بل شان يکل کوي - کېدے شي چې هغوي په دې نېټه
 رسېدے وي چې هغه مخکښې تحقيق سخي نه وو بلکه هرکله چې
 هغوي ته معلومه شوه چې جمال خان بابا په زامنو کښې هم شته
 او د مصري باندي او سپدونکې دے نو درې نه معلومه شوه چې
 دا ابراهيم جمال خان بابا زوي دے - جمال خان بابا چې په فقير بابا
 مشهور دے د غوثيت او قطبيت د درجو نه تېر شوه دے دغه

۴ - خوشحال ريويو شماره ۱۰ پښتو اکبري پېښور چاپ کال ۱۹۸۷ ص ۷۵

شان د اولادېم تربیت کړې او وخت په وخت کې زامن هم سجاوه
نشین پاتې شوي او د تصوف، سلوک، مختلف درجاو نه تېر شوي نو
شاعري کې هم د تصوف په رنگ کېنې رنگ ده بلکه په یو غزل کېنې وایې

یې خبر په اسرارته شي د هو هو
په هغو بیرو د هر چا شه تو تو
له اوله پرې د قتل فترې زه کړم
د غافل په غزا کې هي رو رو
شوک غافل خاموشه ناست وي مستغرق شو
شوک فاخته غوندي ندې که په کو کو
بې افتابه زره پا یې نه ده
بنکاره وي دغو په مخ سره یو یو
د ستا مخ زما دسترگو منظر گاه دے
ستا مخ په اورې سترگې شوې لو لو
بې دردان به اهل درد نه شي براهیمه
هرې لري که په سل خله کړې فو فو (۵)

د عبدالقادر خان خټک یو غزل هم په دې قافیه باندې لیکل شوی دے

۵ - رضا محمد افضل پټ ستوري پښتواکېمي

پېښور یونیورسټي ۱۹۸۴ م ۳۹۷

چا موندلے دے نارې وھي ھو ھو
ٹوک طالب خني پستنه کا کو کو
عريشان يې پرستش کا له فرشيا نو
فرشيان هم پسي گويي په سو سو
د دوئي خبرې مږ کوه مطربه
په نغمه کني يو يو وايه نه دو دو
چي راغلي له عدم دے وجود ته
اوز يو ترسبه کا چي به خو څو
د ټواقي شاهين ياغي شورابه نه شي
که فریاد د عبدالقادر کاندې قو قو

د عبدالقادر خان بابا هم په دې غزل کې د تصوف رنگ دے -
دغه شان په چمن يې نظير کې د خوشحال بابا عبدالقادر خان
ختک ، اشرف خان هجري ، کامه رختک ، سعيد بابا سکندر خان ختک
د غېره و غېره دهغه شاعرانو غزل يې ليکلي شوي دي کوم چي
دغه ټول ديوي زماني شاعران و - او ابراهيم بابا هم ددغه
زماني د شاعرانو په قطار کې اډولے شوے دے -
په ټول تفصيلي بحث به ننږين نظر واپو -

د جمال خان بابا د وفات زمانه ۱۱۱۶ هـ د ۵۵ - د ابراهيم بابا زمانه
۱۲۰۰ هـ ليکلي شوي ده خودا زمانه نظر کې د عبدالقادر خان ختک
همزولے کم و بيش د ۱۱۴۲ هـ زماني دے ځکه چي غزلي يې ديو
بل په قافيه يوشان بکاري -

ابراهيم بابا متوطن نختک د مسري باندي اڪوري اوسيدونکي
دے دغه ٿي د اوسيدو اوکلي تبتو دے بل تبتو ٿي دا سڀ
نيشته چي چرتو په ليک کني راغلي وي دا ابراهيم بابا په غزلونو
باندي د تصوف رنگ هم پروت دے -

ابراهيم بابا د عبدالقادر خان سکندر خان دي د زمانې په شاعرانو
کني بنودلے شوے دے -

د نوح جمال بابا د سکه دور جمال خان بابا په تبعه کني دا ابراهيم
بابا نوم شته او د زمانې سمون ٿي هم دهغوي د زمانې سره دے -
ددي تحقيق په رڼا کني دا ثابت شوه چي دا ابراهيم بابا
هم د جمال خان حميد بگ فقير بابا زوي دے د مور نوم ٿي بي بي
دابعه وو په قام اسماعيل خيله وه - ضروري نه ده چي بس
دا تحقيق سهي دے بلکه زما ددي مضمون ليکو مطلب دا دے چي نور
پياوړي تحقيقات دي هم لٽون اوکړي اويته دغه موضوع دي
خه او ليکي چي داروان نسل ترې خبر شي -

کتابونه :

- ۱- رضا محمد افضل پروفيسر پښتو پښتو اکيډمي پېښور
يونيو رسټي ۱۹۸۳ء
- ۲- رضا محمد افضل پروفيسر د پښتو غزل پښتو اکيډمي پېښور،
يونيو رسټي ۱۹۷۸ء

- ۳- ښوونځي پادري کليد افغاني د څېړندويي عبداللہ خدا متکار
نختاني په سرزده کابل ۱۳۵۶ ش ۵ -
- ۴- نوح شحال ريوي شماره ۱ پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي کال ۱۹۸۳
- ۵- هېواد ملزله فرهنگ زيان وادبيات پښتو مطبع تعيم و
تربيه کابل ۱۹۷۷
- ۶- خټک عبدالقادر خان خدا يفته خټک مډونه و مرتبه انوار الحق
سید يونيورسټي بک اېجنسي خېبر بازار پېښور
- ۷- جيبی عبدالحی پښتانه شعراء اوله حمده يونيورسټي بک
اېجنسي خېبر بازار پېښور -
- ۸- فقير خېل فردوس شاه ميان شجره نسب فقير خېل انجمن اتحاد
جمال خېل پشتمی اکوړه خټک سټېر ۱۹۹۱ -

نوم وروکے شاعر

محمد سعيد اودهغه قلمي آثار

زموڼ د پښتنو په هره قبیله - خاندان او قوم کېږي د پرلومو
لومو شاعران - ادیبان - عالمان سپر شوي دي چې ځيني ښکاره
دي او ځيني اوس هم په تیارو کې پټ دي را برسېره کول غواړي -
خو دغه خلقو د علم خزانې زموڼ د ناپوهی په وجه ورځ په
ورځ گړوونو کې پټېږي او موږ د دغه خلقو د علم خزانې نه
مخرومه پاتې کېږو او زموڼ د د پښتنو په سیمه کې اوس هم داسې
لویې لویې علمي کورنۍ شته چې په هغې کې د لویو لویو شاعرانو
ادیبانو عالمانو کتابونه په چاپي او قلمي شکل کېږي نو دې
پراته دي او دغه خلقو سره یې هېڅ قدر و قیمت نېشه
او د دغه ناپوهی په وجه دغه پوهه خلق اوس په نوم
ورکو کې شمار لې شي چې زموڼ د پاره د پرلومو زیان د کله
چرې دغه قیمتي علمي سرمایه را برسېره کړه شي نو د رازان
وخت تل به ترې د پرځه زده کړي - ولې چې دغه نوموړو پوهانو
د علم په وجه نه صرف موږ د علم درناوه متور شو بلکه رازان
نسل به هم په دغه لارځپل تگ تېن کړي او ذهني ثقافتی

سياسي علمي پر محنتگ به نور هم مخ په وړاندې کړي نو ددې
هر څه باوجود داسې علمي کورنۍ هم شتم چې هغوي غواري
چې دهغوي داسلافو کارنامې دې په ډاگه کړې شي په دې
سلسله کې چې زه نن دکوم نوم ورکي شاعر - عالم نوم رابرسېره
کول غواړم او د نوم نه ئې گودونه سندرم او دهغوي ورک
قلبي آثار راښکاره کولو باندې خپله مقاله بناسته کوم په دې
سبب چې د پښتو ادب په باب کې نوې اضافه وښي هغه نوم
ورکي شاعر - عالم ميان محمد سعيد دے باندې چې اول په دې رڼا
واچو و چې دوي څوک دې دکوم ځای دې په کومه زمانه کې
ئې ژوند تېرولو او دکوم خاندان څخه تعلق لري ددې معلوماتو
حاصلولو دپاره به موږ دوه لارې چلوو يو لار د ميان محمد سعيد
د قلبي آثارو په رڼا کې او بيله دهغوي د خاندان د افرادو
د ليک يا زباني شهادت نه چې په دې وخت کې ژوند تېروي او دې
سره به موږ ته دوه اړخيزه گټور معلومات په گوته شي - په
ختيکو کې د بهادر بابا چې ابک بابا باندې شهرت لري کورنۍ په
مذهبي سياسي - علمي او ادبي لحاظ سره لوړ مقام لري د
بهادر بابا نوم په روحاني دنيا کې لکه د ځلنده ستوري ښکاره
دے او هم دغه شان دهغوي زامن د سلوک د لارې دستخو
ريافتونو نه تېر شوي او د غوثيت او قطبيت درجات ئې موندلي
د بهادر بابا (ابک بابا) د دې زامن وو چې دهغوي نومونه
دا دنگه دي -

۱۔ حضرت کسیر گل معروف بہ کاکا صاحب ۲۔ حضرت حیات بابا
۳۔ حضرت شیخ عفتان بابا

دوہی یہ تائید کنبی د حضرت کسیر گل بابا (کاکا صاحب) د زوی
حضرت حلیم گل بابا کتاب مقامات قطبیہ و مقالات قدسیہ چ میاں
مہند اللہ کاکا خیل پہ فارسی ژبہ کنبی چاپ کړې او په اردو کنبی ترجمہ
ئې اروا بنیاد عبدالوازیق کوثر کړې ده په صفحہ ۲۳۶ باندې لیکي
حضرت صاحب کے دو بھائی تھے اور دونوں صاحبان
ولایت تھے ایک حیات خان صاحب اور دوسرا شیخ عفتان تھا
جو کہ شیخ جی کے گنبد کے نزدیک دفن ہیں۔

ترجمہ :- د کاکا صاحب دوه روڼه وو او دواړه د ولایت
خاوندان وو د نوم حیات خان او دوہم شیخ عفتان
نومېد و چې د شیخ جی (کاکا صاحب) گنبد سره نزدې بنسټ
دې -

دغه شان تاریخ موضع د افضل خان خټک کنبی هم دغه ذکر
شوے او ستر محقق اروا بنیاد سرفراز خان عقاب خټک هم په خپل
کتابچہ "کاکا صاحب" کنبی په صفحہ ۲۹ لیکي -
کاکا صاحب کے دو بھائی تھے ایک کا نام حیات خان اور
دوسرے کا نام شیخ عفتان -

ترجمہ :- د کاکا صاحب دوه روڼه وو ديو نوم حیات خان او
د بېل شیخ عفتان وو -
د دغه کتابچې "کاکا صاحب" په صفحہ ۳۰ د مناقب شیخ رحمتکار

د ميان شمس الدين كاكخېل (قلمبي) په حواله سرفراز خان عقاب خټک
د کاکا صېب د روڼو باره کښې يو شعر د اشان پېش کوي

دده دوه روڼه په خان

حيات خان او شېخ عفاڼ

د بهادر بابا زابک صېب د دې زمانو د اولاد سلسله په دې
دولده چې د کاکا صېب اولاد ته کاکا خېل ميان کان وايي او د حيات
خان او شېخ عفاڼ اولاد ته ايک خېل ميان کان وايي په دې دواړو
کورنو کښې لوسته عالمان - شاعران اديبان تېر شوي او
اوس هم شته زمونږ د دې مقالې دا نوم وروکې شاعر - عالم ميا
محمد سعيد د ابک خېلو ميان کانو د کورنۍ سره تعلق لري په
نن زمانه کښې په ابک خېلو ميان کانو کښې خدايې بڼې ميان
سپېد رسول رستا ستر شاعر - اديب محقق - عالم تېر شوې ابک
خېل ميان کان تر لري لري علاقه کښې پراته دي -

د ميان محمد سعيد شېخه نسب چې راقم دهغوي د عثماني مولانا
سلطان محمود صاحب پېش امام د مير زمان بابا جات واقع لوند
نور روډ کا تېلنگ نه تر لاسه کوي او مننه چې کوم دارنگه ده

ميان محمد سعيد بن ميان محمد جنېد بن ميان عباس گل

بن ميان امير الله بن ميان عبداللّه بن ميان يوسف

بابا بن ميان عباس گل بن ميان اسماعيل بابا بن ميان

لائق شاه بن ميان علي خان بن ميان شېخ عفاڼ بابا

بن بهادر خان بابا معروف به ابک صاحب -

مياں محمد سعيد د مردان ضلعي د کاتينگ کلي په اوډيگرام کښي
زېږېدلې وو د زېږېدنې نېټه ټي ١٢٦٣ هـ ق ده د مياں محمد سعيد
کشر رور عبد الجليل نومېد وچې په ١٣٠٤ هـ ق کښي مړ شو د دغه
دغه شاعر - عالم مياں محمد سعيد د زامنو نومونه دارنگه
دي -

مياں عبدالواحد - مياں غلام محمد - مياں غلام صدق

مياں سلطان محمود ، مياں سېد محمود

په زامنو کښي ټي د غلام محمد اولاد نه وو او د نورو زامنو نه ټي د
اولاد سلسله جاري ده چې اوس هم په کاتينگ کښي د ابک خېلوميان
کامونيه نوم ژوند او وخت تېره وي د مياں محمد سعيد دوه بيايي
وي - مياں غلام صدق او مياں غلام محمد د مشرې بي بي اولاد
وو او نور زامن ټي د کشرې بي بي نه زېږېدلي وو - په زامنو کښي
ټي غلام صدق ډېر ښه خطاط وو شاعر هم وو د غلام صدق
د لاس يو قلعي د اشعارو جونگ هم په لاس راغلي په دغه
جونگ کښي د ديار لسې او شوار لسې هجري د شاعرانو اشعار
درج دي چې په هغه شاعرانو کښي د يوڅو نومونه دارنگه دي
غلام صدق په خپله چې په مياں گل تخلص سره شعريکي - ملا فضل -
علي احمد - خيرے - مختار - خاکسار - مياں محمد سعيد چې د غلام
صدق پلار دے - وغيره نورو شاعرانو شعرونه - داڅو وو د
مياں محمد سعيد د ژوند خاندان ځائے ځاښېن ے - اولاد او
زېږېدنې متعلق معلومات -

قلمی آثار

میاں محمد سعید ددیارسہی ہجری یونوم وروکے
 خوب ترپی شاعر او عالم ووچ پہ سعید تخلص سره ئی شعر ویپی
 ددوی پہ قلمی آثارو کئی پی کوم قلمی آثار پہ لاس راغلی
 دا آثار پہ پښتو ادب کئی دیونوی باب (ضافه لری هغه خطی
 آثار پہ دارنگه دي -

۱- فتح العراق ۲ سفرنامه بنگال
 ددی آثارو تفسیری ذکر پہ دا ډول دے

۱- فتح العراق :

دا د میاں محمد سعید دلاس نیکے شوپی خطی پښتو منظومہ
 نسخہ ده چی دراقم سره په کتب خانه کئی ټولنی ده اوس اوس په
 مارچ ۱۹۹۸ کئی په لاس راغلی په دې کتاب کئی میاں محمد سعید
 د زقوم بادشاه د جنگ قیصه په ډېر تفصیل سره بیان کړې ده او
 په دغه مناسبت سره ئی ورته نوم "فتح العراق" ایښود دے۔
 دلته دا خبره یاد لرل پکار دي چی د "جنگنامه زقوم" په نوم یو وره
 کتابچه چی ۱۶ مخونه لري په هندو پرېس د هلی کئی چاپ شوپی ددی
 نسخی مؤلف "امیر" نومېږي او سبله نسخہ د محمد ابراهیم د زقوم
 باد ... ا ه قیصه نومېږي په خطی شکل کئی پښتو اکېډمی پښتو
 یونیورسټی او د افغانستان د ستر محقق گوان زلمی هېوادم
 صې په کتب خانه کئی موجوده او د میاں محمد سعید دا جنگنامه

ز قوم درېم دريافت دے دا کتاب په پښتو مثنوي کې ليکل شو دے
په حېم ۱۷۹ مخونه لري - کاغذ يې يورپي دے ژبه يې ختيځي ده په
قطع ۲۵×۱۴ سنځي ميتر دے خط يې نستعليق دے په توره سياهي
ليکل شو دے يوڅو مخونه يې په شنه سياهي ليکلي دي د کتاب
د مخ (۱) نه تر (۳۹) مخه پورې " حمد - حكايت - مناجات - نعت - مناجات -
صفت چهار يار - بيان گردش زمان و حالات جهان - حكايت - سبب
تاليف کتاب بيان حالات خود" ليک دي ورپسې د (۷۰) مخ نه تر مخ (۱۷۹)
پورې د زقوم بادشاه د جنگ قيصه په تفصيل سره ليکلې ده او په
آخر کې خاتمه په عنوان " نبي الخاتمه کتاب و تاريخ" سره کېږي ده د کتاب
په باب " سبب تاليف کتاب و بيان حالات خود" او د کتاب د ليکلو وجه
يکي خود اختصار په توگه به دلته ليکم چې په ۸ ماه محرم الحرام
۱۳۰۳ ق د محمد سعيد کشر رور عبد الجليل په ډکه جلال آباد علاقه
گوداب ملک ننگرهار کې وډاکوانو د لاسه شهيد کړے شو لکه يکي -
په مقام کېږي د ډکي غلو مفسدانو
دے شهيد کړو احوال واورئ اے يارانو
د خپل رور په غم کې غمجن شو او د ډېره غم او دکورنۍ و اقتصاد
مشکلاتو له سببه هندوستان ته په سفر لاړو په دې سفر کې د
زياتو مشکلاتو سره مخامخ شو دلته دا ياداشت د پاره ليکم چې د
دغه مشکلاتو حالات يې دراقم سره دهغوي د لاس ليکلے ليک په
فارسي کې چې خپل عزيز ته يې د هندوستان د آسام نه په نومبر ۱۸۸۹
کې په تفصيل سره ليکلې او په کتاب فتح العراق کې هم دسې حالات

بيکي رص ۳۷)

هر کله چي راغله دوار پيلوخته
ماوے راشه ددي نپيل ملکه وتخته
سفر وکړه کوندا ددي داشه آسان
په سفر باندي ورکېږي مدام گوان
ماوې راشه برابر دهند په لور حه
برابره دغه گادي کښي د اور حه
نوروان شدم کوره هغه آنه
شوپه زړه کښي پي بنه نيت دهند وستا
لازم شکه کوز دکن ان ويرا ساه
په فراق فراق کښي تل په غم کښي ژاړه
نه پي يار نه پي شوک دوست دلاري مل وو
يک تنه زما په زړه دغه غوښل وو

د کتاب سبب تاليف هم په صفحه ۳۸ بيکي -

خاص پور شوې د کتاب دې دپاره
ملک دهند وو پښتو هم نه وه اظهاره
نور پي خان شغولو جوړې کتاب کړ
د کتاب پي د غزا په يوباب کړ
د سره هم شته د دې پي قيصي نورې
د عبت او نصيحت که پي گوري

د کتاب د نوم باره کښي بيکي رص ۳۸)

ورته نوم شو مقرر فتح العراق بيا
په فارسي کښې دغه نوم لري او راق بيا
د کتاب آغاز بسم الله الرحمن الرحيم نه ورسته داسې کوي
اول حمد د پاک الله رحمن رحيم دے
چې خانق دازق جبار خبير عليم دے
چې واحد احد صمد سمیع بصير دے
نَمْ يَلِدُ وَنَمْ يُؤَلَّدُ لَهُ حَاجِبَةٌ په وزير
چې شريکه بادشاهي ئې ده قاسمه
چې زواله ئې نقصانه ئې علته دے دا ئې
د زقوم قيصه په صفحه ۱۰۱ د آغاز داستان جنگ بادشاه زقوم کټ
محمد در پس اورفته بود" باب لاندې په دې ډول شروع کوي.
ای قلمه راشه بيا وکړه تحرير
تحرير هسې چې ملک کوي واره مينون
د مخزن د فارسي شه پښتو سنج
په لاس ورکړه افغانانو ته دا گنج
که دا گنج هم شي په لاس د افغانانو
په د عا کښې به هم ياد کړه ما يارانو
هسې نقل د ناقله نه د فارس دے
هغه څوک چې بيا ددې قيصې وارث دے
هغه کاندې په دارنگه واوره ته بين
مايدله دا بيان دے هسې شان

چې حضرت په مدينه کښې يو ورځ ناست وو
دې مجلس ورسره ناست په چې وراست وو
هم ووناست ورسره خلوس، ميانان
لار خو منکي لکه ستوري د آسمان
دېر اصحاب وو ورسره موره هم نشين
په د ا ميان راغی فرمان درې متين
چې را ئيل راغی په حکم دستار بيا
شو په مخکښې د حضرت نبي مختار بيا
چې را ئيل وے يا رسول صلوات دے
دا صلوات هم د جانب د پاک ذات دے
بيا ئې هسې فرما ئيلي دي رسول
اے په نژد دخدا ئے دهر نبي قبول
د عراق په طرف درومه روانې ه
حکم دغه دے يو دم حعطليگه
د عراق په نواحي يو قلا ده
د کفار تن په هغه هائے غوغا ده
او بل فتح د عراق د هغې نوم دے
او بادشاه په کښې ښکاره واپم زويم
دے په ټولو کافرانو دے سردار
د عراق په ملک کښې حکم کوي نامدار

په هغې پسې روان کړه خپل لشکر
 رب به درکړه درته فتح هم تفر
 د زقوم بادشاه د جنگ دا قيصه په صفحه ۱۷۹ په دې بټ سره
 پاڼې ته رسېږي -

کړې ايمان مې سلامت پاک وهايه
 ماله بنده خلاص کړې دهر رنګې عذابه
 هم سره د قبول امت د پاک حضرت
 کوه داخل موجهله واره په جنت
 او د کتاب خاتمه په نې الخاتمه کتاب د تاريخ په عنوان کوي او
 دارنگه شعر يکي -

زړه مې بشد د غمونو په زخيره خلقه
 نورې وکړه سې رنگ يو تدبير خلقه
 دا قلم او سياهي هم کاغذ درې واره خلقه
 ما کړل جمع سره دوي کورې هم غاړه خلقه
 نورې دا احوال تخير کړو دې د پاره خلقه
 کونډ ياد هم ما عاجز کړي رب د پاره خلقه
 يوډ مالک ماته وکړې د خلاصه خلقه
 چې زه شم خلاص هم د غمونو د اسواښه خلقه

رب به درکړه عوضونه بي پايانه خلقه
 زه دا سوال کوم هې درحمانه خلقه

۹

بل تاریخ وودرجب المرجب اتویشتم خلقه
 هم سنه د هجره هې نویشتم خلقه
 دیارلس سوو پی دپا دپاسه دیارلس نووا خلقه
 داسنه وه چی کاغذ شودلته تورا خلقه
 په تورا خنکلی کنې د بنگال دملک آسام
 نن ماسعید کولو کتاب دغه تمام خلقه

۲- سفرنامه بنگال :-

میان محمد سعید د کتاب فتح العراق په آخر کنې د (۱۸۰) مخ نه
 تر (۱۹۳) مخ پورې (۳۱ مخونه) هم په دغه تعلق خط کنې په
 خپل لاس په قطع ۲۵۴۱۷ سنې میتر په قوش سیا هی سره منظومه
 پښتو کنې سفرنامه بنگال په عنوان

در بیان احوالات سفر ملک بنگال و آسام بنگال

و از کیفیت احوالات ملک آسام

لاندې لیکلې په کوم وخت چو د دکن - آسام - بنگال - کلکتہ کنې د
 خپل کلي نه لرې وخت تېرولو د سفرنامه بنگال آغاز په دې شعر
 سره کوي -

۱- قلمه را شه بیا ز ما دم ساز شه
 تر د خپل کوڅه اوچت په دې آواز شه
 سرکوه بنکته په دې کورد خپل دوات کنې
 دا حالات د آسام بنگال کوه په ابیات کنې

ته به ملک ته څه تحفه یوسې دې ځای نه
را شه یوسه دا احوال ددهاېی ځای نه

بنګال ته دتلو سبب دا سې یېکې

چې کارونه دتقدیر ټول د حکمت دې
څوک خبر خلقه ددرو شي په حقیقت دې
څوک پوره کړه به خپل ملک څوک څواروزار کړه
د خپل ذوق دپاره غم اندوه بسیار کړه
څوک چې غم د خپل بستر د پاسه خوب کړه
څوک د اوسې سرگردان گویي آشوب کړه
دگردش و زمان دا غله دا سخته
په مایاندې یو زمان هم په څو وخته
نور سفر مې کړو اختیار د بنګالی !
رادوان شوم د خپل ملک . جمیلی !
برابر دا نخل په نیار د کلکې شوم
په دا ځای کېنې څه موده په وویلې شوم
د پراشنا مې سرل خاص بهر د شهره
څه مدار عزت مې شو په دا دهره
د کلکې دیو جماعت باره کېنې یېکې -

خاص په شهر د کلکې کېنې جماعت دے
پې جوړي مثال دنیا کېنې د جنت دے

هر گه په کښې صافي سنگ مرمر ده
د مسجد د پاسه بيا مدرسه سب ده
خوف ندي يو عجيب منقشو ساز ده
مد وخت په هغه شه چي استاذ ده
دغه شان د جماعت هر بنا است چي په کښې ستايلې او په يود پر
جکني انداز کښې چي د جماعت نقشه زمونږ لکښې پېښ کړي
په دې سفر نامه کښې يو غزل بمحل عنوان لاندې ليکي چي يوڅو
شعرونه ترې دلته راوړم -

څنگ شوي ناست د زمانې د لاسه غلې
سکه څوک چي په خړ سور وي شرمېدلې
خداي دې نکره په ذلت د سوال اخځه څوک
لکه ما چرته پرې نغوچم نه کله
د اُميد کچکول په لاس هرځاي ويلار يم
دا سي ورېشته چي زه نه ښم ور غلې
په وطن د بگالي کښې مسافر شوم
په هېواد شورانه پاتي کور او کله
د سفر نامې په آخر کښې دا پټ ليکده
که يو اچي په چا پېښ چرته زمره شي
غټې صورت به شي ويره نه تره شي
په پښتو ادب کښې ورپسې سفر نامه منظومه د خوشحال بابا
سوات نامه ده او بيا ورپسې ميان محمد سعيد ته دا عزاز

حاصل دے چي په ديار لسمه هجري کښي ځي منظومه سفرنامه د سفرنامه بنگال د ملک
آسام په نوم وليکله په پښتو ادب کښي د خوشحال بابا د منظومې سفرنامې نه پس د سفرنامې
دوهم جيت لري چي پښتو ادب سره علاقه لرونکو د پاره د نوي معنوما توپه طور
پېش کېږي د پښتو ژبې دا نوم وروکې لوسته شاعر عالم په ۱۳۳۴ ق بمطابق
۱۹۱۵ء کال وقات شوے او د کاتلنگ کلي په لويه هديره کې خاورو
ته سپارکے شوے لوي خدائے دې جنونه نصيب کړي امين دا وو
نوم ورکے شاعر۔ عالم ميان محمد سعيد چي مادتيارونه رڼا ته کسرم
هيله لوم چي پوهان به پرې نوس هم څه د قلم لاندې را ولي۔

کتابونو:

- ۱۔ محمد سعيد ميان فتح العراق خطي پښتو منظومه شخړه ليک در
۱۳۱۳ هـ در کتب خانه ميان وکيل شاه قيصرخيل ساو لډوهر (مردان)
- ۲۔ هېواد ملزلي فرهنگ ادبيات پښتو فارسي (مطبعه دولتي
کابل ۱۹۸۶ء)
- ۳۔ رفيع حبيب الله پښتو پامنگه پښتو ټولنه دولتي مطبعه کابل
۱۹۷۷ء
- ۴۔ عقاب سرفراز خټک کا صاحب ۱۹۶۴ء
- ۵۔ حلیم گل شېخ۔ مقامات قطبيه و مقالات قدسيه فارسي (جذبل
پرنټنگ پريس دهلي ۱۳۱۸ هـ)
- ۶۔ خټک افضل خان تاريخ مرصع له نوتونو سره دوست محمد
کامل مومند يونيورسټي ليک (جنسي خېل بازار پېښور)۔

- ۷- پښتو مجله د پښتو اکېډمۍ پېښور، یونیورسټي جولای ۱۹۹۰م
نه تړون (۱۹۹۱م پورې)
- ۸- عقاب سرفراز خان خټک - تاریخ خټک (اردو) حمید یه پریس
پشاور ۱۹۷۵م
- ۹- د اشعار وچونگ خطي د غلام صدیق ابن میان محمد سعید
در کتب خانه میان وکیل شاه فقیر خیل شجره نب ایک خیل میان
خطي در کتب خانه میان وکیل شاه فقیر خیل -
- ۱۰- محمد سعید میان سفرنامه بنگال و ملک آسام خطي پښتونخوا
نسخه در کتب خانه میان وکیل شاه فقیر خیل ساول و هېر (مدان)

پښتو کښې روښنه منظوم طبي لغت

په هر ژبه کښې په علم طب باندې مختلف کتابونه لیکلي شوي دي
چې په هغې کښې د مختلفو بيمارو علامات - احوال او علاجونه لیکل شوي دي
دغه شان په پښتو ژبه کښې هم د پرېنه ښه کتابونه په علم طب باندې
لیکل شوي ځنې چاپ دي او ځنې اوس هم قلمي پراته دي - چې په هغې
کښې دسترنګيال شاعر - عالم او حکيم دوشحال بابا طب نامه يا صحت البدن
لور مقام لري - او دا کتاب په پښتو کښې د طب روښنه کتاب گڼل شي -
په دې کښې د بدن د مختلفو بيمارو د پاره داروگان تجویز شوي دي
نکه د مثال په توګه د طب نامه د دوشحال خان خټک مرتبه مجد تموم الحق
کلاخېل مطبوعه دوشحال ريسرچ سپل پښتو اکېډمي پېښور، يونيورسټي
کال ۱۹۸۵، په صفحه ۴۰ باندې "دارو د ښم سر" عنوان لاندې لیکي -

که په سر دے شقیته شي
پرو د سترگو عقیته شي
حنا داخله ښه ئې آس کا
ته ئې پور په سرپاس کا
ستا صحت به وو شي کوره
ته ئې پورې کوره اے دوره

دغه شان د مجد صدیق طب نامه هم شته چې په قلمي شکل کښې د

ستر پوهاند صاحبزاده حميد الله پشپين په کتابخانه کښې نوندي ده او
ذکرې په خپل مقالتي کتاب د کړک کښکي چاپ پښتو ادبي بورډ کوټه
۱۹۹۶ په صفحه ۴۳ کړې دے - دا نسخه په ۱۳۰۸ هـ کښې ليکلې شوې ده -
او بله قلبي نسخه د خوب زبني شاعر - نیکوال محترم رومان ساغر
د کورس سره په کتابخانه کښې موجود ده په دې منظومه طب نامه
کښې د بيمارو حالات او بيا علاج بودلے شوع دے نکه د رومان
ساغر يو مقاله "صديق شوک وو" چې په مياشتيزه مجله اباسين
پېښور اکتوبر ۱۹۹۰ کښې چاپ شوي په صفحه ۱۳ د دغه طب نامې
د شروع کېد و نه يو شعر ليکلې چې دلته ئې راخلم -

د حاجي عبداللہ زوييه

اے صديقہ! تحقيق بويه

اول رنج و دارو زده کړه

دغه پسه ادويه کړه

هم دغسې يوه بله منظومه طب نامه د معزالدين خټک د
دليل العليل په نوم په تېر هېر شاعران کښې د ارواښاد عبدالجليل اثر
افغاني چاپ د پښتو اکېډمۍ پېښور يونيورسټي پر اپرېل ۱۹۶۳ په
صفحه ۵۶ باندې داسې معرفي کړې ده -

" معزالدين خټک يو بل کتاب په علم طب کښې د وړکوتې بعد

په مثنوي کښې ليکلې دے - د دې کتاب "دليل العليل" نوم

دے چې په ۱۱۷۷ هـ کښې ئې تاليف کړے دے دا کتاب ټول

۲۱ مخونه لري چې په ۱۲۹۹ هـ کښې قلبي شوع دے او د

خٽڪو د علاقي د موضع تنڪارو د ميان بازگل ولد حرم شاه
فقير خٽل په دريچه پښتو اڪيډمي پښتو ته رارسيد لے دے
يو بل منظوم طبي كتاب "شافع الامراض" په دري مياشتيزه مجله پښتو
سنگوان مولانا عبدالقادر اڪوبر، نومبر، دسمبر، ۱۹۵۹ چاپ د پښتو اڪيډمي
پښتو يو نيورسټي كښي په صفحه ۱۲۴ زمونږ قلبي نسخي " د مراد
شنواري مقاله كښي معرفي كړے شوے - دا كتاب دري است سوات
د توتالو كلي ملا بازگل د عربي او فارسي ژبي د طبي كتابونو ته
په پښتو كښي منظوم ترجمه كړے دے - په دې كتاب كښي مختلف
بابونه دي په هر باب كښي درخ علاقات او د هني د پاره نسخي ښودلے
شوي دي يوه نمونه يي دا رنگه ده -

باب در بيان زيری

زيرے دے په دو رنگ
بيان كوم زه له فرهنگ
يو زير دے بل دے تور
تاته وایم زما رور
خودي دي دا صاحب درنخ
ترې به شي صاحب د کنج
که اوبه خوري دهندواني
د پخې تا د اوچې
دا قائده ده د خورما دا شاري
چي په خوراک يي څوک راوري

پڄي رڳان د چا اسود وي

که تے چهار تر پڄي اسود وي

دغه شان گوان او محترم سر محقق زلمي هيواد مل په ځپل کتاب
د پښتو نثر اته سوه کاله " کښي هم د مختلفو طبي کتابونو منظوم او منثور
ذکر د زابه علوم او حکمتونه " باب لاندې په صفحه ۹۹ کر دے -
زما دې دومره بحث نه مقصد او مطلب دا معين کول وو-چې په
علم طبېاندې په پښتو ژبه کښي د پر بنه بنه کتابوله لیکل شوي دي چې
په هغې کښي د بيمارو علامات ، حالات او داروگان ښودل شوي دي
خو زه پڄي کوم کتاب دلته معرفي کوم هغه يو ثايب قلبي کتاب دے
چې په پښتو کښي روښنه منظوم طبي لغت يا طبي فرهنگ دے چې په
انگريزي کښي ورته مېډيکل ډکشنري هم وپيل شي تر اوسه زما د
نظره په پښتو کښي منظوم طبي لغت نه دے ټېر شوی او نه ئې چرته
ذکر- په دې وجه زه دا په پښتو کښي روښنه منظوم طبي لغت گڼم
او دلته ئې لوستونکو سره معرفي کوم دا کتاب ماته اوس اوس دميان
فردوس شاه فقيرخېل مرتب کو ليک شجره نسب فقيرخېل او مناقب
فقيرخېل بېگ له اړخه را سپړو شوی دے او زما په کتابخانه کښي
نور دي دے دا قلبي نسخه د مقدرات افغاني په نوم ميان تجمل شاه
فقيرخېل تصنيف کړې ده . د دې نه مخکښې چې په دې لغت بحث او کړو بنه
به دا وي چې د دې ديکونکي ميان تجمل شاه فقيرخېل پېژندنه وړاندې
کوم نومونه به دوه قسمه معلومات په لاس راشي يوبه د نوم
ورکي شاعر ميان تجمل شاه فقيرخېل متعلق معلومات او بل د دغه طبي

لغت معلومات او دواړه قسمه معلومات به د پښتو ادب د پاره گټور
ثابت شي او پښتو ادب کښې به په انکشاف توگه معلومات لوستونکو
ته وړاندې شي او د حقيقتونو په کار به هم راشي - ميان تجمل شاه
فقير خېل د صاحب ديوان شاعر - عالم - مبلغ - يکوال ميان حمد الله
فقير خېل زوے دے او د ميان حمد الله فقير خېل ديوان په اگست
۱۹۹۷ کښې دراقم د مقدماتي سره مدون شوے دے - د نوح شحال بابا د
سکه ورور فقير جميل بگ په اولاد کښې دے - د ميان تجمل شاه فقير خېل
شجره نسب د کتاب شجره نسب فقير خېل، مرتب د ميان فردوس شاه فقير خېل
شعبه ۱۹۹۱، صفحه ۵۵ مطابق د رنگه ده -

ميان تجمل شاه ابن ميان حمد الله ابن ميارے
کمال الدين ابن شهيد الدين ابن شيخ فريد گل
ابن فقير محمد صديق ابن جميل خان يا جمال خان
رفيق صاحب ابن شهباز خان ابن يحيى خان
ابن اکوړه خان ابن دروېش محمد -

د ميان تجمل شاه درې زامن وو چې د هغوي نومونه دا دي -

محمد اسرائيل شاه، محمد يوسف شاه - محمد ايوب شاه -

په دې کښې محمد اسرائيل شاه چې په خان ميان شهوړ و هم د پښتو شاعر
او عالم و ميان تجمل شاه فقير خېل په سره چينه ريار حېن کښې
سکونت لرو او اوس ئې هم نسي يعني د ميان اسرائيل شاه - محمد
يوسف شاه - محمد ايوب شاه زامن په سره چينه او يعقوبي کښې
د سوکالو ژوند تېروي - ميان تجمل شاه فقير خېل د پښتو عالم شاعر -

حکیم و ددوي د زېږېدني نېټه معلومه نه ده نو د پلار مولوي
میان محمد الله فقيرخېل زمانه يې ۱۲۰۰ هـ کم او زيات ده نو داسې معلومېږي
چې په دغه هجري کنيې به دوي زېږېدلې وي - ددې نه معلومه
شوه چې ميان تجمل شاه فقيرخېل د دولسې او ديارلسې هجري
منځومانه ژوند تېرولو د خپل سکونت او ځانې ځانگړي متعلق په خپل
تصنيف طبي لغت " مفردات لغتي " کنيې داسې يکي -

په سره چينه کني روره

دے زما سکونت گوسه

او د کتاب د يکلو نېټه هم ښايي چې موخه ترې په اسانه ددوي زما

تاکي شو دوي د کتاب د يکلو نېټه داسې يکي

سن د هجري چې يادېږي

ديارلس سوه حسابېږي

خلوسه نوسر د پاسه دينه (۱۳۰۴)

پس لږ اوس بس دينه

ددې نه معلومه شوه چې دوي تر ۱۳۰۴ هـ پورې ژوند تېرولو

دغه شان د خپل ځانداڼ متعلق هم وايي -

زه په اصل فقيرخېل يم

ما هيت کنيې زه ځان خپل يم

د خپل نيکه فقيرخېل بگي چې د خوشحال بابا سکه ورور وو د پس

بوټي ولي الله قطب الاقطاب شاعر عالم و په فقير بابا شهرت لرو

سکه د خوشحال بابا يې د خاقان او سرداري ژوند تېرولو ځان ځان

ٺي زيرُ بدل ڪيو سرداري - خاني ٺي په ته ڪوه اود طريقت لاري
خيله ڪوه متعلق وائي -

جد زما فقير بابا دے
د وليانو مقتدا دے
يا اول ڪنبي دے سردار وو
دختڪو شهر يار وو
د دے د کل ختڪ سردار وو
يو منصف عادل رويدا روو

دانووه دميان تجمل شاه فقير خيل پيتر ندينه اوس را ڪوهه
قلبي اثر طرف ته كوم چي په مفردات افغاني نوم باندي ميان پب
په پښتو ڪنبي منظوم طبي لغت تصنيفا ڪړے هي جو په پښتو ژبه ڪنبي
په نشر ڪنبي طبي فرهنگ ليکے شوي چي ذڪر ٺي گوان او محترم سر محقق
زلمي هيو دمل په خيل ڪتاب " پښتو نشر اته سوه کاله" چاپ ملت
پرستو پريس لاهور سال ۱۹۹۶ء په صفحه ۳۵۹ د طبي فرهنگ عنوان
لاندي دارنگه ذڪر ڪړے دے -

د پښتو اڪيڊمي په خطي ڪتابونو ڪنبي په ۷۷ نمبره يو
پښتو طبي ڪتاب محفوظ دے چي ٽول نمونه ۳۲۲ يا ۳۲۱ دي ڪتاب د
مرفود ڪاتب په خط ۱۳۰۶ هـ ق ڪنبي ڪنل شوي -

معلومه شوه چي په پښتو نشر ڪنبي طبي لغت موجود دے جو تر
اوسه په نظم ڪنبي چاهم طبي لغت نه دے ليکے اود ويا ميان تجمل شاه
فقير خيل ته حاصل دے چي په پښتو ڪنبي ٺي منظوم طبي لغت مفردات

افغانی په نوم روښنه جثیت لري په دې قلمي نسخه کې د جړو بوتو-
 مپوؤ - سیزو، ځناورو مرغانو - معدنیاتو، گیاکانو نومونه په
 الفبائی پټۍ کې راغلي دي کوم چې نومون د مختلفو بیماریو دپاره
 د شفا باعث جوړېږي په دې لغت کې د دغه ټولو څیزونو معنی او
 تشریح په نظم کې د پرنکلي انداز سره یکه شوي دي چې دهغوی
 د شاعری معیار ترې معلومېدای شي - هې خو لغت - فرهنگ یا
 د کشري وايي هم دې ته چې د هر څیز معنی په تفصیل سره لیک وي
 نو میان تجمل شاه فقیر خېل د طبي اصطلاحاتو - معنو او تشریح سره
 یوډېر هم کار دا هم کېدای چې پوره خواص یې هم ورسره لیکلي چې
 نه صرف طبي لغت دے بلکه خواص الادویه (سیتد یا سیدیکا) ورته
 هم وپیلې شي ددې کتاب شروع د رب یر و تمم بالخیل - یا فتاح -
 اشعراء تلاً میز الرحمن ته پس بسم الله الرحمن الرحیم و ما
 توفیقی الا بالله علیه توکلت اربب نه پس د کتاب نوم داسې
 یکه -

مفردات افغانی از تصنیف میان تجمل شاه فقیر خېل او بیا د
 لوی خدای حمد پاک نه د کتاب شروع کوي چې یو څو شعره یکه

حمد شکر هم سپاس
 د خیل خدای وایم بی قیاس
 چې لائق یې د عرفان کورم
 د خیل ذات یې شناخوان کورم
 حمد شکر د پاک احد
 ازلی دے متر ابد

په حمد پاک پسي د نعت شريف نه پس د کتاب د ليکلو سبب بنايي چي
عنوان يې دارنگه دے -

دربيان تصنيف کتاب هذا

اوبيا داسې ليکي -

اوس سبب د دې کتاب	د تصنيف وايم احباب
ماچې نور علمونه روره	ترخپل وس حاصل کړل کوره
پخپل ځانته باندي مقام شوم	له سفره په آرام شوم
خاص په کور کني زمونږ ياره	يو رنځور شه سخت بيماره
دارنځور وه له زمانو	چې بيمار وو سخت يارانو
زمونږ ستر د پر محکم وو	د رنځور داسره غم وو
مونږ طبيب ته نبض روره	درې نه شو نوي کوره
هر طبيب چې به دانته	پې له نبض علاج شه
علامات به مونږ وېل	هر حکيم به اورېدل
ناليدلې به علاج	دي کاوه پخپل رواج
رنځ به لايه زيات بدل شو	په علاج به يو په سل شو
په شلمه ورځ سخت	ورکړو رب په خپل قدرت
پس له دې نه علم طب	ما په ځان کړ د نورو واجب
زمونږ ځانته کني يو حکيم وو	د پر حاذق په نوي حکيم وو
ماله ده کتاب ميزان	کړو شروع واوره بيان

میزان ده څخه ما خلاص کړو

رشتيا دا چې مونږ کوز پاس کړو

چي ڪوم ٺاڻه به پاتِي شنه!
ما به ٺان ٺڻه بيل ٺڪوونه
چي ميزان خلاصهه و رور ۵
ڊهر لغات جمع شو ڪوره
ما و پاتِي ڪران لغات شو
زده ڪول ٿي ضروريات شو
يوسف زي ڪنهي ڪيمان وو
مشهور چي ٺوڪ عيان وو
ماله هر يونه پيسان ڪيو
دوي په هر يودا بيان ڪيو
دا لغات شهو، ڪران دي
عربي - فارسي - يونان دي
دا پرپڻ ده په وڙندي ڇه ته
زياڻي رسي ٺه ڪوه ته
زبه زماشو ڊهر پڻشانه
گزرپدم به سوگوردانه
ڪيم نه وه په دانشان
چي ڪامل وي طب ڪنهي جان

نيت ٺي اوڪرو دفتر
لارم شهرته سيراير

هر بازار کڻي صد هزار وو	حکيمان په کڻي بيار وو
ماهيت کڻي رسته وو	مگر کوم چي پوهند وو
مخلوقات ورته چندا وو	دهغو ملاقات کسان وو
پاک الله ته په اسره شوم	مگر زه ورته دپره شوم
ترې شروع ې طب اکبر کو	خدائے زمان صيب بهتر کو
هر مشکل راته سرگند شو	ورځ په ورځ ې بخت بلند شو
طبابت زما کامل شو	علم طب راته حاصل شو
زوک ې خور په هر تما شو	رامات ماته مخلوقات شو
تل کاوه په ده سوال	سائلا نو راته سوال
د هر چا به شي پکار	يو لغات که شي تيار
يو لغت تصنيف کوم ياره	نيت ې او کس و خدا ديار
چي هر شوک شي پرې پوهان	په پښتو ژبه اسان

چي هر شوک ترې بهر مند شي
 په کامل مقصود نور سند شي
 ما دې هم په دعا باندي
 ياده وي که شوک بنه لاندې
 بس کوه ميان جمل شاه ته
 خيد مقصود کوه زرا نشاه ته
 طالبان درته حيران دي
 دې کتاب پسې گويان دي

حکیمان کٺٺ بيماران دي

دے تصنيف ته په ارمان دي

شپه او ورځ کوي دا کلام

افسوس زرشني لغات تام

دا وو د لغت د ليکلو سبب چي ميان محمد شاه فقير خېل ليکله او
 هغه قول حال ټي پکښي ليکله دکوم په وجه چي دې طبي لغت ليکلو ته
 تيار شو - دا طبي لغت ټول ٢٤٤ مخونه لري په خپل کاغذ په تور
 سپاهي ليک دے - هر صفحه ٢١ کرښي لري خط ټي او ضميمه نستعلیق
 دے تقطيع ټي ١٠٠٥ شپي ميټر * ٤٠٥ شپي ميټر د جبرو بوټو
 معدنياتو چوڼاتو او ماڅانو نومونه په الفبايي طريقې
 سره ليک دي هر نوم په تور سپاهي سره په غټو ټکو کښي ليک
 دے او سره کرښه ټي ترې په څوکور شکل کښي تاو کوي دا کتاب په
 اتويشت (٢٨) بابونو کښي تقسيم کړے شوے دے - د رومنې يا سپه
 شروع داسي کوي -

باب اول در بيان ادويه که حرف اول آنها البقا است

فصل الالف مع الایفا رو ميتے معنی اونخواص د آ بارزده دوم د آ

ابنوس - دريم د آ اميس شلورم د آ ايل په دې ترتيب سره يکي

دلته به ددې يودوه مثالونه او يکوپې ددې کتاب په صفحه ٩ باندې

ليک دي -

١ - آ بارزده !

آ بارزده کسره دلجه عربي ده لب شکره

يو نافر کڻي زما روره	امو ليقون بلي ته گوره
په روي کڻي هم دا نوم د	حکيمانو ته معلوم دے
په زبان د هندوستان	نوم ئي بنکادي بنه عيان
په پښتو کڻي پي مرقوم دي	سوي مس هم دد نوم دي
دا هم سترگوله پکار دي	بنه دارودهر بيمار دي
په دويمه درجه کڻي	سرد هم خشک دي امزج کڻي

۷- آ ابنوس !

آ ابنوس لغت اے که	دا شه زده کسره نېک لفسه
په روي کڻي امکينس دي	سيفا فطوس يوناني ئي
په فارسي هندي کڻي ياره	پښتو هم ورسره شماره
دده نوم ابنوس شهو دے	ويه ونه ياري گوردے
حار يا بس دي زما روره	په دويم درجه گوره
شپن ماسي قدار لرينه	ياد کسره ته په نوي شيدينه

که په دي بره شعرونو نموس او کپه شي نو ددي نه د هيا تجمل شاه
 فقير نجل د علم اود حکمت اندازه په اسانه لگيدے شي چ ديو خيز معنی
 ئي په عربی، فارسی، يونانی، رومي، هندي او پښتو کڻي ليکلي.
 دغه شان په دي کتاب کڻي ئي ډېر ناياب او عجيبه خيزونه ياد
 کوي. د کتاب په آخر کڻي ليکلي.

تعمت المفردات افغاني

شکر شکر کتاب تام شو فکرمته زره ئي ارام شو

زہ د فکریہ دریاب	شپہ اوورٹھ وومہ عرقاب
فکر لٹے عظیم دریاب وو	زہ زما عرق نایاب وو
مر جو نیا غوندی گنران	ما کو و تیارہ کبھی جان
جگنو ہون زمانوراک وو	دی کتاب تہ ہی پختاک وو
ناگاہ لعل ڈر الماسے	ما پدون کسرل د پری تیا
پہ نامہ د خداوند	و پش کسرل ما پہ حاجت مند
حاجت مند ورتہ اکش	طالبان دی د پر د لب
دی د طب پہ نیت روان شی	شروع او کوی حکمت نواشی
چ لفت رشی ستوما شی	لہ استاذ نہ پہ خفگان شی
یو لفت ددہ چ پری بن دی	شروع کوی کتاب کبھی دی
بعضی لوی نہ پوہی پری	عبس قبول عمر کسر پری
در لغات دے ڈر گوہر	بلکہ د پر دی تر پری بہتر
پہ نامہ د کسر د کار	وی قسمت پہ طلب کار
حاجت مند چ نفع مند شی	مطلب بیا موی خرمند شی
پاک مولاتہ دی فریاد کوی	ما دی د پر پہ دعا یاد کوی
تل دعا دی راتہ کوی سنہ	شاید خدائے ما او بچینہ
رالہ کوی خیل دیدار	د جنت بوستان بہار
بس کسرہ میان تھیل شاہ تہ	فصل خواہہ دانش تہ

کہ نازل فصل پہ ماشی

مس عمل بہ ہی کیمیا شی

د کتاب د خاتمي نېټه په دې شعر سره لیکي -

سن د هجرې چي یادېږي

د یارلس سوه چاپېږي (۱۳۰۲)

څلور نور د پاسه دینه

پس له دې دېس اوس دینه

د دې شعر نه معلومه شوه چې د کتاب میان تجمل شاه

فقیر خېل په ۱۳۰۲ کې لیکلی - دا وو په پښتو کې روښنه منظوم

طبي لغت او د دې د مصنف میان تجمل شاه فقیر خېل متعلق څېړنه

هیله لرم چې د تحقیق تېري به پرې خپله تنده ماته کړي

کتابونه

۱- فقیر خېل تجمل شاه میان - مفردات افغاني - طبي لغت منظوم

پښتو قلمي نسخو د کتابخانه میان وکیل شاه فقیر خېل ساوند هېر ^{موهان}

۲- طب نامه د نوشحال خان خټک مرتبه محمد تقویم الحق کاکا خېل

نوشحال ديسرچ پېل پښتو اکېډمي پېښور، یونیورسټي ۱۹۸۵

۳- افغاني اثر عبدالحکیم - تېر هېر شاعران - پښتو اکېډمي پېښور

یونیورسټي ۱۹۶۳ -

۴- هیواد مل زلېسي - د پښتو نثر اته سوه کاله - ملت پرنټرېرس

لاهور ۱۹۹۶

۵- حمید الله صاحبزاده - د کړک کېښکي - پښتو ادبي بورډ کوټه ۱۹۹۶

- ۷- فقیر خیل فردوس شاہ میان شجرہ نسب فقیر خیل، نجن اتحاد
فقیر خیل چشمی، اکوڑہ ننگی ستمبر ۱۹۹۱ء
- ۸- درمیان حداد اللہ فقیر خیل دیوان تدوین و مقدمہ میان وکیل شاہ
فقیر خیل اگست ۱۹۹۹ء
- ۹- مجلہ اباسین پبلسٹی میا شتیزہ اکتوبر ۱۹۹۰ء پریس انفارمیشن
دیپارٹمنٹ پبلسٹی -
- ۱۰- مجلہ پبلسٹی درمی میا شتیزہ اکتوبر نومبر دسمبر ۱۹۵۹ء پبلسٹی
اکیڈمی پبلسٹی یونیورسٹی -

نوشحال خان خٽک او حکمت

که چرې مونږ په حکمت لفظ غوس او کړو نو دا د عربې
ژبې یو داسې لفظ دے چې د عقل پوهې - دانشمندی - چل
ترکیب د صرخیز د تحقیقت معلومولو علم و فلسفې او د طب د پاره
استعمالېږي او د معنی او توفیق چې په چاکېني موجود وي صفه
په حکیم - دانشور - عالم - طبیب بیل شي - حالانکې په نن
زمانه کې مونږ اکثر طبیب ته حکیم وایو او د حکمت خاوند
چې گڼو چې داسې نه ده - حکمت یو داسې لفظ دے چې ددې
چولې ډېره اړته او پراخه ده لکه څنگه چې د معنونه ظاهره
ده د لفظ د ډېرو علمونو احاطه کوي - پونکه دلته دا
لفظ د موضوع په لحاظ د نوشحال بابا سره تړلے شوے دے
او دا موضوع داسې موضوع ده چې په دې باندې په لږ وخت
کېنې مختصره مقاله لیکل او وپل ددې موضوع د شان سره
سمون نه خوري - ولې چې نوشحال بابا یو داسې نابغه عصر
ستی وه چې د هغوي تبول ژوند د حکمت او دانائے نه ډک
وو - نوشحال بابا پخپله یو بشپړ انساني کلوپېډیا وه او ددوي

د ژوند هراړخ يو ژوره مطالعه غواړي او دغه مطالعه بيا د دې
موضوع حق ادا کوي که ښه پې وایم چې خوشحال بابا یو فنکار
دغه - یوشا عرذبه نو دا خبره نیمگړې او پې وزنه ده که ژه
وایم چې خوشحال خان بابا مفکر دے مصلح دے - نو د شناس
مردم شناس دے - سیاستدان دے - سردار دے د عمر نیاتو
ماهر دے - پت پال دے ننگیال دے - جنگیال دے - سپه سالار
دے د طب پوهان دے - د نباتاتو ماهر دے د فطرت او قدرتی
اثارو شاهده کونکے دے - د نازکو احساساتو خاوند دے - شاعر
دے - عالم دے د بنکاریاتو ماهر دے - د پښتون نفس شناس
دے سماجی او اصلاحی غبر دے - فلسفی دے صوفی دے
سیاح دے - مورخ دے - محقیق دے - د هنرونو خاوند دے
او د پوهانو نه تعبیر دے - او هر کله چې دا خوچه لري نو بیا
هغه حکیم دے - دانشور دے او د حکمتونو کان دے او دا وجه
ده چې شاعر مشرق حضرت علامه محمد اقبال د دغه نابغه
شخصیت نه چرمتاثره ؤ او ځکه نو وايي -

ان حکیم ملت افغانیاں

ان طبیب ملت افغانیاں

خوشحال بابا یو داسې هستي وه چې د پښتون قام په خوبو او
علمونو باندې پوه ؤ د حکمت پې هر نومره معنی دي دا ټولې
په خوشحال بابا کېني موجود وے - خوشحال بابا که دکاشاتو
مطالعه کوي او که د فطرت درنگینو نیکل او بناسټ مطالعه کوي

او هغه بيا د شعر په ژبه کينې پيدې نو هم ئې د عقل او پوهې په
رڼا کينې په يو خاص ترکيب او طريقې سره پېش کوي - دغه حکمت
د دے او کله چي انسان ته د انسانيت معراج وړنسا ئې - نو هغه
هم د پرېه حکمت سره د انسان د ذهن نازک تارونه په داسې
انداز کينې او چينې چي انسان دخپل حقيقت او د قدرت د
سرار و موزنه خبر د رکړي حکمته نو وائي -

د خوشحال و شېل معقول دي

پرې به پوه شي چي عاقل وي
د خوشحال بابا ذات د گڼو علمونو منبع وه او د اتول علمونه
هغوي موزن ته په خپلو تفنيقاتو کينې پرېښودے دي که کس
د هغوي ديوان په ژور نظر وکتے شي نو هر شعر ئې د حکمت نه
دک دے او حکمته نو وائي -

درست ديوان ئې لکه بانغ د علم گنج دے

پکيني هر رنگه گلونه هر نهال

که د خوشحال بابا حکمت موزن په معنی د طب کينې اخلو نو دغه
مېدان ئې هم کتلے او که په دغه رنخ غور وشي نو خوشحال بابا
يو ستر حکيم طبيب معالج هم ؤ هغوي نه صرف د انسانانو د علم
طب نه واقف و و بلکې د مرغانو طب ئې هم زده ؤ او د بيمارو و دانو
نه په ښه شان خبر وو او حکمته نو دخپل حکمت باره کينې و ئې -
د حکمت و اېل به و اېم مختصر
په معنی کينې قيمتي لکه گوهر

که مونږ دنو شحال بابا د شاعري جاج اخو نو داسې موضوع
به نه وي چې هغه به د دوي په شاعري کني نه وي او که
نو پيدا بچن کاکړ وايي -

که شوک بحر مواج وايي ورته بسايي
په ديوان کني ئي موند شي هر شاعر
اودغه شان يو پښتون شناس مستشرق پير لارتي هم

بيکي چي

د مغرب د شاعرانو په شان دنو شحال بابا د پاره
هيڅ يو مضمون هم غږ نه دے
د خان بابا شاعري ټوله د حکمت اودا نائے نه د که ده او
حکه نو وايي -

قصيدې لرم غدا له هر بابيه
په حکمت په نصيحتا کني مالامال
او بل خائے وايي -

رباعي ده که قطعه که مثنوي دے
هکي واره گوهر دي دړو لال
او بيانو د چل شاعرانه حکمت په د که (ظهار کوي) -
بند و بست د پښتو شعر ما پيدا کړو
کڼه شعر د پښتو وو غږېر سال
نه ئي وزن نه تقطيع نه ئي عروض وو
دوه مصراع ئي د خفيف بحر دوه طال

«دي نه معلومه شوه چي خان بابا د شاعري په هر يو
صنف باندې يوڅه پورې حڪمت لولو او داد هغوئي د علم و
حڪمت كمال دے چي په شاعري كښي تجنيس حسن تعليل لباق
الاضداد ، ابهام - صنعت ترميع ، تسيق الصفات - فطرت
شاعري - تاريخ گوئي موندے شي او هر كله چي د ا حليم موبن
ته د حڪمت خزاني پراخي نوموبن ته د سياست چل بنايي - د
سرداري او حكومت كولو حڪمت بنايي - د تودي درس راكويي - د
ژوند سپرولو حڪمت را بنايي د ننگيالو او جنگيالو د غيبت او پت
د عظمت او عزيمت د حڪمتونو پت رازونه را بنكاره كويي د خپ
بېگري د صلح او امن د صبر او شكر د كفار او كردار درس راكويي
عرفي دا چي داسي هيڅ يو هنر نشته چي دے افاقي او
اجتماعي شخصيت د حڪمت په كسرتي و هلي نه وي او موبن
ته ئي په گوته كړي نه وي د ا حليم موبن ته د سياست او رموز
مملكت - سرداري او حكومت چلولو د پاره د كاميابي حڪمت په دا
طريقه را بنايي -

۵ وركول توري وهل دا دواړه بوميه

چي پرې كار د سرداري شي انصام
يا تكيه د يوه خداے ده يا د توري
په جرگو مړكو نه شي كار تمام
كه سردار د خلمو زر لري هنر
بندوبست د عالم نه شي بي ضمما م

اودغه شان د سرداري د پاره دولت هم وسيله گڼي او وايي -

چې زر لري په کور گڼي

هاله شي نه سرداري

او بيا د کاميابي سرداري اصول هم را نښايي :-

يا سردار سره خپل عقل

يا وزير صاحب تدبير

که هر څو ټي عقل ډېر وي

بيا هم يو بيه نه وزير

که نه دا وي نه هغه وي

په ژوندون ټي بويه وړ

که هر څوک حکومت کول غواړي نو هغه خلقوته د کاميابي

د کاميابي داز وړتيايي او په دې حکمت ټي پوهه وي چې په

کوم بادشاه گڼي عدل و انصاف نه وي نو هغه به ناکامه وي -

لکه دايي -

ملوک چې عدل، عقل کرم لري

اندوه ټي کم وي له چاڅه غم لري

چې دا ټي نه وي د خان غليم دے

خان پخپله عالم ته کرم لري

دا څو ټي وه د سرداري د حکومت کولو د پاره د حکمت رازونه

دغه شان دا نبض شناس حکيم د هونښيار سړي نښايي هم په

ډاگه کوي -

هونيار به هيچرې بي خايه كارنه كا
هم به بي وخته د خوږې كنفارتنه كا
په حوله په لاس به هيڅوك آزارنه كا
چې بديگره د دے هغه به يارنه كا
دغه شان د كم عقل او احمق سړي خو يوته په تفصيل سره په
ديوان كې د حكمت په تله تلي - او كه غواړې چې په بدو زرونو
دې حكومت او كرم او هغه دې خپل كرم نو د حكمت دا نسخه
بې دځان سره غوټه كړه -

د هرچا سره نرمې ملائمت كړې
گنډ وي چې په دا خپل كړي د چا زړه
حكيم الملت خان بابا خوشحال خان خټک يو داسې قيمتي گوهر
دا ښايي او وايي كه چېرې چاهم دا حكمت خپل كړو نو د كامياب
ژوند تېرولو ثبتمن به شي هغه دارنگه ده -

د هرچا سره د ښو سلوك بائداد
په بدې كې څه فائده كوم سوړونه
هغه كار چې په نرمې ترسره كېږي
څه حاجت چې رساوشي تر جگړه
كه پخپله د خپل ځان په بدې نه شي
د مارونو په غارنه مندره لاسونه
په خپلوا نو باندې هومره خشم كړه
چې پردې درځني تېښتي په ملكونه

چي دي قول د چا اوکړو نورې مکړه
 تل په عهد قول ټنگاوي ښه ميرونه
 په رشتياکه په درون وي سوکند مه خوړه
 منافق دس چي ډېر ډېر خوري سوکندونه
 دحرص سترگي مړې په قناعت کړه
 چي په کورکني دي دبارشي نعمتونه
 هر چي شرع فرمايي په هغه کار کړه
 مه عمل کوه په رسم په دودونه
 درته وايي چي په کوم توکي به ښوونځي
 چي دهرچا سره نکرې خوا بونه
 هېښه اوسه خوله پته که ناوې
 چي ضرورت شي حاله اوکړه دوحرفونه
 دلته به دا اختصار په توکي د خان بابا رحمت د وپسا کانونه څه
 بڼه ډېر بيان کړو -

ژبه

په بده ژبه خان ځي جهان ځي
 ايمان هم ځي واوړه طالبه
 بل ځاي وايي -

ژبه په تن کبې څه عجائبه ده
 صحت هم ژبه ده ژبه هم تبه ده

پڄي ڀڻه ۾ ڄي رکيو ۽ ڀڻه ڀري خبر ڄڻوم
ڄڻت هم ڙبه ده ڊوزخ هم ڙبه ده

خبر ڀڻگره

وڪري واره ڪارونه ڇيل ڪا
مردان هغه دي پڄي ڪار د ڀيل ڪا
ڻوڪ پڄي آرام ڪڙي دي ڪو نام ڪڙي
د ڻوڪو ڙوڪو داروبه ڻل ڪا

سڻاوت

ڪه ڪڻجونه د ڪارون دڙبه اڻبار ڻي
ڀه هر لور ڻي ڻوڪو ڙبه سڻاوت

ڀت

سرد ڀي دروي مال دي دروي ڀت دي نه ڻي
دسري ڀڄاري ڪل ڻوڪو ڙبه ڀت دي

قناعت

د جهان ڀه خزانو به دي خندا شي
ڪه تو انگو ڀه خزانو د قناعت شي

رشتيا و ڀيل

رشتيا ڪره ده ڀڄانه مه وڀڄن ڪه
رشتيا سرڪه ره هره بلاخلامن ڪا

گفتار و کردار

سوکے کہ یتھ دے پہ یتھ گفتار یتھ دے
گفتار کہ یتھ دے پہ یتھ کردار یتھ دے

صبر و شکر

دانائے مہ کنہہ - چچی صبر نہ لری
چچی صبر نہ لری، حکمت بہ ثخہ لری

خودی

(۱) کہ تہ چچی پہ منت مویے وائے مہ خله

کہ دچاپہ باغ کنہی بوئے دکیمیا وی

(۲) پہ منت سرہ حلوه مہ خوره نحو شحالہ

تر حلوی نہ لایبہتد دے وچ کنڈک

(۳) دمنت دارو کہ مریم پکارچی نہ دی

کہ علاج لره ہی راشی میسحہم

ننگ و غبرت

پہ جہان د سنگیالودی دادوہ کارہ

یابہ اونخوری کسکری یابہ کامران شی

دغه شان کہ دپنتو لیک دووونو پہ منفرد (تدا زکبھی

چی د زنجیری پہ نوم ایجاد کری کہ دفرق سندرچی ٹی ویلی

نو صغر ٹی ہم د حکمت او دانش پہ رہنا کنہی ویلی دفرق

نامه نه ٿي سرڪنده ده - ڪه ڊرين علم ٿي د مختلفو مسئلو په صورت
کڻي راڻوڊے نو فصل نامه ٿي د ڪتوده ڪه غواڙي ٿي د غبرت او
عزت پتڪي د ٻي په سرڪرم نو د مختلفو هنرون او وڻو خصلتون
زده ڪري او ڪري نو بيا به هغه خلقو کڻي شمار ٿي -

۴ چي دستار تڙي هزار دي

د دستار سڙي په شمار دي

د ڊي زد ڪڙي د پاره دستار نامه د حڪمت او علم وڊانش لوءِ
شاهڪار دے ڪه غواڙي ٿي د بازونو ڻسڪار - د بازونو ساتلو -
نورا کونو - بيمارو او علائون نه خبڻ شم (وڻه يوا ٿي) د حڪمت
حاصل ڪرم بيڪي د باز غونڊ ٿي توڻو نه زده ڪرم او هڻن کڻي
پيدا ڪرم -

۴ چي وهل نورل - نورول کانورخه ٿه دے باز شاهين دے

چي ٿي سوري لره يوسي يا مڻ دے يا فاره

باز نامه ٿي د حڪمت د ڪه خزانه ده - د حڪمت نه د ڪتابونه
به ٿي ڪوم ڪوم يا دوم سوات نامه ٿي ياده ڪرم ڪه بياض ٿي
يا ڪرم - هدايه ٿي ياده ڪرم ڪه آئينه ٿي ياده ڪرم د اڪيم ڪه
يو طرف د انسان د سوکالي او وڻو شحالي ٿونڊن تپو وڻو حڪمتونه په
کوته کوي نويل طرف ته د ڊي هر محله حاصلو د پاره انسان
په صحت رونع جوڙ - طاقتور او وڻو شحاله ليدل هم غواڙي نو
دغه غم ٿي په سر هم اڻسته په هر بوتي کڻي ٿي صحت
گوري او حڪمت نه د ڪه طب نامه بيڪي په دغه طب نامه کڻي د

بنيادم د بيمارو علاج د چرو بوټو داروگان او د نورو ناروغتيا
 نه د پچ کيدو طور طريقي بسايي او دلته خان هغه طبيب معالج
 ثابته وي کوم چي مونږ په موجهه طبعه کيښي حکيم بولو. او دا
 حکيم د حکمت پتې رازونه د نظم په وړو کي بجر کيښي د طب نايي
 زېب وزينت جوړه وي او د هر شخه مخکيښي بنيادم ته د وجود
 د صحت سره سره د عقل و صحت وده هم لازم گڼي بلکه خو وايي

يو صحت بل عقل غواړه

ته په دا کيښي خو بي غواړه

که دا دواړه توکونه وي

نور هغه خو بي لاره

دغه شان د معني نه پس بنيادم ته د بنه صحت راز بسايي.

پچي که چرې دا راز مونږ کسرو نو بيا به په اسانه د بيمارونه

پچ شي او وايي -

ابدال په دا مخلوق خو به ابدال وي

کم و ټول کا - کم د چا سره گمندي ونه

کم ملا سته کا - کم د خوراک کا کمه مينه

په دا شان چي په عالم کيښي د ژوندو

د دې نه پس د خوراک شېناک باره کيښي وايي -

~

که اوبه دي - د باران يا چيني دي

د کوهي اوبه ضرر دي د بشر

بني سري نخودي اوبه د سري خان دي
ولي تود طعام - سري اوبه ضرر
چي تودې اوبه ټوك ټخني عرمووهلي
پرې نقصان د اشتها شي رنگ اصغر
او بل ټلټلې د حكمت خبره كوي او وايي كه قوت او
طاقت زياتول غورې نو دا ټيندونه استعمال كړه -
كه قوت زياتوي تل خوره شوه پي
چي تر داسه دارو نيشته معتبر
كه ټي موچي اور ټي ټي گينه خوږ
توپه سود ټي خبر مكره چل پور
او دغه شان دېرې د حكمت خبرې ټي په طب نامه كني
د "صحت خبرې" په عنوان سره ليكلي چي كه عمل پرې
روشي نو بنياد د دېرو بيمارونه په امان كېدې شي په
طب نامه كني د سردرد بيماري - د نيم سردرد د سترگو بيماري
د فالج بيماري - د برقان بيماري - د كېمې بيماري د غاښونو
بیماري - د نس نخودي بيماري - د بوا سړو بيماري - د
ناسور بيماري او د ټخو او د سرو نودې پټې او نيكاره
بیماري بنود لې شوي او د هغې نېسانې په گوته شوي دي -
پس د هغې نه ټي د جرو بوټو داروگان چي په آسانه ملاويد شي
نو شحال بابا موبزته بنود لي او ورسره ورسره ټي د اهم راخودلي
چي د هغه طبيبانه علاج مكره چي دا خوږ او خاصيتونه نه

لري لکه وايي -

(۱) د هغې طبيب طلب کوه نو شحال

چې د مخ په تجلې کښې ئې صفا وي

(۲) د هغې طبيب نوم شخه اخلي نو شحال

چې بمار ورسره راشي بيا بمار ئې

(۳) د طبيب داروهله خوره چې خازق وي

د ناقص طبيب دارو لري خطر

او چې درې خوبو مالک حکيم او طبيب نه وي نو هغه په

حکمت چرې هم نه پو هېزي او شوک چې بيا د دغه حکيم نه

علاج کوي نو نو شحال بابا د دغه سري باره کښې وايي -

بل صغه سرے احمق بلے بويه

چې په هر طبيب دارو کا درنخونو

هر شوکه موين او ليکو او اووايو نو په نو شحال خان خټک

او حکمت ليکل او وپېل دېر مشکل کار دے بلکې دا د دېر و سيع

او ژور تحقيق موضوع ده هې هم د خان بابا غوندې حکيم الملت

او حکيم الحکماء باندي ليکل او نوستل د چا د وس خبره نه ده

ولې چې -

د نو شحال خبرې در دي

چې ئې کښلي په قرطاس

واقعې چې د نو شحال بابا هر خبره هر شعر د حکمت

ملفه ده او حکه نو نو شحال بابا وايي -

دانا به پرې پوهېږي د ناپو هوکار پرې نېشته
دا درې په بيان خو شمال ختک ويلي

کتابونه

- ۱- کليات خو شمال خان ختک سره د مقدمې درواښاد دوست محمد
کامل ۱۹۵۲ء ادره اشاعت سرحد پېښور
- ۲- خو شمال خان ختک (اردو) مولف دوست محمد کامل ۱۹۵۱ء
ادره اشاعت سرحد پېښور
- ۳- دستارنامه د خو شمال خان ختک ۱۹۹۱ء پښتو اکېډمي پښتو
يونيوستي -
- ۴- بازنامه خو شمال خان ختک مرتبه هېش خليل ۱۹۸۵ء
پښتو اکېډمي پېښور -
- ۵- طب نامه خو شمال خان ختک مرتبه تقويم الحق کالانچل
۱۹۶۶ء چاپ کول -
- ۶- طب نامه خو شمال خان ختک مرتبه تقويم الحق کالانچل ۱۹۸۵ء
پښتو اکېډمي پېښور
- ۷- خو شمال و اقبال (اردو) مؤلف مير عبد الصمد ۱۹۸۲ء عظيم
پبلشنگ هاؤس پشاور
- ۸- توريا لے پښتون ۱۹۷۱ء پښتو ټولنه کابل
- ۹- خو شمال تامه ۱۹۸۰ء آبا سين آرټس کونسل پشاور

۱۰- نوح شحال خان خټک اودده ادبي مکتب دکتور عازي عثمان

۱۹۸۲ کابل چاپ

۱۱- مجلته پښتو نوح شحال خان خټک نيم مارچ اپريل مه

۱۹۸۰ پښتو اکېډمي پېښور -

فقير جميل بيگ (جمال خان) د شاعر په حيث

د پښتو ادب که په دو اړخيزه کتنه او مطالعه او کړه شي
نوکه نشر دے اوکه نظم ددې دواړو صنفونو او برخو سرڅڼه
کول پښتو ژبې ته خاص او لوړ مقام ورکول او دا په نورو ژبو
کښې تمنا کول تردې چې د پښتو ژبې ليک دود په نوي انداز کښې
ليکل ددې هر څه نثر او وياړ يو داسې کورنۍ ته حاصل دے
چې هغه کورنۍ تر ننه پورې پښتو ژبې اسرې نه کړه بلکه تر
ننه ئې پښتو سره پښتو وکړه او کوي هغه کورنۍ د لويې
خان بابا خوشحال خان کورنۍ ده لکه چې وايي -

ما خوشحال چې په پښتو شعر بيان کړو

د پښتو ژبه به اوس په آب و تاب شي

او دغه شان بل ځای کښې وايي -

هميشه به پرې نارې وې د بښلو

دا چې ساکره نن خوشحال په ويل باغ

او دغه وجه ده چې نن د پښتو نوم اخستوسره د لوستونکي او

يڪونڪي په ذهن کڻي هم دغه يو نوم د لوڻي خان بابا نوشحال خان
راڻي - هغه حڪه چي لوڻي بابا نوشحال دا ٿ به په اب و تاب کڻي
ده د نوشحال بابا کورفي کڻي ڊپر لوڻي لوڻي ستر عالمان - شاعرن
اديبان ٿڀر شوي دي او اوس هم شته د سروسره سره د ڊي
کورفي بنحو هم دغه ميدان کٽيلے دے لکه بي بي حليمه - تاجر بي بي
وغیره د نوشحال بابا او دهغه د زمانو کتا بونه دهر پڻتون په
کور او کتا بون کڻي پراته دي حوزة ن نوشحال بابا کورفي
ديودا سي فرد تعلق يک چي هغه هم عالم دے - هم اديب دے
هم شاعر دے او هم وٺي الله دے خولا تراوسه په ادبي دنيا
کڻي گناهم دے او ڊچا ورته پام شونے نه دے البته په روحاني
دنيا کڻي لوڻي مقام لري او ڊپر وکسو يکوالوته ئي د ادب سره د
تعلق معلومات او خبر شته -

دغه لويه هستي د لوڻي خان بابا نوشحال خان نيکه رور جميل خان
دے چي په ادب کڻي جمال خان دے او په روحاني دنيا کڻي د
خواجہ جمال الدين او فقير بابا باندي ياد شوع او زيات شهت
په فقير بابا لري او د تصوف دغه نوم ئي په ڊي ٿولو نومونو
غلبه موندلې ده هغه حڪه چي دوي دنيا وي جاہ وجلال بادشا
نوابر ته لته ورکړه او د تصوف او سلوک منزلونه ئي
ڊپر وريافتونو او جذب و حال د کيفيتونو ٿڀر پدونه پس
موندلي وو او حڪه خود قطب الاقطاب او غوث الزمان په دريو
فائز شوع وو او د اتيک د حضرت جي بابا ر شيخ پيچي (موندلې

د لويې پاڻي مريدان ٿي په سلسله پڅټيه کښي پيدا کړي دي ځکه
لور مقام د ډي ډي خپل سکه رور نحو شمال بابا ٿي د فراق او غم
په حالت کښي هم د فراقناهي په شعرونو کښي داسي سټاي -

ډي ډي دور په کښي طاعت کا

هغه غم د خداي جنت کا

خداي د ډي غم ورځي يوسي

خوش خورم د ډي په کښي اوسي

ډي ډي دور ډي پرې مقام د ډي

په اغه غم د ما سلام د ډي

دغه وجه ده ډي ډي نحو شمال بابا د اولاد سلسلي ته خان خپل
وېلې شي او د فقير بابا جمال خان سلسلي ته فقير خپل ميان کان وېلې
شي د اقم هم د دوي نمس د ډي جميل ميان د علم ظاهري او د علم
خفي علمونه لول اوليکل - لوستل - وېل به ٿي په ډي پرېکلي انداز
کښي کول د ډي متعلق په مناقب فقير جميل بېگ د شمس الدين کاکاخېل
چاپ له اړخه انجمن اتحاد فقير خپل په سرينه د ميان فردوس شاه
فقير خپل د پڅټي اکوړه خټک په صفحه ۲۹ داسي يکي

په مسجد کښي وو دښه

په شري ناست وو مينه

کتابونه ورته جمع

دو کتل په خاطر جمع

نه صرف صوفي عالم - ولي الله وو بلكه په ادبي مهديان كېنې ټي
 د خپلې كورنۍ بېرغ جگ ساتلې دے او د پرخه ټي په فارسي
 ژبه او پښتو ژبه كېنې ليكلي او وښيي دي په فارسي ژبه
 كېنې ټي د پر غټ غټ علمي كتابونه ليكلي دي چې په پښتو اكيډمي
 پېښور يونيورسټي كېنې د قلبي نسخو په شكل كېنې خوندي دي
 چې نومونه ټي په درنگ دي -

۱- دل تذكرة الاولياء و (۲) نور محمدية

دل تذكرة الاولياء تقريباً د پنځوسو صفحو دروند كتاب دے
 اوس اوس ټي پښتو اكيډمي پېښور يونيورسټي ترجمه چاپ
 كړې ده په دې كتاب كېنې د لويو لويو اولياء ذكر دے دغه شان
 ټي نور محمدية نومي كتاب چې تقريباً د څلور نيمو سوو صفحو غټ
 كتاب دے او په كېنې د پر عالمانه بحث په ۲۷ (شپږ ويشتو) بابونو
 كېنې شوع دے او ددې نه د هغوي د علم او پوهې اندازه لگېدے
 شي بل درېم كتاب ټي د افغانستان په كابل ارشيف ملي كتابتون
 كېنې د مناقب شيخ رحيمكار په نوم فارسي كېنې ليكلې چې اوس اوس ټي
 د اسدالله شعور په سرېزه سره د افغانستان د علومو اكيډمي په
 فارسي كېنې چاپ كړې په دې كتاب كېنې د خپل مرشد حالات ليكلي -
 د اهم يو غټ كتاب دے - ددې نه علاوه ټي نور د پر كتابونه په
 مجمع البركات نومي قلبي نسخه كېنې ياد شوي دي خو تر اوسه په
 لاس چاته نه دي راغلي كېدے شي چې چا سره وي يا ضائع شوي
 وي د مجمع البركات فارسي قلبي نسخه چې عكسي نقل ټي دراقم سره

د ۷ په صفحه ۳۰۱ باندې د دغه کتابونو نومونه دارنگه دي -
 ۱- شمس العارفين ۲- قدوة العارفين ۳- زبده السالكين ۴-
 ۵- اسراج العاشقين ۶- خلاصة الطالبين ۷- تحفته المقربين -
 کېدے شي چې دا کتابونه په دغه وخت کې د مجمع البركات
 ۱۲۸۵ هـ د مولف لخوا په دغه زمانه کې تېر شوي دي او هغوی
 ترې استفاده کړي وي د دغه شاعر د متعلق د وېسې څېړنه
 د افغانستان ستر محققينو - عالمانو اديبانو شاعرانو کړې ده چې
 په هغې کې ستر محقق ارواښاد عبدالعزیز جیبی - دکتور عارف
 عثمان - عبدالله بختانی خدمتگار زلمي هېواد مل غونډې ستر
 څېړندوال شامل دي نو اوس چې د هغوی د څېړنو نه پرده اوچته
 کړم او دلته یې اویکم وې چې بیا زما مقصد به واضح شي -
 په کتاب پښتانه شعراء* درېم ټوک د پښتو ټولني د
 تاریخ او اديبانو له څانگې کال ۱۳۴۲ هـ ش کې په صفحه ۹۰۳
 باندې یکی -

جمال خان د نوح خټک مشر دور وو او لوی وې او
 مو فی تېرشو د د پښتو شاعر هم وو دیوان لري -
 په کتاب "نوح خټک او دده ادبي مکتب" د افغانستان د علومو
 اکېمي چاپ د دکتور عارف عثمان په لیک سره کال ۱۳۶۱ هـ ش او
 ۱۹۸۲ صفحه ۱۸۲ باندې دکتور عارف عثمان د جمیل خان باره کې یکی -
 دغه شاعر د نوح خټک کشر دور د و په پښتو
 کلاسیکو اديبانو کې د ادیب - عالم او مکتوف په حيث

یادېږي او د علاقه لرونکو د ا حقا م ورگن خپد ل د د
دغه پوهه شاعر چې تراوسه پورې ئې دیوان نه
د د چاپ شوه د خواتی په وخت د جمیل بېگ په نامه
مشهور و و -

دغه شان ستر محقق عبدالله خد متکار بختانی په خپل تالیف پښتانه
شعراء پنجم ټوک له اړخه د علومو اکېډمی افغانستان کال ۱۳۰۷ ه
ش کبې په صفحه ۳ باندې یکی -

فقیر جمیل بېگ د مستی او جذبې په وخت کبې منظومې
توتې و سېلی دي -

د دې و پناه نه پس ئې د فقیر بابا رحمان خان / هغه منظومې تعوی
یکې دي چې هغه به د دې مقابله په آخریکم د هغې نه پس وایئ -
په دې ډول شېخ جمیل بېگ یا فقیر جمیل بېگ یو روحانی
شخصیت وو چې په نظم او نثر کبې ئې یکنې کوي دي -
د دې درې هسټر باره کبې گوان سر محقق زلمی هېوادمل په
خپل تالیف فرهنگ زبان و ادبیات پښتو فارسی د علومو
اکېډمی افغانستان له اړخه کبې په صفحه ۱۱ یکی -
جمیل بېگ فرزند دوم شهباز خان خلک به فقیر بابا شهرت داشت
جمیل بېگ مرد صوفی مشرب و فقیر قائم ایل و صائم النهار بود در
هلقه مریدان شیخ رحکار شمولیت داشت -
جمیل بېگ مناقب مرشدش را به زبان فارسی نوشت و به زبان
پشتو شعر مرود -

ددې وپښانه پس ئې د فقير بابا رحيم خان (دوه درې شعرونه
 ليکل چي د کلام په نمونه کښې به راشي په پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي
 کښې د زرو شاعرانو د کلامونو يو قلعي نسخه پرته ده چي په
 هغې کښې د دوي يو ټوکو غزلې هم شته دغه غزلې زمونږ د
 سيمې د اکوړي گران محقيق پروفېسر محمد افضل رشا په خپل تاليف
 پټ ستوري چاپ له اړخه پښتو اکېډمي پېښور يونيورسټي کال
 ۱۹۸۴ په صفحه ۲۵-۲۶-۲۷ سره ددې الفاظو محفوظ کړي دي
 د جمال خان بابا په کلام کښې د متقدمينو شاعرانو د
 کلام گڼې خوږه شته فکرې ژور او الفاظي ځوابه دي.

د کلام نمونه :-

ددوي که غزل دے او که ټوټې هر لفظ ئې د موقع مناسبت
 سره په ډېر ښکلي انداز کښې په اسانه اوروانه پښتو کښې ليکلي
 ټوټې ئې د بيبي بيبي واقعي سره وييلې دي که هغه واقعات
 په تفصيل سره ليکم نو بيا به دا ليکل ډېر طوالت اولري په دې وجه
 صرف لږ غوندي د واقعي تعارف به ليکم چي معلومه شي چي هغوي
 هم د شاعرۍ گلستان په ډېرو ښکلو ښکورنگارنگ گلونو سره تازه
 رو معطر ساتلې دے او د خپلې کورنۍ روايات ئې ژوندي ساتلي
 او دغه شان زامنو ئې هم سکه صديق بابا ظفر بابا محمد ابراهيم
 بابا وغېره په دغه ميدان کښې دخپل تره زامنو اشرف خان،
 عبدالقادر خان، صدر خان سکندر خان سره ملگرتيا کړي ده.

اول به هغه غزلي چي په پټ ستوري تاليف پروفسر محمد افضل
رضاله اړخه د پښتو اکېډمي پېښور، يونيورسټي کښې داغلي د لټه
نقل کړم چي هغه د ارنگه دي -

غزل

نېل خانه به دې ترڅه حده همراه وي
يو ورځ به دې سفر شي په ويجا پې
مورپلار زامن نمسي دکورې څه شو
خلقي کړې دا جل سورو ستارچې
بناسته بنه چوڼ زلمي شوتورې غاږې
پرې پرې دي دلحد خاورې تودارې
جماعت څخه تېرېږي مخ ترې پټ کړې
وهجې وټه ته يون کړې د خرابچې
درسته ورځ لکه سېک ناستې په صحرابڼې
بل خندا په قهقهه کړې لکه خرناږې
يو ذره دلاراله ويره نه شي
نه پوهېږم چي راچپوتې که کمارې
چي نيکي درڅخه نشته بدتمو مړ کړه
دا شه مړ توکه په خپله بزيړه لارې

د سپر لي نو يونه يو درنځه نيسته
وچ لاسده سره سپن څي سپده اهاږي
سم له لاسه کارهر کور ډپر مشکل دے
جمال خانه وقت دې دادے که خان ټارې

دويم غزل

خواب زړه څي څي بيمار وو هغه نه دے
څي مدام په انتظار وو هغه نه دے
څي څي سترگي ديار لود وسته نيولې
تس ديدن ټي په بار بار وو هغه نه دے
څي به ستا په غم کښې شب وروزلجا وم
بل په زړه کښې څي انگار وو هغه نه دے
څي بندي دستا په زلفو په کمند ووم
پروت گودن ته څي زناړ وو هغه نه دے
څي څي سرو مال تالاستا په وملت وو
څي په ما د فلک وار وو هغه نه دے
نام و شنگ څي ستا په تور ووله ماتلي
چرې ماتته څي ازار وو هغه نه دے
ستاله غمه څي يو دم په قنډر نه ووم
څي په سترگو کښې څي خار وو هغه نه دے

پڄي مي ستاد حسن خيال چرڙي ليد لے
تازہ گل پڄي په شمار ووهغه نه
جمال ستاله مخه نوروتہ سلام کہ
پڄي غلام او خدمت کار ووهغه نه دے

ديلم غزل

وښته سپن سترگي تاريخي چينگي دار ږي
ته لاگرځي خپل پردي په ختس نفا ږي
خدا ښه طاعت دپاره ورځ له تاسنه غواړي
ته دکالونخرشي نن له خدايا غواړي
شوې په کوم عمل غره پڄي نوشمالگرځي
سختي خوهم : د موبښي په زور کسپا ږي
ستا په سرباندي بي ترس جلات ولاړ دے
کوم زمان به دي سر پرېکړه په ولاړي

ددې غزلو باره کښې دځني محترمو ليکوالو دخيال دے پڄي دا غزل پي
دجميل بېگ نه دي او هغه وايي پڄي دجميل بېگ نوم جمال خان نه وو
دا چرتہ دسيکامورد وخت د شاعر کلام دے . داسي ده پڄي د فقير بابا
نوم جميل خان وونو هغه تر اوسه پورې په جميل خان نه يادېږي

بيڪه په خپل خاندان کښې په جمال خان شهرت لري لکه څنگه چې ما
مخکښې ليکلي چې په ادبي دنيا کښې ې جمال يا جمال خان نوم يکلو
او يادېدلو او په روحاني دنيا کښې فقير بابا او نوحه جمال الدين په
نومونو ياد شوي دے او دغه شان ې په خپلو غزلو کښې جمال خان
د تخلص په توگه استعمال کړے دے چومسکه ددوي ديوان لا
تراوسه په لاس نه دے راغلي نو ځکه دا خبره کېږي نو هر
کله چې دغه قلمي نسخه د زړو شاعرانو په اکهډمي کښې موجوده
او په هغې کښې د عبدالقادر خان خټک چې ددوي وراره کېږي د
غزلو سره پېوست دا غزلې ليکلي شوي دي نو ددې نه معلومېږي
چې دا هم ددغه زماني شاعر دے او تر اوسه په دې نوم بل
شاعر نه دے تعارف شوي ددې خبرې هم څه ثبوت او شهادت
نه دے پېدا شوي چې دا شاعر د سيکانو د دور شاعر دے دا
خبره هم په اټکل سره کېږي چې د سيکانو د دور شاعر دے
حالانکه د سيکانو دور خو وس وس تېر شوي او د جمال خان
بابا دور ې پر مخکښې دور دے بله خبره داده چې دا کلام صوفيانه
کلام دے او موټن دا په ۱۹۱۵ و پېل شو چې هغوي به خاغتيا
صوفيانه کلام ليکلي او وپېلے وي هر کله چې ددغه زردو شاعر
سره دا نوم راغلي نو دا واضحه ده چې دا هم جمال خان دغو شاعران
بابا زور دے بل څوک نه شي کېدے -

وس راځو هغه منظومو توڼو طرف ته چې دوي په بيټو
بيټو موقعو ويلي هر کله چې د دوي مرشد حضرت شيخ رحيم کاراکامان

وفات شو نو فقير جميل بيگ (جمال خان) هغوي لحد ته کوز کول او
هغه وخت ئې د دېره غمه چغه کړه -

✓ په بوي دې ټول عالم نوشبوي شو

اميل چندنه په تاپر پوتل کړدونه

ددې شعر په باره کښې په تذکره شېخ رحکار د سيد
سباح الميرن کلاخېل اداره اشاعت العلوم جامع مسجد (لنډيو)
د فيصل آباد کښې هم دغه شان واقعه يک ده -

دغه شان چې هر کله بها کو خان د يوسفز سردار اولوې
ولي الله انون څالاک بابا د نيل بسکو تخمه د دو ما کافروسره
جنگ وو نوپه دغه وخت کښې انون څالاک بابا ددوي په خدمت
کښې د امداد او تعاون حاصلولو دپاره حاضر شول نو فقير بابا
د مستر او جذب په حالت کښې ورته په دې منظوم الفاظ کښې
اووټل -

✓ په دې خوړ کښې سره او سپين انبار انبار

فقير نه اخلي او نه ئې څه يکار دي

انون څالاک نومره چې اخلي وادي خلي

که خواري نه وي دی د نه وي

د مشهوره واقعه يا کرامت چې قاضي مير احمد شاه رضواني په
تحفة الاولياء او په مناقب فقير جميل بيگ کښې شمس الدين
کلاخېل راخستې ده وايي چې دغه وخت د خوړ کښې د فقير بابا

په کرامت سره سره او سپين شو د فقير بابا د عبارت ځانته دغه
وخت کېږي د تنگرو غرونه ووچي د هغې سره يوې خوږونه
دچم پراته وو.

يو ورځ فقير بابا خپلو زامنو د لنډې اخوند احمد مېب
پچې دېر لويې عالم فاضل او بزرگ وو ته د شريعت دپاره
بوتهلو پچې زمونږ پلار خان ملنگ او فقير کپه دے سماع ځي
شروع کړه هر وخت د جذب و مستي په حالت کې وي
د شريعت نه خلاف کارونه کوي اخوند مېب پچې د فقير بابا
جذب و مستي وليدله نو وي فرمايل پچې دوي فناي الله
دي د معرفت او سلوک د رازه خبردار دے دا د شريعت خلاف نه
دي فقير بابا هغه ځانته کېږي داسې وايي -

که قاضي مېب زما په شاکي مت شي
تورده زما به هله شريعت شي
خار کپور که نه وي نه وي
د فقير به ځانته وي ځانته وي

وايي پچې هر کله د فقير جميد بېگ د اشرف خان د زوي اود نموشال
د نمسي محمد افضل خان خټک سره زبه بډا وے راغلو نو هغه
وخت هغوي د افضل خان د مدافعت په غرض سوات ته لاړو
اود حمزه خان بايزي پچې دېر لوي سردار وو د تهاغه سوات

اوسېدونکې وو دغو شمال بابا اجنيسې وو زامنو ته يې خپله
 مېرمنه بېکاره کړه نو وایي چې جلال خان او جمال خان ورته امداد
 درکړو او ورته يې اووې چې دې وخت کې مېرمن نه لرونکې
 درکړي په مووو قتلان خان چې ددوي رود وو دهغوي د
 امداد نه انکار وکړو په دغه وخت جمال خان بابا رستمې او
 جوش نه داسې اووېل -

✓ اس دې وي په لس دې وي
 مېرمن کۀ نه وي نه دې وي
 جلال دې وي جمال دې وي
 قتلان کۀ نه وي نه دې وي

اودغه وجه ده چې نن د تھانې سوات د خانانو کورنۍ د
 فقير بابا په دما رنگ ده اود جمال خان او جلال د اولاده خوږ
 شوه ترقي يې وکړه

دایي چې يو ورځ دهغوپه وخت کې د اتيک صوبېدار چېر
 فلم کړه وو ټوله علاقه يې لوستلې وه د هزارې نه خلق د
 تافلې په شکل کې راستل چې ده بنديوان کول او ټول مال
 يې ترې واخستو - خلق فقير بابا ته په ژباړا انګولا راغول
 چې د صوبېدار نه زمونږ مال حال او خلق را خلاص کړي هغه
 وخت جمال خان بابا په بېړۍ رکتې کې سورېدو نو دا
 اشعار يې اووېل -

ح

شوک به دروي خداے د پاره ✓
 فقير دروي خداے د پاسه
 پاک رسول ورسره مل دے
 بدرگه له چهار ياره

او هغوي ډي بهرې ته سور شو نو داسې وايي -

بهرېه ځه د خداے په حکم ✓
 ځه به ظالم ځه به دده بندي کوونه
 فقير شو مل د مظلومانو
 خداے ږي وي مل ډي بنديو آزادو

او هغوي ډي دغه ظالم صوبېدار ته مخامخ شول نو په صوبېدار
 رپېدل او گېدل او ټي بوتي ږي شروع کړې ټول مال حال او خلق
 ږي ترې راخلاص کول دده سره به اکثر په گني تعداد گني مریدان
 گمځېدل دے به ترې مخکې وو مریدان به ورپسې وو او دا
 اشعار به ږي وېل -

دور دور د فقير دے ✓
 د غافل په صورت ویر دے
 د غافل په صورت ویر دے
 دور دور د فقير دے

وايي ډي يو وخت داسې راغلو ډي بارانونه بند شول فصلونه
 او چېدل تخم سالي شوه خلق تنگ شول او فقير يابا ته په ژړا کوونکو
 راغلو ډي خداے پاک ته سوال او کړه ډي باران شي هغوي هغه

وخت د جلال په حالت کښې چغه کړه -

✓ تحط سايي ډېره په زور ده
 پرېوتلې کور په کور ده
 باران دے ورو يينه
 شوکړه که نه وي نه وي
 تنگارو باندې باران دے
 فقير ن ورځ مهربان دے
 و ارمان بېلې ارمان دے
 وړېدلے ن باران دے

د الله پاک کارونه گوره هغه خلق چې واپس شول نوپه
 دغه ورځ لويې الله باران اوکړو د فقير بابا سوال قبول شو
 او فصلونه بنېدله شول دا هم يو روايت دے چې هرکله فقير
 جيل بېگ نچلو زامنو اخون احمد صېب ته شريعت د پاره بوستو
 نو هغه وخت کښې دا اشعار هم وييلې وو -

✓ مويته چڼې دې راکړے شه
 چې درسته شپه يې چنگه وي لکه چرچڼې
 دنيمې شپې راتلک دې روک شه
 چې چرچڼې برچه دې خوبنه راکړينه

هرکله چې د لويې خداے پاک په عشق کښې به تر لړې لارو فنا
 في الله به شو د جذب او مستي حال به پرې راغلو نو چغه به

به ٻي ڪوھ دا شعر به ٿي وٺلو -

هغه موزيان به دنيا غواري ✓

دي عاشقانو ستايه لار ڪيئي او بازنه

سرو مال ٿول عاشقان دا وڪا

دا موزي تش لاني ڪوي ٻي مٿن ٿيه

۱۰ وه ددغه لوي ولي الله - صوفي - عالم د شاعري متعلق ڇپر نه
 ٻي دلته وا منجه شوه ٻي دنو شحال بابا نه صرف رامن شاعران
 وو بسله د هغوي دور ٻي د معرفت لار ٿي خيله ڪوي او صروخت
 به په جذب و مستي ڪنبي وو خو خپل خانداني روايات ٿي ٻي ٻي
 هم مرگون ته نه دي ور ڪري او ٿوندي ٿي ساستلي او دي
 منظومو ٿو ٿيون نه دا هم معنومه شوه ٻي دوي د جمال تخلص سره
 د فقير تخلص ٿي هم خپل ڪر ڏي او په منظومو ٿو ٿو ڪنبي ٿي اشڪال
 ڪر ڏي لوي الله دي او ڪوي ٻي دد ڏو ڏو ٿول حالات او ديوان
 او نور ڪتابونه د تيارونه دنيا ته شي او نوه معلومات را بنڪاره شي
 د دوي د پيدا ٿيڻ ڪال نه ڏي معلوم البته د وفات ڪال ٿي معلوم ڏي
 دا بجد و په حساب ٿي دارنگه ڏي

پون رفت از جهان اين گوا مت خديو

په جُزق "موز عالم" "نمريو"

ددي نه ۱۱۱۴ هـ جو ٻي ٿي ٿي محققين ٿي به قياس ٿي نه زير پدانه

۱۰۲۴ هـ بنا ٿي اولاد ٿي د پڻتو نخوا په گوٽا گوٽا ڪنبي پروت ڏي په

تنگار و کني چي د جهانگيري او اکوړي نه سهيل په لور د غرونو په
منځ کني کلي د هله ټي مزار دے د پښتونخواه د لري لري نه ده
عقيدتمند راځي او فېن ترې اخلي د سفرې په مياشت کني پرې غرس
او مهله کېږي -

کتابونه

- ۱- پښتانه شعراء درېم ټوک د افغانستان د پښتو ټولني د ادبياتو
او تاريخ د ټاکنگي له اړخه ۱۳۴۲ هـ ش -
- ۲- کاکاخېل شمس الدين ميان مناقب فقير خېل بېگ د ميان فروروس شاه
فقير خېل په سرېزه د انجمن اتحاد فقير خېل جمال آباد اکوړه خټک
له اړخه ۱۹۰۹ء
- ۳- خد متگار بختاے عبد الله پښتانه شعراء پنجم ټوک د افغانستان د
علومو اکېډمي ۱۳۵۷ هـ ش -
- ۴- رضا محمد افضل پرو فېس پټ ستوري پښتو اکېډمي پېښور
يونيو رسټي کال ۱۹۸۴ء
- ۵- خټک نوح شحال خان فرا قنامه د ژبو او ادبياتو پوهنځي کابل ۱۳۶۳ هـ ش
- ۶- عارف عثمان دکتور نوح شحال خان خټک او دده ادبي مکتب د
افغانستان د علومو اکېډمي ۱۳۶۱ هـ
- ۷- کاکاخېل سياح الدين تذکره شيخ رحيمکار ادره اشاعت العلوم
جامع مسجد لاهور

- ۸- مجله پښتو پښتو اکېډمي پېښور پوښتورستي ستمبر ۱۹۷۱
- ۹- هېواد مل ز لښه فرهنگ زبان و ادبيات پښتو د افغانستان
د علومو اکېډمي ۱۹۷۷
- ۱۰- ماهنامه الحق دارالعلوم حقانيه کوره خټک اکتوبر
۱۹۸۰ و ۱ اکتوبر ۱۹۸۱

په تحقیق کبني د ماخذ ا هیت

تحقیق د عربي ژبې لفظ دے په پښتو ژبه کبني د خبېڼې -
لټون - چاڼول د مخه ټيځنډ بنيادي حقيقت معلومول - ديو ټيځنډ
پوره کره کتنه معنی لري په انگرېزي ژبه کبني ورته ريسرچ
(RESEARCH) وېلے شي چې معنی ترې پخپله ظاهرېږي - په
نورو معنو کبني د تحقیق مقصد د دے چې په علم و ادب کبني
سوچه جوته جدا کول د پوسټکي نه مغز راويستل - حق د باطل
نه جدا کول - تحقیق د مخصوص حالاتو او مخصوص شهادتونو او
روایاتو په رڼا کبني د يو حقيقت تلاش دے - او په اصطلاحي
توگه د تحقیق مطلب دا شو چې یا نو دې نوي حقائق وړاندې
کړے شي او یا دې د معلوم شوي حقائقو نور زیاتنه تشریح
او تفسیر او شي او وسعت دې په کبني پیدا کړي شي چې په
علم او معلوماتو کبني اضافه وکړي - تحقیق په هر مېدان کبني
کېدے شي که هغه سائنسي څانگه وي او که ادبي که تاريخي
څانگه وي او که جغرافيايي څانگه تحقیق په هر څانگه هر
ارخ هر موضوع او که په هر مېدان کبني وي دا د برکسران

او کي پکڻ کار دے د تحقيق ميدان د ډېرارت ميدان دے په دې
 ميدان کښې د تحقيق اوسنه سترې شي تحقيق په کښې ښه ساڅ
 شي وارخطا هم شي خو سره د دې به خو صله نه با ټلې خپل
 مرام ته به ځان رسوي د دې شال د سمندر هم دے چې په سمندر
 کښې د ملغرو موندلو دپاره لامبو وهل وي او دغه لامبو
 دومره په مشکله او گرانه وهله شي چې کله کله په کښې د
 ډوډو پيدو پره هم وي خودغه ملغرو پسې به ځان د سمندر
 تل ته رسول وي او دغه ملغري به د دغه تل نه راويستل وي نو هله به
 لامبورن خپل مقصد کښې لاسيايي مويي دريو ډېر خوندي ناک او د پچسپ علم دے
 تر اوسه چې چاهم تحقيق کړے نو خپل تحقيق ته ټي ختمې نه دے وټلے او نه تحقيق
 ختمې کېدے شي د تحقيق دپاسه تحقيق کېږي. د تحقيق دپاره د خارجي او داخلي
 شهادتونه ضرورت وي که پرې مونږ په يوشاعر تحقيق کوو نو د هغه د زمانې تا کال
 د هغه د ليک او د هغه د شاعري په اند ازياندي ژور نظر اچول او بيا د تحقيق په
 قالب کښې اچول پکار دي دغه شان د هغه شخصيت د هغه وخت د ژوند حاله زېږېدلې
 استوگنه و غږ د هغه د خپل کلام په رڼا کښې او د هغه زمانې د نورو پوهانو د ليکونو
 او کلامونو په رڼا کښې به ټي راږي قائلول وي د هغې نه پس چې هر کله دغه مواد
 پيدانه شي نو بيا به د چاپېښت ډله حالات معلومات حاصلول وي که په هغه
 نور چاپ په روستو زمانه کښې څه ليکل سړي وي د هغې
 په رڼا کښې به راږي قائلول وي. په تحقيق ډېر لوست
 بحث کېدے شي او د دغه بحث په رڼا کښې پرې کتابونه ليکلي

هم شي نودلته چي کومه موضوع ده هغه د ماخذ اهميت د سے
 د تحقيق دپاره به د روميني هغه ماخذ ذرائع - مصادر تلاش کول
 يي او جمع کول يي چي دکوم په بنياد چي به تحقيق نږده
 راځي پېش کوي او ياد کوم په بنياد - به تحقيق دخپل تحقيق
 ابتدا کوي او خپل مرام ته به ځان رسوي د تحقيق دپاره چي کوم
 ذرائع - ماخذات او مصادر استعمالول دي د هغې چ پوريات په
 دې مهديان کښي اهميت او ضرورت دے ولي چي بغير ددې نه
 تحقيق نه شي کېدے ددې مثال ديو عمارت بنياد وي ترڅو چي
 د عمارت بنياد دپاره کاڼے خټه - او نور لوازمات نه وي تيار
 نو عمارت نه شي جوړېدے دغه شان د تحقيق دپاره ماخذونه
 او ذرائع دکاڼي او خټې کار ورکوي -

دا ماخذونه ذرائع په دوه قسمه څخه دي چي يوته بنيادي
 يا ابتدايي ذرائع - ماخذات - مصادر وپېلے شي او دويمه ته
 ثانوي ماخذ يا ذرائع وپېلے شي - چي په انگريزي کښي ورته
 دارنگه ټکي استعمالېږي -

۱- بنيادي ماخذ (PRIMARY SOURCES)

۲- ثانوي ماخذ (SECONDARY SOURCES)

دلته به بړ تشریح یا تفصیل یا نول پکار وي چي لوستونکي ته
 اسانه شي -

۱- بنيادي ماخذ يا ذرائع :- | تحقيق چي هرکله په يو
 موضوع تحقيق کوي

نود هئي موضوع سره تعلق لرونڪي ڀڃوٽ ماخذ وٺڻ بنياد ڏي
 ماخذ کڻڻ شي اوڀر ڏي ڪنڀي هفتہ دستاویزات شامل ڏي ڇي ڀه
 هئي ڪنڀي د هفتہ واقعاتو ریکارڊ موجود وي ڇي تحقيق کونڪي
 يا بيڪونڪي ڀه ڇپلہ ڀيڊي اورڀڊي وي يعني ڀه بنيادي ذرائعو
 ڪنڀي د موقوع شهادت زيات اھميت لري ڇي ڀه هئي سرہ د
 تاريخ ڀه معقوليت ڪنڀي اضا فہ او شي اور قلمر شڪ شہ ختمہ
 شي د ڇي۔ يونڊو ڀيٽس ڀه وڀا سرہ مور ڀيٽو بنيادي
 ماخذ يا مصادر ڀه دوو قسمون ڪنڀي تقسيم ڪري۔

ڀه ڏي ڪنڀي ذاتي
۱۔ بنيادي مخطوطات:۔ لاغذ وٺڻ۔ دستاويزي

ريڪارڊونہ مرڪي او نور متفرقه ڀيڙونہ شامل ڏي۔

ڀه ڏي ڪنڀي
۲۔ د مرڪزي حڪومت مطبوعات:۔ د صوبائي

حڪومت مطبوعات خود نوشت سوانح عمري ياداشتونہ تقريرونہ
 د خطونو مجموعي اونور معاصر مضمونونہ شامل ڏي۔

د بنيادي ماخذ مثال گران او محترم تحقيق۔ نقاد۔ شاعر۔
 د راسه سنگار پوهان همايون ھا ڀب ڀه ڇپل تاليف د تحقيق فن
 ڪنڀي ڀه صفحہ ۵۶ ڏي رنگ ڪنڀي ورڪوي۔

ڊاڪٽر جميل جالب ڀي ڇپل تعريف تاريخ ادب اروچند
 اول ڪنڀي د قطب شاهي دور د شاعرانو د قلعي نسخو
 او مطبوعه تصانيفو ذڪر ڪري د ڏي ڪنڀي ڇنڀي

تصانیف دهغه دنظره تهر شوي دي او د ځينو زکړي د قطب شاهي دور
 د نورو محققينو د تحقيقي مقالو په خواجه کریم دے - دي سلسله کښي د اکتبر
 جمیل جالبی د قطب شاهي دور د معراج نامو ، وفات نامو او هلند نامو
 هم ذکر کوي لکه دخپل کتاب تاریخ ادب اردو جلد اول په صفحه ۴۹۲ - ۴۹۳
 ښکي - د سيد بلاق په ۱۳۵۴/۱۷۴۷ کښي د معراج نامي په نامه
 کتاب وليکلو .

د دي معراج نامي نسخه د اکتبر په خپلو سترگوليدلي ده چي حواله دري
 ورکوي -

معراج نامه (قلعي) د انجمن ترقی اردو پاکستان ننه
 علاوه ته نوري قلعي نسخي زما تر نظره تهر شوي دي
 چي د تصنيف سن په کښي ۱۳۵۶ ورکړه شوي دے -

په دي عبارت کښي د سيد بلاق د معراج نامي ذکر د بنيادي ماخذ
 حيثيت لري دا خو د بنيادي ماخذ يو مثال چي دلته پيش کړه شو -
۲- ثانوي ماخذونه :-

که چرې يو يکونکي يا محقق په خپله مقاله کښي د خواږي په توگه
 د بل دويم يکونکي په حواله اقتباس درج کړي نو داسي حواله يا اقتباس
 ثانوي ماخذ په حيثيت کښي شي په دي کښي نصابي کتابونه
 چينتي ياتي قيصي سرکاري اطلاعات - ذاتي بيانونه - تصويري مجلې
 وغيره د ثانوي ماخذ حيثيت لري د دي ماخذ مثال به په دي ډول
 ورکړو د افغانستان سر محقق کران او محترم زلمی هيواد مل دخپل
 تالیف په هند کښي د پښتو ژبي او ادبياتو د ايجاد او ودې پړاو ننه

پښتونثري ادب

پښتو ژبه په ادبي لحاظ سره عالمان او پوهان په دو حصو
کښې تقسيموي چې يوه نظم ده او بله نثر پښتو ادب کښې نظم
ډېر لويه حصه لري او نثري ادب ته ډېره کمه توجه ورکړې
شوې ده داميرکوړ نظم د شيخ متي مناجات رښت نیکه دعا
او دغه شان نور ډېر اثار چې په نظم سره دي او ښکاره دي
دغه سلسله تر اوسه جاري ده چې نثر کم او نظم زيات ليکلي
شي ددې وجه دا هم کېدې شي چې په نظم کښې کوم خوب والي
او سرور دې هغه په نثر کښې نيشته د نظم په ذريعه شاعر
خپل خيالات نظريات د بل ذهن ته ډېر په اسانه رسولي شي
او تر ډېره وخته پورې په زړه کښې ساتلي شي نظم ډېر د
انسان جذبات او احساسات دا ولې لږ لږوي او د نظم ويونکي خيال
خپل کوي دا هر څه د نثر په ذريعه هم کېدې شي خو نثر داسا
ذهن ته ډېر په اسانه نه پرېوځي نو ادب چې خومره زياته
ترقي مومي نو هغه د نثر په ذريعه کېدې شي نثريو ډېر وسيع
او فراحه ميدان دې په دې کښې دا ادب هر يو صنف هائيدې

شي اوداد نثر کمال دے چي مونڊ د افسانې - ناول - ډرامې په ذريعه د معاشري اصلاح په ښه طريقه کولے شو او ددغه تخليقي اقداروپه وجه مونږ خپل ادب ژوندے او ښېدازه ساتلے شو په بل اړخ په تحقيقي او تاريخي مېدان کښي د نثر ډېر لږے مقام دے ددې په ذريعه مونږ د خپلو اصلاح کارناچي او خپل ديني اقدار هم بل ته په سرلوري سره وړاندې کولے شو نثريکل ډېر گوان اود سرخو بدي کار دے نثر څه ته وايي د نثر تعريف څه دے د نثر تعريف ستر محقق اروا ښاد عبدالعليم اثر افغاني په خپل کتاب پښتو ادب چاپ اداره اشاعت جلد پېښور، ۱۳۷۰ هـ په ص ۷۸ څه دا رنگه کوي -

نثر په لغت کښي ښندلو - پاشلو او خورولو ته وايي او په اصطلاح کښي هغه کلام دے چي د وزن د قېد نه خالي او آزاد وي -

ستر محقق اروا ښاد ډاکټر سيد انوار الحق په درې مياشتيني مجله پښتو جلد اول گڼه ۲ کال ۱۹۵۸ء ص ۷۹ باندې د نثر تعريف داسې کوي -

نثر په اصل کښي د عريف ښکلے دے او معناي نوستل خورول او ښندل ده اصطلاحي معناي ده د نظم ضد نواديانو او عالمانو د نثر د پاره علمي تعريف دا مقرر کولے کلام چي په څه وزن يا بحر کښي تړلے نه وي نثر دې يا داسې ووايي چي دوښلو - ليکلو

او د لوستو عامه هیغه نیغه ساده او بې تکلفه ژبه چې
د وزن او قافیو د تړون نه آزاده وي اوسپه په
کښې د هر قسم مفهوم او مطلب په ډېر اسانه او
ازادې سره بیانول شي نثر دے

د انځو وو د پښتو ادب د محققینو او پوهانو د نثر باره کښې
تعریفونه اوس گورو چې د خارج پوهان رستشرقین د نثر
معلق څه وايي د پښتو نثر ته که کتنې نوې کتاب تالیف د ستر
محقق ارواښاد عبدالحمید جیبی د افغانستان د علومو اکېډمي
له خوا په ۱۳۶۰ ش کښې چاپ په صفحه ۳ باندې یکي -
۱- ملتون وايي: پچ نثر هر څومره ساده رودکش
وي هغه مفید وي -

۲- کالوج یکي: فصیح او مناسب الفاظ چې وزن نه
لري نثر دے -

۳- موسیو روزوان وايي: د انسان په ژبه یا قلم
که کوم خیالات بشکاره شي او بې وزنه وي هغه
نثر دے -

ددې تعریفونو نه معلومه شوه چې نثر هغه دے چې د قافیې
او د وزن یا بحر د قېد نه آزاد وي او نظم په وزن - قافیه
ردیف پوښ وي -

د نثر قسمونه!

نثر په دوه قسمه دے (الف) د معنایه لحاظ (ب) د لفظ

په لحاظ - (الف) د معنایه لحاظ نثر درې قسمه دے چې هغه
په درنگه دے -

۱- موټرچي ديوبل د پوهولو د پاره کومې خبرې اترې کوو

يو قسم دا وي

۲- دوټم قسم ته خطابه يا وپنا وټلے شي په دې کني تقريره -

بيا نونه - وپنا کافي چچ عالمان او پوهان ې په جرگو - نوټو و

مخفونو او ټولنو کني کوي دا هم د نثر په قسمونو کني

شمارلے شي په يکلو کني کم او په وټلو کني زيات وي -

۳- تحريري نثر هم د نثر يو اهم قسم دے لکه چي د نوم منه

ظاهر ده چچ د نثر د يک لاندې راځي او په کتابونو رسالو -

اخبارونو د نورو علمونو د مطلبونو د پاره په تحريري يا يکلو

کني چي کومر وپنا راځي دا تحريري نثر دے دا نثر د مطلب

او مضمون په لحاظ سره مختلف قسمونو لري او د ژوند

د مختلفو اړخونو سره تعلق لري لکه تاريخي - مذهبي -

اخلاقي - سياسي - تحقيقي - اجتماعي ادبي وغېره دا

نثر د معنایه لحاظ دوه قسمه لري -

يو ته ساده سليس نثر وايي دوټم شاعرانه او د انشاء

پر دازي نثر دے درټم قسم نثر ته ادب لطيف او مشور

ادب هم وټلے شي -

(ب) نثر د لفظ په لحاظ دوه قسمه دي چي هغه درنگه دي

۱- قافيه دار او مټجج او مرصع نثر -

۲- ساده نثر چي قافيه نه لري په دې وخت چي كوم نثر پيه
اخبارونو - رسالو کتابونو کي چاپ کيږي د اړه دې نثر
کي يکله شي -

پښتو ژبه کي دنثر ابتدا :-

پښتو ادب کي په نظم کي ډېر کتابونه يکلي شوي او
نظم دنثر نه مخکي وجود کي راغلي - په پښتو ژبه نظم د
اميرکور (۱۱۳۹) خوا و شا شروع کيږي او د پښتو نثر متعلق
معلومات په (مکاناتو او قياساتو مبني دي پورې معلومه
نه ده چي ابتدا کله او شوه عالمان او پوهان د افغانستان
د ستر محقق ارواښاد عبدالحي حبيبي موندلې کتاب پته
خزانه چي د محمد هوتک تاليف دے او په ادبي حلقو کي
متنازعه حيثيت لري ده چي په وايي چي د پښتو نثر
ابتدا د ابو محمد هاشم سرواڼي (۲۲۳ - ۲۹۷) خوا و شا
نه شوې ده او د د عربو د اشعارو قضا
او بلاغت په پښتو ژبه کي په نثري توگه يو کتاب د
"سالو وېزمه" په نوم او يکلو معنائې ده "رېگستاني نسيم" د
کتاب ورک دے او محمد هوتک په پته خزانه کي د لرغوني
پښتانه چي د شيخ کته تاليف دے نه روايت راخستې دے
نودا مونږ په يقين سره نه شو وپلې چي دا به دنثر
رو مبني کتاب وي وپي چي چا يه له نه دے او وجود ي

نيشته به قياس او امکان دا خبره مبني ده - دغه شان د
 دې نه پس يو بل کتاب د تذکرة الاولياء د سلمان ماکو چي
 په ۶۱۲ هـ خوا و شا کني تېر شوه دے - د قندهار سره نږدې په
 ارغشا کني او سېدو خني عالمان وايي چي دا کتاب د پښتو نثر يو مينه کار
 دے وايي چي څو پاڼي ې ارواښاد حبيبي موندلې دي او په دغه
 پاڼو کني د شيخ بستيني - شيخ ملکيار، شيخ اسماعيل، شيخ مختيار
 غوندي د لويو وليانو ذکر شوه دے دا کتاب د فريدالدين عطار د
 فارسي د تذکرة الاولياء غوندي يو تذکره ده چي په کني د صفه
 وخت د لويو لويو وليانو ذکر شوه نو خني عالمان او پوهان دا
 کتاب د پښتو نثر يو مينه کار نه مني صفه خلک چي دا مکمل کتاب نه
 دے موندلے شوه بلکه څو پاڼي موندلے شوې زما په خيال که
 دا څو پاڼي هم په پښتو نثر کني شته نو دا د نثر ابتدا وه په
 اکثريتي توگه چي عالمان او پوهان په کوم کتاب متفق دي چي
 دا د نثر او لنه کتاب دے هغه د ستر صوفي مبارز - توريال پير روښان
 عبدالله ارمېر باريدي کتاب "خير البيان" دے چي د موندلو
 اعزاز ې د پښتو اکېډمي په پېښور يونيورسټي د اټريپکتو ارواښاد
 مولانا عبدالقادر ته حاصل دے چي د جرمني د کتابتون نه ې ماڼکرو
 فلم په شکل راوړو او چاپ ې کړو ددې نه معلومه شوه چي د
 پښتو نثر ابتدا د سلمان ماکو د تذکرة الاولياء دغه موندلو شوو
 پاڼو نه شوه او د نثر يو مينه کار خير البيان دے ددې کتاب
 نه پس په پښتو نثر کني د باريدي روښان مخالف ستر عالم اخوند

دروېزه مخزن الاسلام وليکلو دکتابونه په مجمع او مرصع نثر کې
 ليکلي شوي داد نهمې صدي نه تر يولسې صدي پورې دور دو
 ددې نه پس په دې دور کې نورو عالمانو هم لکه کريم داد د
 اخوند دروېزه زوے - بابو جان ، ملا مست زمند ، الله يار - اخوند
 قاسم هم په پښتو نثر کې کتابونه وليکل نه يواځې بايزيد روښان
 د پښتو نثر رو مښتو کتاب او ليکلو بلکه د پښتو رسم الخط خاص الفاظ
 ې هم وضع کړل دغه دور کې ټول کتابونه په مجمع او مرصع نثر
 کې ليکلي شوي په دې دور کې د خوشحال بابا دور راځي چې په دغه
 دور کې نثر ساده سلیس او په خوب انداز کې شروع شو او د خوشحال
 بابا کورنۍ ددې نثر ابتداء او کړه د خوشحال بابا دستار نامه او د
 زامنو عبدالقادر خان خټک بکد سته - گوهر خان خټک قلب اسير د
 افضل خان خټک چې د خوشحال بابا نمسه وو تاريخ مرصع - علم خانه دانش
 ساده نثر ابتداء ې اخوند ناکي نموني دي او تر اوسه د خان بابا خاندان
 د پښتو ژبې خدمت ته ملا تړلې ده او پښتو ژبه ې په هر مهال کې
 هلته او ښکاره کړي او ژوندۍ ساتلې ده ددې دوره پس چې کوم
 دور راځي په دغه دور کې نثر هم مخ په وړاندې ځي او ترقي کوي
 په کې محاورې - متلونه پياوړه او اخوند ناکي لندې جملې استعمال
 شوي دغه او سته دور د په افغانستان کې ددې دور د نثر د
 مهال نوموړي مولوي صالح محمد غلام محي الدين افغان ، مولوي
 عبدالووف قانع - زمر يالې - خادم دے او په شمالي پښتونخوا کې
 مولوي سيد احمد شاه رضواني ، منشي احمد جان ، سيد راحت زرخيلي

مولوي احمد دتنگي اودا سې نور پياوړي پوهان عالمان تر اوسه
 پورې د پښتو نثر ته ښکلا او خلا وړکوي خو بيا هم په روايتي توگه
 نظم د نثر نه په پښتو ادب کې مخکښې او زيات دس او نثر کم پوهانو
 ته پکاږي چې نثر ته زياته توجه او پام را وگرځوي که هغه افسانه
 وي که ډرامه - که ناول وي او که کل تحقيق وي او که تاريخ په هر
 صنف او رنځ کې په نثر کې زيات ښکلا او کړه شي

کتابونه:

- ۱- اثر عبدالمجيد پښتو ادب اداره اشاعت سرحد پېښور ۱۳۴۰
- ۲- رېښتین صدیق الله د پښتو نثر هنداره یونیورسټي بکاږنسي
 پېښور -
- ۳- د افغان یا د کابل پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي ۱۳۶۰ هـ ش
- ۴- رضا محمد افضل د پښتو نثر تاریخ عظیم پېښنگ هاؤس پېښور
 ۱۹۶۸
- ۵- رفیع حبیب الله د پښتو نثر وفاق وړاندکوي د افغانستان اکاډمي د
 تاریخ او ادب ټولنه ۱۳۵۰ هـ ش -
- ۶- مریم یاقی د پښتو نثر تاریخي او تنقیدي جائیزه - تاج
 کتب خانه پېښور ۱۹۸۶
- ۷- جیبی عبدالحی پښتو نثر ته کره کتنې پښتو ټولنه افغانستان
 علومو اکېډمي ۱۳۶۰ هـ ش -

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**